

อภิธาน์นทาการ

สำนักหอสมุด

การออกแบบร่องเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุครัตนโกสินทร์

กนกพร ดันตสันตสิกุล

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
วันลงทะเบียน..... ๒ - มี.ค. ๒๕๕๗
เลขทะเบียน..... 1.6722๑08
เลขเรียกหนังสือ..... ๗. 678.5

ก12411
2๕57

ศิลปนิพนธ์เสนอคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาลักษณะศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
พฤษภาคม พ.ศ. 2557
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

DESIGN OF FEMALE SHOES, INSPIRED BY VICTORIAN ERA

Arts Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University

in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Product and Package Design

May 2014

Copyright 2014 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์รองเท้าหนังสตรีโดย
ได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย ของนางสาวกนกพร ดันตสันตีสกุล เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุ
ภัณฑ์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุตสังข์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชโลธรณ์ ทิพย์อุปกัมภ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปริญญาพัชร วรวิฐนพัชร)

อนุมัติ

.....

(ดร. สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม พ.ศ.2557

ชื่อเรื่อง	การออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย
ผู้วิจัย	กนกพร ต้นทสันติสกุล
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์.ดร.นิรัช สุตสังข์
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557
คำสำคัญ	การออกแบบรองเท้าสตรี,ยุควิกตอเรีย

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1.)เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย 2.)เพื่อออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย 3.)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มสตรีวัยทำงานที่สวมใส่รองเท้าโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา(R&D)โดยศึกษารูปแบบทั่วไปของการผลิตรองเท้าสตรี สำหรับวัยทำงานโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย เพื่อศึกษาถึงปัญหาและความต้องการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะออกแบบผลิตภัณฑ์รองเท้าเท้าส้นสูงสตรีวัยทำงานโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในครั้งนี้ตามแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย เพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ตัวผลิตภัณฑ์มากขึ้นทั้งด้านโครงสร้าง วัสดุ และวิธีการผลิต

ผลการวิจัยการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรียจะออกแบบผลงานจำนวน 5 คู่ ต่อ 1 คอลเลกชั่น โดยมีแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรียที่ดึงมาจากแฟชั่นสำคัญในยุควิกตอเรียออกแบบโดยการตีความความหมายและและความสำเร็จของแฟชั่นในยุคสมัยวิกตอเรียผสมผสานการสร้างสรรค์จากวัสดุแปลกใหม่ร่วมกับเทคนิคการผลิตที่หลากหลาย เพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของรองเท้าสตรีสำหรับวัยทำงานตามแบบฉบับของแวนดิววิกตอเรีย อีน เฮอร์ (VICTORIAN IN HER)

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ รองศาสตราจารย์.ดร.นิรัช สุดสังข์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้อุดหนุนสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการ วิทยานิพนธ์อันประกอบไปด้วย อาจารย์ชโรธรณ์ ทิพย์อุบลัมภ์ รองที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยให้คำแนะนำและข้อคิด รวมไปถึงคณะอาจารย์ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอกราบขอบพระคุณ คุณบิดานายเกียรติศักดิ์ ต้นทสันติสกุล คุณมารดานางกนกพรณ รวบรวมธรรม พี่สาวนางสาวนัยนา วงษ์สายญาติและครอบครัวที่รักยิ่ง ผู้ซึ่งเป็นกำลังใจ สนับสนุนและส่งเสริมแก่ผู้วิจัยในทุกๆด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา ให้ศิลปนิพนธ์นี้ได้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณเพื่อนๆ พี่และน้อง สาขาภาควิชาศิลปะและการออกแบบ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ซึ่งเป็นกำลังใจ และช่วยเหลือให้ศิลปนิพนธ์นี้ได้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณเพื่อนสนิทและบุคคลสำคัญทั้งหลายผู้ซึ่งเป็นกำลังใจตลอดมาให้ศิลปนิพนธ์นี้ได้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจไม่มากนักน้อย

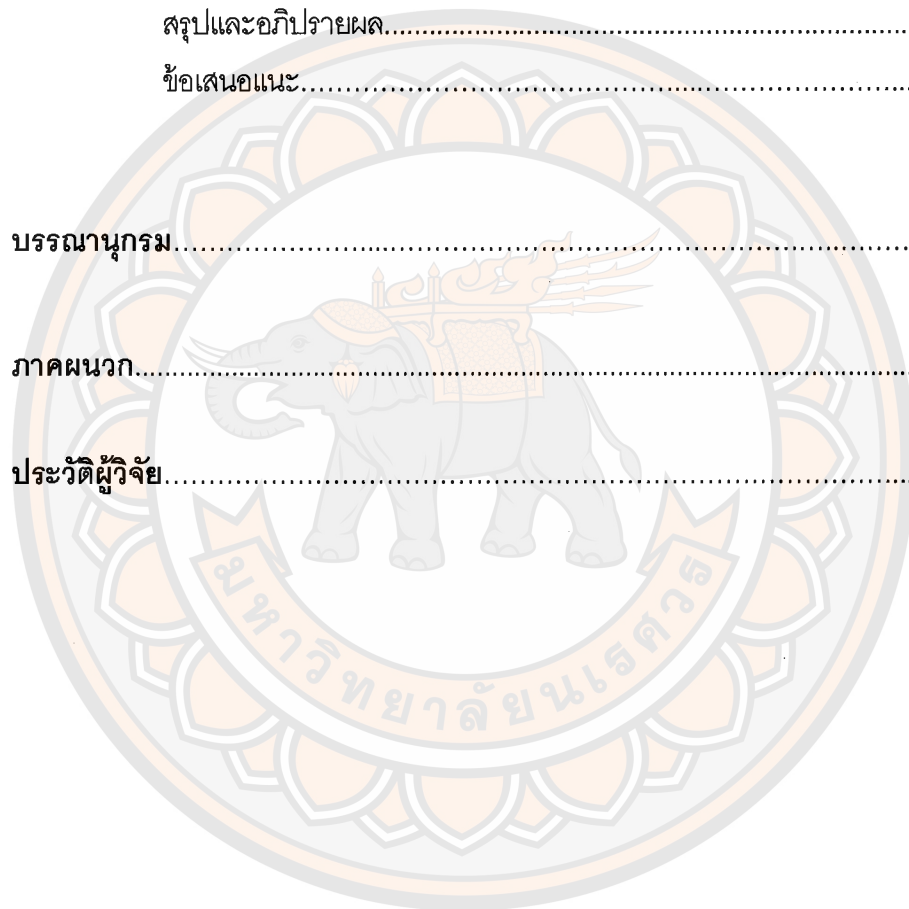
กนกพร ต้นทสันติสกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ.....	6
ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์.....	8
เอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับรองเท้า.....	11
เอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับยุควิกตอเรีย.....	81
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	87
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การเก็บข้อมูลภาคสนาม.....	87
การออกแบบสร้างสักรองเท้าสันสูงสำหรับสตรี.....	87
สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
4 ผลการวิจัย.....	90
การวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบรองเท้าสตรีแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย....	90
การดำเนินการออกแบบรองเท้าสตรีแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย.....	97
การออกแบบรองเท้าสตรี แรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย(สมบูรณ์).....	100
ผลงานการออกแบบรองเท้าสตรีแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย.....	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุป.....	106
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	106
สรุปและอภิปรายผล.....	106
ข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	111
ประวัติผู้วิจัย.....	116

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รองเท้าเป็นเครื่องใช้ที่มนุษย์นำมาใช้กับเท้า เพื่อป้องกันอันตรายอันเกิดจากการสัมผัสกับพื้นผิวต่างๆ หรือการเจ็บเท้าจากการเดินหรือ การวิ่ง รองเท้ามีหลายประเภทตามวัสดุและประโยชน์การใช้งาน ในปัจจุบันรองเท้าจัดเป็นเครื่องแต่งกายที่มีความหลากหลายตามสมัยนิยม เช่น รองเท้าแตะ รองเท้าผ้าใบ รองเท้าส้นสูง รองเท้าสำหรับการเล่นกีฬา

รองเท้าส้นสูง เป็นรองเท้าประเภทหนึ่ง ที่สุภาพสตรีนิยมใส่กัน เพื่อบุคลิกภาพที่ดีและสง่างาม ทั้งใช้ได้ในโอกาสสำคัญ โอกาสพิเศษต่างๆ เพื่อออกสังคม เชื่อกันว่ารองเท้าส้นสูงถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาให้กับคนขี่ม้าที่มักจะทำเท้าลื่นหลุดจากเหล็กวางเท้า โดยสันของรองเท้าที่ใช้แก้ปัญหาคือการส้นหลุดนี้จะมีสูงประมาณ 1 นิ้วถึง 1 นิ้วครึ่ง ปรากฏขึ้นในราวๆ ปี 1500 ซึ่งเป็นลักษณะรองเท้าบูทของชาวบอยที่ใช้สำหรับขี่ม้า มาเป็นต้นแบบของรองเท้าส้นสูง ฝรั่งเศสเป็นประเทศแรก ที่ใช้รองเท้าส้นสูง โดยนิยมมากเฉพาะในหมู่ผู้ชาย จนช่วงหลังมีการแพร่หลายแฟชั่นรองเท้าส้นสูงได้มีการปรับส้นรองเท้าให้สูงขึ้นและบางลง จนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการขี่ม้าได้อีก นอกจากนั้นรองเท้าส้นสูงยังเป็นแฟชั่นในราชสำนักอีกด้วย จนช่วงปี 1600 รองเท้าส้นสูงนั้นได้มีความสูงของส้นถึงประมาณ 3-4 นิ้ว

แฟชั่นรองเท้าส้นสูงที่ทำให้นิยมอย่างแพร่หลาย ทั้งชายและหญิง เกิดขึ้นเมื่อในปี 1533 นางแคทเธอรีน เดอ เมดิซี (Mrs. Catherine de Medici) ภรรยาแควะของดยุกออร์ลีอันส์ (Duke of Orleans's) ได้ให้วอานให้ช่างทำรองเท้าออกแบบรองเท้าให้เธอคู่หนึ่ง ให้เป็นได้ทั้งรองเท้าแฟชั่นสวยงามและเพื่อเพิ่มความสูงของเธอด้วย ซึ่งรองเท้าของเธอคู่นี้เพิ่มพื้นรองเท้าให้สูงขึ้นทั้งด้านนิ้วเท้าและส้นเท้าด้วย ทำให้มีลักษณะคล้ายรองเท้าส้นตึก แต่ตรงส้นจะมีความสูงมากกว่า จากนั้นมา รองเท้าส้นสูงก็เป็นที่นิยมแพร่หลายอย่างรวดเร็ว ทั้งชายและหญิงในราชสำนักของฝรั่งเศส และยังกระจายไปถึงพวกชนชั้นขุนนางในประเทศอื่นๆ อีกทั้งรองเท้าส้นสูงกลายมาเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ดังนั้น ทั้งชายและหญิงจึงเริ่มใส่รองเท้าส้นสูงเพื่อแสดงออกถึงความ เป็นชนชั้นสูงตลอดศตวรรษที่ 17 และ 18

เมื่อเข้าใกล้ช่วงปฏิวัติฝรั่งเศส ในช่วงปลาย 1700 ความนิยมใส่รองเท้าส้นสูงก็เริ่มเสื่อมลง และแฟชั่นรองเท้าส้นสูงกลับฟื้นฟู่ขึ้นอีกครั้ง ราวปลายศตวรรษที่ 18 ในหมู่สุภาพสตรีทั่วไป จนถึงในปัจจุบันนี้

รองเท้าส้นสูงสำหรับผู้หญิงแล้วไม่ใช่เป็นเพียงแค่รองเท้าธรรมดา แต่รองเท้าส้นสูงสำหรับผู้หญิงหลาย ๆ คนแล้ว มันช่วยเพิ่มความมั่นใจ เพิ่มความโดดเด่น เสริมบุคลิกภาพและช่วยในการเข้าสังคมได้อย่างดี ยิ่งเมื่อใส่กับเสื้อผ้าหรือชุดที่เหมาะสม แต่คุณผู้หญิงรู้หรือไม่ว่าการใส่รองเท้าส้นสูงนานและบ่อยจนเกินไปอาจจะทำลายสุขภาพและสรีระร่างกายของคุณได้ ผู้หญิงที่สวมรองเท้าส้นสูงเป็นประจำมักพบอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อได้ง่ายกว่าผู้หญิงที่ใส่รองเท้าผ้าใบ และรองเท้าพื้นราบมาก การใส่รองเท้าส้นสูงนาน ๆ จึงทำให้เกิดโรคข้อนิ้วหัวแม่เท้าเสื่อม แข็งเกิดผิดรูป ทำให้เกิดตาปลา เจ็บบริเวณเล็บหรือเป็นเล็บขบ รวมทั้งทำให้หลังส่วนกลางบิดโค้งมากเกินไป

ดังนั้นในการออกแบบรองเท้าส้นสูงสำหรับสตรีครั้งนี้ นอกจากจะต้องคำนึงถึงความสวยงาม รูปทรงและความเหมาะสมกับกลุ่มผู้ใช้งานแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมสุขภาพและสรีระในการสวมใส่รองเท้าส้นสูงด้วย ทั้งการเลือกสรรวัสดุและการออกแบบโครงสร้างรองเท้าส้นสูงกับผู้หญิงนั้นเป็นของคู่กันมาเสมอ เพราะผู้หญิงเป็นเพศที่ให้ความเอาใจใส่ต่อการสวมใส่ทุกสิ่งอย่างบนร่างกาย เพื่อให้ตนเองดูดี สวยงามที่สุด ไม่เพียงแค่นั้นรองเท้าส้นสูงยังถือเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นใจในผู้หญิงอีกด้วย รองเท้าส้นสูงก็เป็นสิ่งหนึ่งของการออกแบบแฟชั่นบนร่างกายผู้หญิง มีความงดงามและความน่าสนใจไม่น้อยไปกว่าการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าและการสวมเครื่องประดับ ผู้หญิงจึงเห็นความสำคัญของการสวมใส่รองเท้าส้นสูง ทั้งให้เข้ากับชุด เข้ากับตนเอง เข้ากับโอกาสสถานที่ และยังเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวตนของผู้หญิงคนหนึ่งได้เช่นกัน

เหตุผลดังกล่าวจึงได้คิดโครงการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย ชื่นมา สำหรับกลุ่มผู้หญิงวัยทำงานที่รักแฟชั่นการแต่งกายรักในการสวมใส่รองเท้าส้นสูง และพัฒนารองเท้าส้นสูงตามแรงบันดาลใจยุควิกตอเรีย ยุคสมัยที่มีพระนางวิกตอเรียทรงนำแฟชั่นพระนางทรงเป็นผู้หญิงในอุดมคติ สวย เก่ง ฉลาดและอ่อนโยน จึงนำมาเป็นแรงบันดาลใจ สร้างเอกลักษณ์ให้โดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง และสามารถครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภคได้ ด้วยการออกแบบสร้างสรรค์ผสมผสานวัสดุแปลกใหม่และเทคนิคการผลิตที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการให้รองเท้าส้นสูงมีการพัฒนาให้สวยงาม เสริมสร้างความมั่นใจและเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย
2. เพื่อออกแบบรองเท้าสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยไว้ 3 ด้าน คือ

1. ขอบเขตด้านการออกแบบรองเท้าสตรี

รองเท้าสำหรับสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 22-30 ปี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุควิกตอเรีย ออกแบบสร้างสรรค์ผสมผสานวัสดุแปลกใหม่และเทคนิคการผลิตที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการให้รองเท้าส้นสูงมีการพัฒนาให้สวยงาม เสริมสร้างความมั่นใจ

2. ขอบเขตด้านผลิตภัณฑ์ (5 โครงสร้าง / 1 คอลเลกชัน)

ออกแบบรองเท้าส้นสูงสำหรับสตรีวัยทำงาน โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุควิกตอเรีย 1 คอลเลกชัน เป็นจำนวนทั้งหมด 5 คู่ ประกอบด้วย

2.1 รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform T-Strap	1 คู่
2.2 รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Peep-Toe D'Orsay Platform	1 คู่
2.3 รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Gladiator Boots	1 คู่
2.4 รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Ankle Boots	1 คู่
2.5 รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform Wedges	1 คู่

3. ขอบเขตด้านการประเมินผลิตภัณฑ์ (ความพึงพอใจ)

- 3.1 ความสวยงาม
- 3.2 ความประณีต
- 3.3 ความแข็งแรง
- 3.4 ความปลอดภัย
- 3.5 ความสร้างสรรค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย ดังนี้

การออกแบบ หมายถึง การรู้จักวางแผนจัดตั้งขั้นตอน และรู้จักเลือกใช้วัสดุและวิธีการเพื่อทำตามที่ต้องการนั้น โดยให้สอดคล้องกับลักษณะรูปแบบและคุณสมบัติของวัสดุแต่ละชนิดตามความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นมา เช่น การการเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี ความสง่างามและรองรับต่อสุขภาพด้านร่างกาย ไม่เกิดผลเสียต่อการใส่รองเท้าส้นสูง

รองเท้า หมายถึง รองเท้าส้นสูง รองเท้าที่ออกแบบมาเพื่อสุขภาพสตรี เป็นเครื่องใช้ที่มนุษย์นำมาใช้กับเท้า เพื่อป้องกันอันตรายอันเกิดจากการสัมผัสกับพื้นผิวต่างๆ รองเท้าส้นสูงจัดเป็นเครื่องแต่งกายที่มีความหลากหลายตามสมัยนิยม [แพชั่น] ทั้งยังช่วยเพิ่มความมั่นใจ เพิ่มความโดดเด่น เสริมบุคลิกภาพและช่วยในการเข้าสังคมได้อย่างดี โดยผู้วิจัยกำหนดการออกแบบและผลิตรองเท้าส้นสูงสตรีทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform T-Strap , รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Peep-Toe D'Orsay Platform , รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Gladiator Boots , รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Ankle Boots , รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform Wedges

สตรี หมายถึง เพศหญิงวัยทำงาน อยู่ในช่วงอายุ 22-30 ปีที่มีความหลงใหลและรักในแพชั่น เชื่อว่าผู้ที่อยู่ในวัยนี้เริ่มเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่ระบบการทำงาน เริ่มสร้างครอบครัวของตัวเองมีภาระและมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ และสร้างอนาคต เป็นวัยที่ควรมีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือและเข้าสังคมได้

ยุควิกตอเรีย หมายถึง แพชั่นในยุควิกตอเรียตอนต้นตั้งแต่ปี 1840-1870 ซึ่งมีพระราชินีวิกตอเรียเป็นแรงบันดาลใจให้สตรีในยุคนั้น เป็นผู้มีรสนิยมดีเยี่ยม แพชั่นในยุคนี้จะมีความสวยงาม สง่า และประณีตมาก โทนสีสว่างแตกต่างจากยุควิกตอเรียตอนปลาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาและออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุค
วิกตอเรีย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการกำหนดแนวคิด
สำหรับการวิจัยและเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าต่อไป ซึ่งประกอบด้วยไปด้วยการ
ออกแบบ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ
 - 1.1 ความหมายของการออกแบบ
 - 1.2 องค์ประกอบและประเภทในการออกแบบ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
 - 2.1 ความหมายของผลิตภัณฑ์
 - 2.2 ระดับของผลิตภัณฑ์
 - 2.3 การจำแนกประเภทของผลิตภัณฑ์
 - 2.4 ส่วนประสมผลิตภัณฑ์
 - 2.5 ประเภทของผลิตภัณฑ์ (Product classification)
 - 2.6 องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์
3. องค์ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับรองเท้า
 - 3.1 ประวัติความเป็นมาของรองเท้า
 - 3.2 ส่วนประกอบของรองเท้า
 - 3.3 ประเภทของรองเท้า
 - 3.4 รูปแบบต่างๆของรองเท้า
 - 3.5 กระบวนการผลิตรองเท้า
 - 3.6 ความรู้ทางด้านกายภาพเท้า
 - 3.7 วัสดุที่ใช้ในการผลิตรองเท้าสตรี
 - 3.8 การออกแบบรองเท้าสตรี

4. ข้อมูลเกี่ยวกับยุควิกตอเรีย
 - 4.1 ข้อมูลทั่วไปยุควิกตอเรีย
 - 4.2 แฟชั่นยุควิกตอเรีย
 - 4.3 ลักษณะเครื่องประดับยุควิกตอเรีย
 - 4.4 ลักษณะเครื่องประกอบการแต่งกายยุควิกตอเรีย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ

1.1 ความหมายของการออกแบบ

การลำดับความคิดหรือจินตนาการให้เป็นขั้นตอน เพื่อนำไปสู่การวางแผน การแก้ปัญหา หรือสนองความต้องการ เช่น

การออกแบบเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ หมายถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ การวิวัฒนาการทางการเรียนรู้การวางแผนรู้แบบโครงสร้างของสังคม ระเบียบแบบแผนในการดำรงชีวิต

การออกแบบเพื่อสนองความสะดวสบายในการดำรงชีวิต หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับวัตถุที่มนุษย์ประดิษฐ์ คิดทำขึ้นและรู้จักการปรับปรุงพัฒนา เช่น เครื่องใช้สอยต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ เพื่อให้การดำรงชีวิต มีความสะดวสบายขึ้นโดยการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมา เป็นการตอบสนองความต้องการทางกายเป็นสำคัญ

การออกแบบ เราจะต้องคำนึงถึงปรัชญาของมนุษย์จากความเป็นจริงที่ว่า มนุษย์ต้องอาศัยสิ่งต่างๆ เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และอาจจะต้องรวมไปถึงเทคโนโลยี ทางการศึกษาด้วย สังคมมนุษย์ในปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้ากว่าแต่ก่อนมากมาย ความเจริญก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ อำนวยความสะดวกความสบายในเรื่องอาหารการกิน การสร้างที่อยู่อาศัย การประดิษฐ์ เครื่องนุ่งห่มและเครื่องแต่งกาย ตลอดจนการคิดค้นยารักษาโรค และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เพื่อกิจการต่างๆ ทันสมัยขึ้นทุกขณะแต่อย่างไรก็ตาม นวัตกรรมก็ยังมิได้หยุดยั้ง คงศึกษาและค้นคว้ากันต่อไป เพื่ออำนวยความสะดวกของมนุษย์อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

1.2.1 องค์ประกอบของการออกแบบ

การออกแบบเป็นงานแขนงหนึ่งของศิลปะ ซึ่งจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการสร้างสรรค์ ดังนั้นหลักของการออกแบบ จึงแสดงออกทางความงาม หรือโครงสร้างของศิลปะ ซึ่งนักออกแบบจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1.) ความเป็นหน่วย (Unity) หมายถึงการออกแบบจะต้องคำนึงถึงงานทั้งหมดให้อยู่ในหน่วยเดียวกัน เป็นกลุ่ม เป็นชุด สัมพันธ์กันทั้งหมด มีความเชื่อมโยงกันได้ ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นชุด หรือมีหลายขนาด การออกแบบควรคำนึงถึงรูปแบบ ความเป็นหน่วย เพราะจะช่วยให้ผลิตภัณฑ์เกิดความเป็นเอกลักษณ์

2.) ความสมดุล (Balance) หมายถึง ความสมดุลในงานออกแบบนั้นๆ ซึ่งมีหลักทั่วไปของงานศิลปะ ความสมดุลที่เกิดขึ้นอาจมาจากองค์ประกอบต่างๆ กันเช่น รูปทรง ขนาด ความหนาแน่น สี ลักษณะของความสมดุล แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่

ความสมดุลในลักษณะที่เท่ากัน คือมีลักษณะที่มีความเท่ากันทั้งซ้าย ขวา บน ล่าง ความสมดุลในลักษณะไม่เท่ากัน คือมีความสมดุลกันในตัวเอง ไม่จำเป็นจะต้องเท่ากัน ความสมดุลในลักษณะจุดศูนย์ถ่วง คือการออกแบบใดๆ ที่เป็นวัตถุ สิ่งของ และจะต้องใช้ งานการทรงตัว นักออกแบบจะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์ถ่วงได้แก่ การไม่โยกเอียงหรือให้ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรงของงานที่ใช้การทรงตัวเช่น เก้าอี้จะต้องตั้งตรงมันทั้ง 4 ขาเท่าๆกัน เป็นต้น

1.2.2 ประเภทของการออกแบบ

การออกแบบทางสถาปัตยกรรม (Architecture Design) เป็นการออกแบบเพื่อการก่อสร้าง สิ่งก่อสร้างต่างๆ นักออกแบบสาขานี้ เรียกว่า สถาปนิก ซึ่งโดยทั่วไปจะต้องทำงานร่วมกับวิศวกรและมัณฑนากร โดยสถาปนิก รับผิดชอบเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยและความงามของสิ่งก่อสร้าง งานทางสถาปัตยกรรม

การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design) เป็นการออกแบบเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆงานออกแบบสาขานี้มีขอบเขตกว้างขวางมากที่สุด และแบ่งออกได้มากมายหลายๆ ลักษณะนักออกแบบรับผิดชอบเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยและความสวยงามของผลิตภัณฑ์

การออกแบบทางวิศวกรรม (Engineering Design) เป็นการออกแบบเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆ เช่นเดียวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกันต้องใช้ความรู้ ความสามารถและเทคโนโลยีในการผลิตสูง ผู้ออกแบบคือ วิศวกรซึ่งจะรับผิดชอบ ในเรื่องของ ประโยชน์ใช้สอย ความปลอดภัยและกรรมวิธีในการผลิตบางอย่างต้องทำงานร่วมกันกับนักออกแบบสาขาต่างๆ

การออกแบบตกแต่ง (Decorative Design) เป็นการออกแบบเพื่อตกแต่งสิ่งต่างๆ ให้สวยงามและเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น นักออกแบบเรียกว่า มัณฑนากร (Decorator) ซึ่งมักทำงานร่วมกับสถาปนิก

การออกแบบสิ่งพิมพ์ (Graphic Design) เป็นการออกแบบเพื่อทางผลิตงานสิ่งพิมพ์ชนิดต่างๆ ได้แก่ หนังสือ หนังสือพิมพ์ โปสเตอร์ นามบัตร บัตรต่างๆ งานพิมพ์ภาพลงบนสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ งานออกแบบรูปลักษณ์ เครื่องหมายการค้า ฯลฯ ศิลปะการพิมพ์ (Graphic) เป็นเรื่องของการส่งข่าวสารทางสายตา ซึ่งมีความสัมพันธ์และมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันเช่นตัวอักษรสัญลักษณ์เครื่องหมาย ป้ายโฆษณา โปสเตอร์หนังสือพิมพ์ หนังสือ สัญลักษณ์จราจร เป็นต้น "การออกแบบสิ่งพิมพ์ หรือ Graphic Design" คือการออกแบบเพื่อการเผยแพร่ เป็นงานออกแบบที่มุ่งชักชวนเรียกร้อง หรือเผยแพร่ ผลิตภัณฑ์ บริการและความคิดต่างๆ ซึ่งเป็นงานในลักษณะการพิมพ์ งานออกแบบบรรจุภัณฑ์ งานโฆษณา ภาพถ่ายภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์ นิทรรศการ เป็นต้น การออกแบบสิ่งพิมพ์ เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบสื่อสาร (Communication Design) สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอย่างมาก คือผู้ออกแบบจะต้องมีทักษะเกี่ยวกับการทำงาน มีแนวคิดที่ก้าวหน้าทันสมัย ทั้งความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งเทคนิคต่างๆ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

2.1 ความหมายของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สิ่งใดๆ ที่สามารถนำเสนอขายแก่ตลาด เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ ความต้องการเป็นเจ้าของ ให้เกิดการซื้อ การใช้หรือการบริโภค ซึ่งเป็นสิ่งที่ตอบสนองความต้องการและจำเป็นของผู้ซื้อให้ได้รับความพึงพอใจ

2.2 ระดับของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์หลัก (core product) หมายถึง ประโยชน์พื้นฐานสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคจะได้รับจากการซื้อสินค้าโดย ตรง จนเกิดความพอใจอย่างที่คาดหวังไว้ เช่น ผู้บริโภคซื้อนาฬิกา เพื่อต้องการใช้สำหรับดูเวลา หรือผู้บริโภคซื้อบ้านเพื่อสำหรับอยู่อาศัย

ผลิตภัณฑ์จริง (actual product) หมายถึง ส่วนที่เป็นลักษณะรูปร่างของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่เสนอให้กับผู้บริโภคที่ เรามองเห็น หรือรู้สึกได้ ผลิตภัณฑ์จริงประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการ ประกอบด้วย ระดับคุณภาพ (quality level) , ลักษณะหรือรูปลักษณ์ (features) , การออกแบบ (style) , ชื่อตราผลิตภัณฑ์ (brand name) , การบรรจุภัณฑ์ (packaging)

ผลิตภัณฑ์ควบ (augmented product) หมายถึง บริการหรือประโยชน์ที่ผู้ซื้อจะได้รับควบคู่ไปกับการซื้อสินค้า เช่น การติดตั้ง การบำรุงรักษา หรือการบริการหลังการขาย การส่งมอบ การให้สินเชื่อ และการรับประกันสินค้า

2.3 การจำแนกประเภทของผลิตภัณฑ์

อาจจำแนกประเภทของผลิตภัณฑ์ได้ต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกได้ดังนี้

- เกณฑ์อายุใช้งาน แบ่งผลิตภัณฑ์ได้เป็น 2 ประเภท คือ ผลิตภัณฑ์คงทน (Durable goods) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานนาน ผู้บริโภคจึงมักต้องการและผลิตภัณฑ์ไม่คงทน (nondurable goods) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานสั้น ต้องซื้อบ่อยๆ
- เกณฑ์ทางกายภาพ แบ่งผลิตภัณฑ์ได้ 2 ประเภท คือ ผลิตภัณฑ์ที่จับต้องได้ (Tangible goods) อาจจะเป็นสินค้าที่คงทนหรือไม่คงทนก็ได้ และผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ (Intangible goods) ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ต้องการการควบคุมคุณภาพเป็นพิเศษ และต้องสร้างความเชื่อถือต่อกันระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ
- เกณฑ์ผู้ใช้ แบ่งผลิตภัณฑ์ตามเกณฑ์ผู้ใช้ได้ 3 ประเภท ดังนี้ ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม (Agricultural goods) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในภาคเกษตรกรรมและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Industrial goods) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมเพื่อนำไปผลิตต่อ

2.4 ส่วนประสมผลิตภัณฑ์

สายผลิตภัณฑ์ (product line) หมายถึง กลุ่มของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกันเพราะผลิตภัณฑ์นั้นให้ความพอใจ อย่างเดียวกันหรือเป็นสินค้าที่ใช้ด้วยกัน หรือขายให้กลุ่มลูกค้ากลุ่มเดียวกันหรือจัดจำหน่ายให้กับร้านค้าแบบเดียวกัน หรือราคาที่ใกล้เคียงกัน

ส่วนประสมผลิตภัณฑ์ (product mix) หมายถึง กลุ่มของผลิตภัณฑ์ทั้งสิ้นที่บริษัทนำเสนอสู่ตลาดเพื่อขาย โดยมีจำนวนของสายผลิตภัณฑ์ (product lines) หน่วยของผลิตภัณฑ์ (product items) และจำนวนรุ่นในแต่นั้นชนิดของผลิตภัณฑ์ที่บริษัทตัดสินใจเกี่ยวกับส่วนประสมผลิตภัณฑ์ดังนี้

1.) ความกว้างของส่วนประสมผลิตภัณฑ์ (product width) หมายถึง จำนวนของสายผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งมีไว้เพื่อขายให้แก่ผู้ซื้อ

2.) ความลึกของส่วนประสมผลิตภัณฑ์ (product line depth) หมายถึง จำนวนผลิตภัณฑ์ ที่มีอยู่ในสายผลิตภัณฑ์แต่ละสาย เช่น สี ขนาด รูปแบบหรือคุณสมบัติ

3.) ความยาวของสายผลิตภัณฑ์ (product line length) หมายถึงจำนวนผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของบริษัทที่มีเสนอขายให้กับลูกค้า เกิดจากการรวมตัวกันของความลึกของแต่ละสายผลิตภัณฑ์

4.) ความสอดคล้อง (product consistency) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสายผลิตภัณฑ์ในด้านการใช้ขั้นสุดท้าย การผลิต การจัดจำหน่าย หรือลักษณะของสินค้าด้านอื่นๆ

2.5 ประเภทของผลิตภัณฑ์ (Product classification)

ผลิตภัณฑ์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ผลิตภัณฑ์บริโภคและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลิตภัณฑ์บริโภค (Consumer Product) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ซื้อโดยผู้บริโภคคนสุดท้าย เพื่อใช้ในการบริโภคส่วนบุคคล แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ ผลิตภัณฑ์สะดวกซื้อ (Convenience Product) , ผลิตภัณฑ์เลือกซื้อ (Shopping Product) , ผลิตภัณฑ์เจาะจงซื้อ (Specialty Product) , ผลิตภัณฑ์ไม่แสวงซื้อ (Unsought Product)

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Industrial Product) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่บุคคลหรือองค์กรซื้อไป เพื่อใช้ในกระบวนการผลิตหรือในการทำธุรกิจ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ วัสดุและชิ้นส่วนประกอบ (Materials and parts) , สินค้าประเภททุน (Capital items) , วัสดุสิ้นเปลืองและบริการ (Supplies and services)

2.6 องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์สามารถแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

2.6.1 Core Product (ผลิตภัณฑ์หลัก) คือ ประโยชน์พื้นฐานสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคจะได้รับจากการซื้อสินค้านั้นโดยตรง

2.6.2 Tangible or Formal Product (รูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์) คือ ลักษณะทางกายภาพที่ผู้บริโภคสามารถสัมผัสหรือรับรู้ได้ ประกอบด้วย

- 1) ระดับของคุณภาพ (Quality level)
- 2) รูปร่างลักษณะ (Features)
- 3) การออกแบบ (Design)

4) บรรจุภัณฑ์ (Packaging)

5) ชื่อตราสินค้า (Brand name)

2.6.3 Expected Product (ผลิตภัณฑ์ที่คาดหวัง) คือ คุณสมบัติหรือเงื่อนไขที่ผู้ซื้อคาดหวังว่าจะได้รับการซื้อสินค้า หรือเป็นข้อตกลงในการซื้อสินค้า

2.6.4 Augmented Product (ผลิตภัณฑ์ควบ) คือ ผลประโยชน์เพิ่มเติมที่ผู้ซื้อจะได้รับควบคู่ไปกับการซื้อสินค้านั้น ๆ ตัวอย่างเช่น

- 1) การให้บริการติดตั้ง (Installation)
- 2) การขนส่ง (Transportation)
- 3) การรับประกัน (Insurance)
- 4) การให้สินเชื่อ (Credit)

2.6.5 Potential Product (ศักยภาพเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์) คือ ส่วนของผลิตภัณฑ์ควบที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไป เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าในอนาคต3. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์

3. เอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับรองเท้า

3.1 ประวัติความเป็นมาของรองเท้า

รองเท้า เป็นเครื่องใช้ที่มนุษย์นำมาใช้กับเท้า เพื่อป้องกันการเจ็บเท้าจากการเดินหรือการวิ่งรองเท้ามีหลายประเภทตามวัสดุและประโยชน์การใช้ นักโบราณคดี ได้พบรองเท้าแตะที่ทำด้วยเปลือกไม้ 50 คู่ในถ้ำ Fort Rock ในรัฐโอเรกอน ซึ่งมีอายุมากกว่า 5,000 ปี เชื่อว่า Fort Rock เป็นโรงงานรองเท้าที่เก่าแก่ที่สุด (สุทัศน์ ยกส้าน, "โลกวิทยาการ," นิตยสารสารคดี 169 (ธันวาคม 2556):155.

การสวมใส่รองเท้าเป็นศิลปะอย่างหนึ่งของการออกแบบแฟชั่นบนร่างกายมนุษย์ มีความงดงามและความน่าสนใจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าและการสวมใส่เครื่องประดับ ทั้งเครื่องประดับแท้และเครื่องประดับเทียม โดยมนุษย์เห็นความสำคัญของการสวมใส่รองเท้าเพื่อให้เข้าชุดกันกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รวมทั้งเครื่องประดับความงามทั้งหลาย โดยเฉพาะผู้หญิงเป็นเพศที่ให้ความเอาใจใส่ต่อการสวมใส่ทุกสิ่งทุกอย่างบนร่างกาย เพื่อให้ตนเองดูดีมีความสวยงามเป็นที่สุด รองเท้าจึงเป็นสิ่งที่หลายคนพิถีพิถันในการเลือกสวมใส่ และเป็นสิ่งของที่แสดงออกถึงความเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งเช่นกัน

Lucy Pratt Linda Woolley (2005: 8-20) กล่าวถึงความเป็นมาของรองเท้าว่า มนุษย์สวมใส่รองเท้ามาช้านาน ตั้งแต่สมัยอียิปต์ยุคโบราณเมื่อ 2500 ถึง 1085 ปีก่อนคริสตศักราช

ใหญ่มักจะเป็นหัวปลายแหลม และหัวรองเท้าจะมีความยาวมาถึง 12 นิ้ว และเริ่มเป็นรองเท้าทรงเพรียวขึ้น แบนเท้ามากขึ้น ด้วยจากการออกแบบรองเท้าของนักออกแบบรองเท้าชาวอังกฤษ และชาวฝรั่งเศสเป็นส่วนใหญ่

จนกระทั่งมาถึงจนถึงช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 15 รองเท้าได้เปลี่ยนทรงมาเป็นรองเท้าแตะได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากทำให้การสวมใส่สบายมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การวิ่ง การสวม การถอด สามารถกระทำได้อย่างง่ายดาย คล่องตัวเป็นอย่างมากมีการนำผ้าซาตินและไหมมาประดิษฐ์ตกแต่งด้วย มาจนถึงในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 16 ยุโรปได้ออกกฎหมายการกำหนดขนาดของรองเท้าขึ้น โดยให้รองเท้ามีความยาวได้ไม่เกินไปกว่า 6 นิ้ว ซึ่งการวัดขนาดรองเท้านี้ได้มีปรากฏการกำหนดขนาดรองเท้าครั้งแรกเมื่อปีค.ศ.1374 สมัยพระเจ้า เอ็ดเวิร์ดที่ 2 ในประเทศอังกฤษ ทรงรับสั่งให้กำหนดข้าวบาร์เลย์ 3 เมล็ดเท่ากับขนาด 1 นิ้ว และนำหน่วยนี้มาวัดขนาดของรองเท้า หลังจากนั้นได้มีการกำหนด 1/3 นิ้ว คือระยะห่างของแต่ละขนาดของรองเท้า (www.Bigfoot.com) และไม่นานนักได้เกิดรองเท้าสันตึกขึ้น จัดเป็นการออกแบบรองเท้าที่ดงามและเป็นแนวทางของโครงสร้างรองเท้าที่ใหม่มาก จากภาพลักษณะรองเท้าที่มีความยาว เพรียว มาเป็นรองเท้าที่มีความสูง พอดีเท้า ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำรองเท้าครั้งแรก โดยเป็นรองเท้าที่มีสันสูง เป็นปรากฏการณ์ที่ทำให้รองเท้าที่สวมใส่กันในชีวิตประจำวันนั้นเปลี่ยนไป นอกจากนั้นยังได้ทำการออกแบบรองเท้าเพื่อเป็นการแยกเพศในการสวมใส่กันอย่างชัดเจนอีกด้วย โดยแยกเป็นรองเท้าสำหรับสุภาพบุรุษ และรองเท้าสำหรับสุภาพสตรี โดยรองเท้าสำหรับสุภาพบุรุษจะมีแผ่นรองเท้าด้านหน้าที่กว้างกว่าของรองเท้าสำหรับสุภาพสตรีและรองเท้าสันสูงนี้ส่วนใหญ่ทำมาจากไม้ เพราะนอกจากจะสามารถเกลารูปทรงให้เป็นไปตามที่ออกแบบได้แล้วนั้น ยังสามารถทำให้เกิดความคงทน ทนทานต่อการใช้งานมาก สันสูงในยุคนี้จึงมีแต่ไม้และมีรูปทรงที่สวยงาม หลากหลายรูปแบบ

แต่การออกแบบรองเท้าสมัยใหม่ที่มนุษย์ปัจจุบันคุ้นเคยนั้นอยู่ในช่วงสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 18 หรือระหว่างปีค.ศ.1700-1899 โดยมีการทำสันรองเท้าแบบใหม่ๆ หลากรูปแบบ แต่ส่วนใหญ่เป็นรองเท้าหนังสีดำและสีน้ำตาลเป็นหลัก ผู้หญิงจะนิยมสวมใส่เป็นรองเท้าแตะ และนิยมการสวมใส่รองเท้าบูทที่มีน้ำหนักมาก ต่อมาในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 รองเท้ามีรูปทรงที่มีทั้งลักษณะยาวและสั้น บางรูปแบบเป็นลักษณะแฟนซี สำหรับรองเท้าสตรีมีการใช้ริบบิ้นมาผูกเพื่อเสริมการตกแต่งให้ดูมากยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่ยังคงใช้หนังสีดำอีกเช่นกัน

จนกระทั่งในช่วงปีค.ศ.1858 ประเทศสหรัฐอเมริกา นาย Lyman R. Balck ได้เปลี่ยนวิธีการผลิตรองเท้าให้สามารถผลิตได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นและมีปริมาณมากยิ่งขึ้น ในเวลา

อันรวดเร็วได้ จากเดิมผลิตรองเท้าทุกชั้นตอนด้วยมือทั้งหมด เปลี่ยนมาทำรองเท้าด้วยเครื่องจักร อุตสาหกรรมในช่วงแรกได้เป็นผลสำเร็จ ทำให้การทำรองเท้าเป็นสิ่งที่ย่างมากขึ้น สามารถผลิตได้เป็นจำนวนหลายๆ ชั้น และมีการศึกษาและการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรองเท้าในหลายๆ มิติตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา รวมถึงการวัดขนาดของรองเท้าที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น เมื่อปี ค.ศ.1880 นาย Edwin B Simpson จากเมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้นำระบบการกำหนด 1/3 นิ้ว มาพัฒนาการวัดสัดส่วนของรองเท้าอย่างเต็มรูปแบบ หมายถึง ในแต่ละเบอร์ได้มีการวัดความยาว ความกว้าง ข้อเท้า ความสูงและสันเท้า สำหรับเป็นต้นแบบของหุ่นรองเท้า (The Last) เพื่อสร้างมาตรฐานในการผลิตรองเท้าที่ทุกคู่จะมีขนาดที่เท่ากันจริงของเบอร์รองเท้าเดียวกัน นอกจากนี้ยังกำหนดความแตกต่างระหว่างขนาดรองเท้าของผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กอีกด้วย ซึ่งขนาดรองเท้าของผู้ชายและผู้หญิงโดยทั่วไปจะมีขนาดแตกต่างกัน 2 เบอร์ เช่น ขนาดรองเท้าของผู้ชายเบอร์ 8 ขนาดรองเท้าของผู้หญิงจะอยู่ที่เบอร์ 10 เป็นต้น เมื่อมีการกำหนดมาตรฐานแล้วต่อมาเริ่มมีแบรนด์รองเท้าหลายแบรนด์มากขึ้น แต่ละแบรนด์จึงเริ่มศึกษาขนาดของรองเท้ากันมากขึ้น เพื่อนำมาปรับให้เหมาะสม (www.Bigfoot.com) ตั้งแต่การผลิตรองเท้าในรูปแบบอุตสาหกรรม การออกแบบรองเท้าและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดนักออกแบบรองเท้าเป็นอาชีพอีกแขนงหนึ่งซึ่งให้ความสำคัญมาก และเชื่อใจในพรสวรรค์การออกแบบรองเท้าของนักออกแบบเป็นอย่างดี ช่วงศตวรรษนี้จึงได้เกิดนักออกแบบรองเท้าที่มีชื่อเสียงไว้หลายคน เช่น Pioto Yantuni หรือ Roger Vivier หรือ Salvatore Ferragamo เป็นต้น หลังจากช่วงนั้นรูปแบบของรองเท้า มีความหลากหลายรูปแบบมาก มีการผลิตที่มีคุณภาพ มีการออกแบบที่ดี มีการสำรวจตลาด มีการวางแผนการจำหน่าย หรืออีกมากมายซึ่งรูปแบบต่างๆ ของรองเท้าที่น่าสนใจเกิดขึ้นในช่วงสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 21 นี้ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่นยุคสมัยที่โดดเด่นของการสวมใส่รองเท้าในยุคของรองเท้าบู๊ทแบบคาวบอย เป็นยุคสมัยที่โลกได้ประทับใจบุคลิกภาพของคาวบอยอันโด่งดังของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ได้เริ่มต้นบุคลิกภาพนี้ ต่อมาได้กลายมาเป็นที่นิยมของประเทศฝรั่งเศสในช่วงปลายยุค 60 รองเท้าบู๊ทแบบคาวบอยเป็นแฟชั่นของชาวอเมริกันโดยเริ่มต้นมาจากการสวมใส่รองเท้าบู๊ทสูงๆ ของชาวเท็กซัส เพื่อใช้ในการต่อสู้กันอย่างสุภาพบุรุษชนชั้นอเมริกัน จึงจำเป็นต้องมีอย่างอื่น ๆ เพื่อเข้ากับชุดแต่งกาย เช่น เข็มขัดขนาดใหญ่ๆ หมวกใบใหญ่ ผ้าพันคอ เป็นต้น แม้จะไม่โดดเด่นเท่ารองเท้าบู๊ทที่ใช้หนังมาเป็นวัสดุที่สำคัญ มีการตกแต่งอันวิจิตรอลังการ โดยเฉพาะหนังจะนิยมทำมาจากหนังของจระเข้ กิ้งก่า นกกระจอกเทศ หรือหนังอื่นๆ โดยมีความยืดหยุ่นและความคงทนในการป้องกันการกระแทกได้เป็นอย่างดี และป้องกันความร้อนจากสภาพภูมิอากาศเป็นอย่างดีด้วย คาวบอยมีบุคลิกภาพที่อิสระ มักจะทำตน

ให้ตนเองดูแตกต่างอย่างน่าประหลาดใจ ประทับใจ โดยเฉพาะการใช้สีชมพูสดใส หรือสีฟ้าแบบเทอร์คอยส์ (รวมทั้งอัญมณีที่นิยมนำมาประดับด้วย) สีทองสด และการใช้อัญมณีต่างๆ ในการตกแต่ง (Anne-Laure Quilleriet : 318-384)

จาริยา เกரியงไกรเดช (2549 : 13-14) ได้กล่าวถึงความเป็นมารองเท้าในประเทศไทยไว้ว่า จากประวัติศาสตร์การแต่งกายของไทยมีการแต่งกายมายาวนาน ด้วยสภาพภูมิอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมการงานต่าง ๆ การแข่งขันชั้นฐานะของสังคม ฯลฯ แต่เทียบเท่ากันกับการแต่งกายตะวันตก วิวัฒนาการการสวมใส่รองเท้ากลับมีความเป็นมาที่ล่าช้ากว่าวิวัฒนาการการสวมใส่รองเท้าของตะวันตก เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่ไม่ได้หนาวจัดที่ต้องสวมรองเท้าหนา ๆ เพื่อสร้างความอบอุ่นหรือมีได้เป็นประเทศที่ร้อนจัด จนทำเป็นแผลพองได้ง่าย จึงทำให้คนไทยคิดถึงการสวมรองเท้าได้ช้ากว่า แต่มีการตกแต่งเท้าด้วยเครื่องประดับแทน

จากการศึกษาประวัติศาสตร์การแต่งกายของไทยพบว่า ชาวไทยได้รับอิทธิพลจากชาวต่างแคว้นอยู่เรื่อยมา ตั้งแต่อาณาจักรไทยสมัยอ้ายลาว ถอยไปทางเหนือและได้รวมกับคนไทยที่อยู่เดิมในภูมิภาคแห่งนี้ เมื่อเข้าสู่ช่วงสมัยทวารวดี สมัยศรีวิชัย สมัยลพบุรี จนมาถึงสมัยเชียงแสน ไม่มีการสวมใส่รองเท้ามายาวนาน แต่ยังคงมีการสวมเครื่องประดับเท้าแทน เป็นเช่นนี้เรื่อยมาจนหมดยุคสมัยก่อนประวัติศาสตร์ของไทย จนเข้าสู่สมัยกรุงสุโขทัย ซึ่งเป็นยุคสมัยประวัติศาสตร์ตามการค้นพบอักษรไทยเมื่อสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มาจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาที่ยังคงมิได้มีการสวมใส่รองเท้าในหมูชนชั้นคนทั่วไป โดยเฉพาะประชาชน ไพร่ และทาส แต่ได้ปรากฏรองเท้าทองคำของพระมหากษัตริย์ ซึ่งมีลักษณะปลายแหลมโค้ง แต่การแต่งกายและการสวมใส่เครื่องประดับในสมัยอยุธยานี้ก็กลับมีความเจริญรุ่งเรืองสูงมาก ทุกอย่างเจียบเหากลางเมื่อเข้าสู่สมัยกรุงธนบุรี จนมาถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในช่วงต้นสมัยพระพุทธรูปฟ้าจุฬาโลกมหาราชมาจนถึงสมัยพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือสมัยรัชกาลที่ 1-3 (พ.ศ. 2310-2394) นั้น เป็นช่วงสมัยกำลังก่อสร้างเมืองราชธานี ให้มีความสงบ มีเอกราช และพยายามในการสร้างความเจริญทั้งหลาย โดยเฉพาะเมื่อสมัยรัชกาลที่ 3 ที่เริ่มมีการทำมาค้าขายติดต่อกับชาวจีน ชาวอินเดีย ก็ยังมีได้ปรากฏว่าประชาชนคนไทยมีการสวมใส่รองเท้า จนมาในสมัยรัชกาลที่ 4 สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่เริ่มมีการสวมใส่รองเท้ากันบ้าง แต่ล้วนสวมใส่รองเท้าเฉพาะหมู่สำนักพระราชวังหรือกลุ่มชนชั้นสูงหรือทหารเท่านั้น เนื่องจากเป็นช่วงสมัยที่ประเทศไทยเริ่มทำการติดต่อกับชาวตะวันตกมากยิ่งขึ้น และกำลังเข้าสู่ช่วงการล่าอาณานิคมของชาวยุโรป จึงทำให้การแต่งกายของไทยหลาย ๆ ด้าน มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางของตะวันตกมากขึ้น โดยสวมเป็นรองเท้าหุ้มส้น มีการสวมรองเท้าบูทในหมู่ของทหาร โดยเฉพาะใน

สมัยรัชกาลที่ 5 สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ.2411-2453) พระองค์ทรงเสด็จประพาสยุโรปถึง 2 ครั้ง ทำให้เกิดการแต่งกายแบบฝรั่งที่ดัดแปลงมาจนเรียกว่า เสื้อราชปะแตน มีการสวมใส่รองเท้าเช่นเดียวกับทางตะวันตก ทั้งสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ซึ่งแต่เดิมรองเท้าส่วนใหญ่หากมีการสวมใส่จะเป็นสุภาพบุรุษเป็นผู้สวมใส่ โดยรองเท้าที่ปรากฏเป็นรองเท้าหุ้มส้น เป็นรองเท้าหนังสีดำและสีน้ำตาล รวมทั้งสุภาพสตรีก็มีการสวมใส่รองเท้าด้วยเช่นเดียวกัน เป็นรองเท้าส้นสูงพร้อมทั้งสวมถุงเท้า มีประชาชนทั่วไปที่ยังมิได้สวมใส่รองเท้ากันทุกคน เป็นเพราะความเคยชินกับการไม่สวมรองเท้า และความจำเป็นในการสวมใส่ แต่รัฐบาลได้พยายามประกาศให้มีการแต่งกายที่สุภาพอย่างมีวัฒนธรรม และให้สวมใส่รองเท้าอย่างสุภาพ จึงได้มีการสวมใส่รองเท้าเรื่อยมาจนถึงสมัยรัชกาลปัจจุบัน ทั้งพระบรมวงศานุวงศ์จนถึงประชาชนทั่วไป

เชื่อกันว่า รองเท้าส้นสูงถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาให้กับคนขี่ม้า ที่มักจะทำเท้าส้นหลุดจากเหล็กวางเท้า โดยส้นของรองเท้านั้นเป็นส่วนที่ใช้แก้ปัญหาการส้นหลุดนี้จะมีความสูงประมาณ 1 นิ้วถึง 1 นิ้วครึ่ง ปรากฏขึ้นในราวๆ ปี 1500 ซึ่งลักษณะของรองเท้าคล้าย รองเท้าบูทของควายบอย รองเท้าสำหรับขี่ม้าเป็นต้นแบบของรองเท้าส้นสูงในช่วง 3 ทศวรรษแรก โดยฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกๆ ที่ใช้รองเท้าส้นสูง โดยเฉพาะในหมู่ผู้ชาย จนส้นรองเท้าเริ่มสูงขึ้นและบางลงจนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการขี่ม้าได้อีก แต่กลับใช้เป็นแฟชั่นเฉพาะในราชสำนักแทน ซึ่งช่วงปี 1600 รองเท้าส้นสูงของผู้ชายฝรั่งเศสนั้นสูงประมาณ 3-4 นิ้วทีเดียว

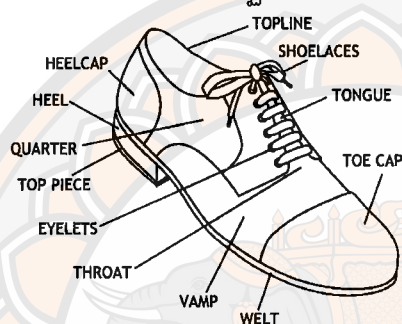
ทั้งนี้ ในปี 1533 นางแคทเธอรีน เดอ เมดิซี (Mrs. Catherine de Medici) ภรรยาแควะของดยุกออฟออร์ลีอันส์ (Duke of Orleans's) ได้ให้ขอร้องให้ช่างทำรองเท้าออกแบบรองเท้าให้เธอคู่หนึ่ง ให้เป็นได้ทั้งรองเท้าแฟชั่นสวยงามและเพื่อเพิ่มความสูงของเธอด้วย ซึ่งรองเท้าของเธอคู่นี้เพิ่มพื้นรองเท้าให้สูงขึ้นทั้งด้านนิ้วเท้าและส้นเท้าด้วย ทำให้มีลักษณะคล้ายรองเท้าส้นตึก แต่ตรงส้นจะมีความสูงมากกว่า จากนั้นมา รองเท้าส้นสูงก็เป็นที่นิยมแพร่หลายอย่างรวดเร็ว ทั้งชายและหญิง ในราชสำนักของฝรั่งเศส และยังกระจายไปถึงพวกชนชั้นขุนนางในประเทศอื่นๆ นอกจากนั้น รองเท้าส้นสูงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ดังนั้น ทั้งชายและหญิงจึงเริ่มใส่รองเท้าส้นสูงเพื่อแสดงออกถึงความเป็นชนชั้นสูงตลอดศตวรรษที่ 17 และ 18 เมื่อเข้าสู่ใกล้ช่วงปฏิวัติฝรั่งเศส ในช่วงปลาย 1700 ความนิยมใส่รองเท้าส้นสูงก็เริ่มเสื่อมลง และแฟชั่นรองเท้าส้นสูงกลับฟื้นฟูขึ้นอีกครั้ง ราวปลายศตวรรษที่ 18 ในหมู่สุภาพสตรีทั่วไป จนถึงในปัจจุบันนี้

ปัจจุบันรองเท้าส้นสูงสำหรับผู้หญิงแล้วไม่ใช่เป็นเพียงแค่รองเท้าธรรมดาหรือแฟชั่นเท่านั้น แต่รองเท้าส้นสูง สำหรับผู้หญิงหลาย ๆ คนแล้ว ช่วยเสริมความมั่นใจ เพิ่มความโดดเด่น เสริมบุคลิกภาพและช่วยในการเข้าสังคมได้อย่างดี ยิ่งเมื่อใส่กับเสื้อผ้าหรือชุดที่เหมาะสม ผู้หญิงส่วน

ใหญ่จึงเห็นความสำคัญของการสวมใส่รองเท้าส้นสูง ทั้งเลือกให้เข้ากับชุด เข้ากับตนเอง เข้ากับโอกาสสถานที่ และยังเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความเป็นตัวตนของผู้หญิงคนหนึ่งได้เช่นกัน

3.2 ส่วนประกอบรองเท้า

การสร้างต้นแบบรองเท้า องค์ความรู้เบื้องต้นคือ ส่วนประกอบต่างๆของรองเท้า เพื่อสร้างความเข้าใจส่วนประกอบต่างๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นรองเท้า ทั้งนี้ส่วนประกอบต่างๆ ของรองเท้าแต่ละคู่ แต่ละการออกแบบ ล้วนมีส่วนประกอบไม่เหมือนกันทุกคู่ ดังนั้นข้อมูลสัมพันธ์ของงานวิจัยนี้ อธิบายที่ปรากฏส่วนประกอบต่างๆ ไป ซึ่งมีดังนี้

ที่มา : www.zappos.com/n/es/d/722001004/page/1.html

1. Heelcap แผ่นป้องกันการกระแทกที่ส้นเท้า
2. Heel ส้นรองเท้า
3. Quarter แผ่นแก้มรองเท้า
4. Top piece ชิ้นรองส้นรองเท้า
5. Eyelets รูร้อยเชือกรองเท้า
6. Welt ขอบแผ่นพื้นรองเท้า
7. Topline ขอบบนของรองเท้า
8. Shoelaces เชือกผูกรองเท้า
9. Top cap แผ่นป้องกันการกระแทกที่นิ้วเท้า

นอกจากนี้ www.bigfoot.com อธิบายเพิ่มเติมถึงพื้นฐานของส่วนประกอบรองเท้า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.) Bal and Blucher Oxford เป็นรองเท้า 2 ลักษณะ ระหว่าง Bal Oxford กับรองเท้าแบบ Blucher Oxford จัดโครงสร้างรองเท้าที่มีลิ้นปิดหน้าเท้า และมีการผูกเชือกกับรองเท้า

2.) Collar หรือ Top line เป็นแนวเส้นบนของรองเท้า

3.) Insole แผ่นพื้นรองเท้าด้านใน เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของแผ่นพื้นรองเท้า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างรองเท้าของส่วนบน มีช่องนิ้วเท้า ช่องเท้า ชับใน และ/หรือแผ่นหนังกันกระแทก

4.) Lining คือ ผ้าซับในที่ใช้วัสดุที่มีการปกคลุมอยู่ด้านในของรองเท้า อยู่ระหว่างวัสดุส่วนบนของรองเท้ากับเท้า

5.) Outsole คือ แผ่นพื้นรองเท้าด้านนอก เป็นส่วนหนึ่งของรองเท้าและเป็นส่วนที่กระทบกับพื้นโดยตรง

6.) Shank โครงยึดแผ่นพื้น ตำแหน่งของโครงยึดนี้อยู่บริเวณอุ้งเท้าช่วงสั้นเท้าถึงบริเวณตรงกลางอุ้งเท้าของรองเท้า เรียกวัสดุชิ้นนี้อีกอย่างว่า สะพาน (bridge) เพราะสะพานนี้มีผลต่อการถ่ายเทน้ำหนัก ซึ่งช่วยในการเพิ่มกำลัง ดังนั้นแผ่นวัสดุนี้มีผลต่อความยาวของเท้า และใช้วัสดุหลายอย่าง เช่น ไม้ พลาสติก ไฟเบอร์บอร์ด หรือโลหะ ขายึดเป็นวัสดุที่อยู่ด้านในระหว่างแผ่นพื้นรองเท้าด้านนอกและแผ่นพื้นรองเท้าด้านใน จึงเรียกอีกอย่างว่า shankpiece ซึ่งเป็นวัสดุที่มีส่วนสำคัญต่อรองเท้าเป็นอย่างมาก

7.) Sock lining เป็นซับในอีกชั้นหนึ่ง เป็นวัสดุที่ซ่อนอยู่ภายในรองเท้า

8.) Throat เป็นส่วนนูนอยู่ด้านหน้าด้านบนของรองเท้า หากเป็นรองเท้าแบบผูก อาจจะมีลิ้นรองเท้าอยู่ด้านหน้า

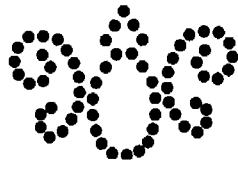
9.) Toe box เป็นช่องว่างสำหรับนิ้วเท้า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ปกคลุมนิ้วเท้าของช่วงบนรองเท้า

10.) Tongue ลิ้นรองเท้า เป็นส่วนหนึ่งของรองเท้าที่จำเป็นต้องมีการผูกเชือก ซึ่งลิ้นรองเท้าจะอยู่บริเวณด้านหลังของแผ่นปิดหน้ารองเท้าหรือแผ่นที่ผูกเชือก โดยลิ้นรองเท้าจะสัมผัสกับเท้าโดยตรง

11.) Vamp เป็นส่วนด้านเท้าของส่วนบนของรองเท้า โดยทั่วไปเป็นบริเวณช่องนิ้วเท้าแต่ยาวต่อเนื่องมาถึงด้านหน้าเท้า

www.zappos.com/n/es/d/722001004/page/1.html กล่าวถึงส่วนประกอบอื่นๆ ดังนี้

- Medallion เป็นช่องเล็กๆ ที่อยู่บนนิ้วเท้าของรองเท้าประเภท Dress shoes หลายแบบ มีลักษณะสมดุยกภาพเสมอ หรือเป็นการทำลวดลายด้วยเจาะเป็นรูเล็กๆ ของรองเท้า ซึ่ง Medallion เป็นการตกแต่งรองเท้าเฉพาะ แต่บางครั้งมีไว้เพื่อให้เท้าเย็นขึ้น ซึ่งรูเล็กๆ นี้ มักออกแบบนิยมให้ลมเข้าเพียงเล็กน้อย

- Metal eyelet เป็นการเจาะรูตาไก่โลหะ ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Grommet
- Wing-tip หมายถึง รองเท้าชนิดหนึ่งที่มีการออกแบบเป็นรูป W อยู่ที่บริเวณหัวรองเท้า ซึ่งมีอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า Flying Wing

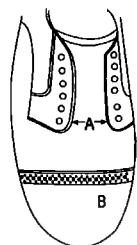

- Balmoral หรือ Bal เป็นรูปแบบบริเวณหน้าเท้าของรองเท้ารูปแบบ Oxford style shoe ถ้าหากมองจากมุมบน บริเวณหน้าเท้าจะเป็นรูปตัว T ตามเส้นแนวยาว ซึ่งการเป็นรูปตัว T นี้จะทำให้ช่วงปลายลิ้นดึงยึดกันไว้ ให้ดูตำแหน่ง A จากภาพตัวอย่าง ซึ่งทำให้สวมใส่ได้กระชับกว่ารองเท้าแบบ Blucher แต่รองเท้าต้องมีขนาดพอดี ไม่สามารถให้รองเท้าเล็กกว่าหรือใหญ่กว่าได้ เพราะจะแนบเท้า และบริเวณตำแหน่ง B ทำให้การสวมใส่ไม่่ง่ายนัก เพราะจะมีความกว้างและความแคบที่พอดีอีกเช่นกัน ทำให้เห็นลิ้นรองเท้าเพียงเล็กน้อย คำว่า Balmoral เป็นรองเท้ารูปแบบที่มาจากประเทศอังกฤษ มีชื่อเหมือนกันหรือมาจากเจ้าชาย Prince Albert โดยพระองค์เสด็จไปยังคฤหาสน์ ในช่วงวันหยุด ช่วงกลางปีค.ศ.1800 ขณะที่สวมรองเท้าบู๊ทที่มีลักษณะหน้าเท้าแบบ Balmoral

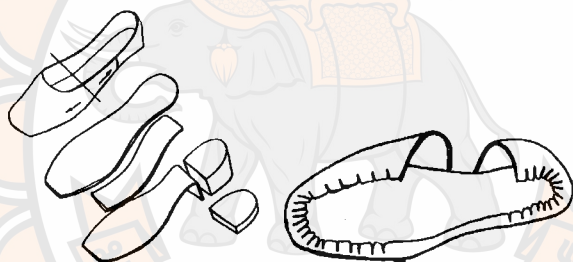
- Blucher คือ รูปแบบหน้าเท้าของรองเท้าอย่างหนึ่งรูปแบบ Derby style shoe เมื่อดูจากด้านบนของรองเท้าเห็นว่าโคนลิ้นรองเท้าแยกออกจากกันมากกว่ารองเท้าที่มีหน้าเท้าแบบ Balmoral เพราะว่าโคนลิ้นรองเท้าสามารถเปิดขยายออกได้ หากรองเท้าคับก็สามารถดึงบริเวณหน้าเท้าเข้ามาให้พอดีเท้าได้ ดูตามตำแหน่ง B จัดเป็นลักษณะที่ดีของรองเท้าแบบ Blucher เพราะคนสวมรองเท้าได้อย่างพอดีขึ้น ไม่ว่าจะเท้าจะมีลักษณะแคบหรือกว้าง ลิ้นรองเท้าแบบ Blucher จะเริ่มต้นตั้งแต่ช่วง vamp ของรองเท้า เป็นส่วนที่ดูแล ball of the foot ได้ดี และชื่อเรียกนี้ได้มาจากสนามรบชาว Prussian ชื่อ Gekhard Leberecht von Blucher เป็นท่านดุก Duke of

Wahlstadt (1742-1819) ผู้ซึ่งสังเคราะห์เช่นนี้ให้กับทหารของพวกเขา (ท่านเป็นผู้ต่อต้านกำลังรบกับทหารของนโปเลียนที่ The battle of Waterloo)

นอกจากนี้ส่วนประกอบในการผลิตรองเท้า เป็นกระบวนการเสริมสร้างความเข้าใจในการสร้างต้นแบบรองเท้าสตรีได้ จาริยา เกรียงไกรเดช (2006 : 56) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบรองเท้า ดังนี้

การพิจารณาการออกแบบรองเท้าระหว่างตัวของรองเท้าและสันรองเท้า โดยทั้งสองส่วนนี้จะต้องสัมพันธ์กัน เชื่อมต่อกัน และสามารถมีส่วนใดส่วนหนึ่งยึดกับเท้าได้

โครงสร้างส่วนต่างๆ ของรองเท้า

3.3 ประเภทของรองเท้า

ผลิตภัณฑ์รองเท้ามีหลายประเภทก็เหมาะแก่การใช้งานเพื่อความคล่องตัวแตกต่างกัน โดยทั่วไปหลักเกณฑ์ที่นำมาใช้แบ่งประเภทของรองเท้าสามารถแบ่งตามลักษณะการใช้งานและวัสดุที่ใช้ทำรองเท้าได้ ดังนี้

- 1) รองเท้ากีฬาคือรองเท้าที่ออกแบบมาสำหรับการเล่นกีฬาทั้งเพื่อห่อหุ้มป้องกันเท้าจากการเกิด บาดแผลและการบาดเจ็บต่างๆ จากการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ รองเท้าสำหรับกีฬาแต่ละประเภทจะถูกออกแบบมาแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง น้ำหนัก วัสดุที่ใช้ หรือ ลักษณะการผูกเชือกทั้งนี้เพื่อป้องกันส่วนของเท้าจะได้รับแรงเค้นมากที่สุดดังนั้นในการใช้รองเท้ากีฬาจึงควรเลือกให้เหมาะสมกับกีฬาแต่ละประเภท
- 2) รองเท้าผ้าใบทั่วไป หมายถึง รองเท้าที่ทำด้วยผ้าใบ หรือผ้าร่มที่มีได้ทำขึ้นโดยวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการกีฬาเฉพาะอย่าง เช่น รองเท้าผ้าใบนักเรียน รวมถึงการ

ผลิตภัณฑ์ตกแต่งสีเส้นและรูปแบบให้สวยงาม จนกลายเป็นรองเท้าแฟชั่นและกึ่งแฟชั่น ทั้งนี้อาจตกแต่งโดยขลิบพลาสติก P.V.C. ก็ได้พื้นล่างของรองเท้าปกติทำด้วยยาง

- 3) รองเท้าแตะ หมายถึง รองเท้าที่ใส่เส้นสูงมีทั้งชนิดหนีบและสวมเป็นรองเท้าที่ใช้ใส่ภายในบ้านหรือสวมใส่เพื่อเดินเล่น รูปลักษณะของรองเท้าส่วนใหญ่จะมีสีสนชูดฉาดและรูปแบบเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รองเท้าแตะถ้าแบ่งตามวัสดุที่ใช้ และลักษณะการผลิต
 - 4) รองเท้าแตะประเภทฟองน้ำ เป็นรองเท้าที่ส่วนบนซึ่งเป็นสายหรือมักทำจากยางธรรมชาติหรือพลาสติก(PVC) ส่วนพื้นที่รองเท้าทำจากพลาสติก (EVA, PVC)ผสมกับยางหรือยางล้วน รองเท้าประเภทนี้ส่วนใหญ่ผลิตโดยโรงงานเล็กๆ เพื่อจำหน่ายในประเทศ สำหรับการผลิตเพื่อการส่งออก จะผลิตในโรงงานที่ผลิตรองเท้าหลายๆ ประเภท และผลิตรองเท้าแตะฟองน้ำด้วยคุณภาพในการใช้งานค่อนข้างสั้น ราคาจึงค่อนข้างถูก
 - 5) รองเท้าแตะประเภทบีชแซนด์ล (beach sandal)เป็นรองเท้าที่มีลักษณะคล้ายกับรองเท้าฟองน้ำ แต่แตกต่างกันที่วัสดุที่ใช้มีคุณภาพดีกว่า ทำให้อายุการใช้งานที่นานและทนทานกว่ารองเท้าแตะฟองน้ำและมีราคาค่อนข้างสูง รองเท้าชนิดนี้ส่วนบนมักทำด้วยวัสดุพวกผ้า หนังแท้ หนังเทียม และในล่อน ส่วนพื้นรองเท้ามักจะเป็นยางพลาสติก (EVA) ผสมยาง หรือพลาสติก (EVA) อย่างเดียว โดยปกติรองเท้าแตะบีชแซนด์ล จะมีลักษณะต่างๆ หลายแบบตามความต้องการของลูกค้าหรือตลาด และการผลิตโดยโรงงานขนาดใหญ่ ซึ่งผลิตรองเท้าเพื่อการส่งออกเป็นสำคัญ
 - 6) รองเท้าแตะประเภทสวยงามหรือแฟชั่น เป็นรองเท้าแตะที่มีการแต่งส่วนบนของรองเท้ามากกว่ารองเท้าแตะชนิดอื่น โดยส่วนมากจะใช้วัสดุประเภทสวยงามเช่นหนังเทียมสีต่างๆ ผ้า เชือก ปอ และป่าน เป็นต้น ส่วนพื้นรองเท้าจะทำด้วยพลาสติก (EVA) หรือพลาสติก (EVA) ผสมยางรองเท้าประเภทนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาสำหรับปริมาณการผลิตรองเท้าแตะในปัจจุบันมีประมาณ 90 ล้านคู่/ปี โดยเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกร้อยละ 50 ส่วนที่เหลือจำหน่ายในประเทศ
 - 7) รองเท้าหนัง หมายถึงรองเท้าที่พื้นและส่วนบนทำด้วยหนังแท้หรือหนังอัด มีทั้งชนิดหุ้มและไม่หุ้มเส้น ใช้สำหรับสวมใส่ออกนอกบ้าน ถ้าเป็นรองเท้าผู้ชายมักจะเป็นรองเท้าแบบคัทชู แต่ถ้าเป็นรองเท้าหญิงทั้งชนิดคัทชู และไม่หุ้มเส้น จะมีรูปแบบของ

สั้นรองเท้าแตกต่างกันมากมายหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความนิยมโดยทั่วไป สีส้นของรองเท้าก็มีให้เลือกมากมาย

- 8) รองเท้าที่ใช้ในอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่จะเป็นรองเท้าบู๊ท คือหุ้มข้อหรือครึ่งน่อง บางแบบจะมีเชือกผูก มักจะทำจากหนังแท้แต่ถ้าเป็น บู๊ทยาง ส่วนบนจะหลวม และไม่มีซี่ปรู๊ดหรือเชือกผูก มักจะทำจากหนังแท้ แต่ถ้าเป็นบู๊ท ยาง ส่วนหัวตอนหน้ามักจะมีโลหะเสริมเพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดต่อเท้า รองเท้าประเภทนี้จะใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมและกองทัพเป็นส่วน
- 9) รองเท้าอื่นๆ เป็นรองเท้าจักสาน รองเท้าผ้า หรือรองเท้าไม้ รองเท้าประเภทนี้มีการผลิตหรือจำหน่ายไม่มากนักวัตถุประสงค์ในการใช้สวานใหญ่มักใช้สวมสวานในการเดินเล่นมากกว่าใส่ไปในงานพิธีการปัจจุบันประมาณการผลิตรองเท้าประเภทนี้มีประมาณ 60 ล้านคู่/ปี ส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศและการส่งออกเป็นบางส่วน

3.4 รูปแบบต่างๆ ของรองเท้า

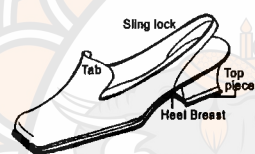
ในประเทศไทยได้มีการแบ่งรูปแบบรองเท้าสตรีแบบต่างๆ โดยลักษณะต่างๆ ของรองเท้าสตรีและรองเท้าสุภาพบุรุษ รองเท้าสตรีมีลักษณะหลากหลาย ได้แก่ รองเท้าหุ้มส้น หรืออีกอย่างหนึ่งว่ารองเท้าแคทชู โดยการหุ้มส้นของแผ่นรองเท้าที่แผ่นรองรองเท้าไปจนถึงบริเวณข้อเท้า การออกแบบรองเท้าชนิดนี้สามารถสร้างความสง่างามให้กับผู้หญิงได้ง่าย สร้างความมั่นใจ แสดงออกถึงความเชื่อมั่นของผู้หญิงได้ดี เพราะเป็นรองเท้าที่แลดูสุภาพ สามารถสวมใส่รองเท้าได้ทุกสถานการณื

รองเท้าแบบเปิด หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า รองเท้าแม็กซี เป็นรองเท้าที่เปิดบริเวณด้านหน้าของรองเท้าหรือบริเวณด้านหลังเท้าก็ได้ แต่มีสายรัดยึดติดกับเท้า ข้อดีของรองเท้าเช่นนี้ คือ การสวมใส่สบาย ไม่อับชื้นจนมีกลิ่นเพราะสามารถระบายอากาศของรองเท้าได้ดี ทำให้เท้าคุณล่องตัว มีเสน่ห์สำหรับผู้หญิง โดยเฉพาะการสร้างแนวความคิดให้แสดงถึงความเซ็กซี่ของผู้หญิง ความเปรี้ยว ดูโฉบเฉี่ยว และสร้างบรรยากาศของรองเท้าให้ดูสบายๆ ได้ง่ายที่สุด แต่ก็สุภาพในการไปงานอื่นๆ ได้หลายสถานการณื ซึ่งในปัจจุบันได้นิยมรองเท้าเช่นนี้มาก เพราะมีการออกแบบที่ดูดี มีการใช้วัสดุที่ไม่มากนัก จึงสามารถเลือกใช้วัสดุให้มีคุณภาพได้ในราคาที่ไม่แพงจนเกินไป

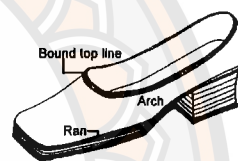
รองเท้าอีกรูปแบบหนึ่งที่ประเทศทางตะวันตกนิยมสวมใส่คือ รองเท้าบู๊ท เป็นรองเท้าที่ป้องกันได้ทั้งความร้อน ความชื้นแฉะของสายฝน และความหนาวของหิมะ เป็นรองเท้าที่สามารถ

ไปงานต่างๆ ได้หลายสถานการณ์อีกเช่นกัน การออกแบบรองเท้าที่ผู้สวมสามารถออกแบบได้หลายความรู้สึก ทั้งแสดงออกถึงความเชิ่กซึ่ของผู้หญิงและการแสดงออกถึงความเท่แบบผู้ชายได้เช่นกัน

รองเท้าแตะ ถึงแม้จะเป็นรองเท้าที่ดูลำลองมากก็ตาม แต่ในปัจจุบันได้มีการออกแบบรองเท้าเช่นนี้ได้สวยงาม น่าสนใจ และมีความสวยงาม รองเท้าแตะมีลักษณะแบบเตี้ย เพราะมีเพียงแผ่นรองเท้ากับสิ่งที่ยึดกับเท้าไว้ การสวมใส่จะมีการถอดและสวมใส่ที่ง่าย สบายกว่ารองเท้าชนิดอื่นๆ อากาศระบายถ่ายเทได้ดี ส่วนใหญ่ใช้วัสดุที่ราคาไม่แพงมากนัก คงทน แต่ยังคงเป็นรองเท้าที่สามารถตกแต่งให้แลดูสวยงามได้มากกว่าเพื่อการสวมใส่สบายๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ นอกจากรูปแบบต่างๆ ดังกล่าวแล้ว ได้มีรูปแบบต่างๆ ของรองเท้าสตรีแบบประเทศอังกฤษมีดังนี้

1. Sling back Court shoe

2. Court shoe

3. Casual style

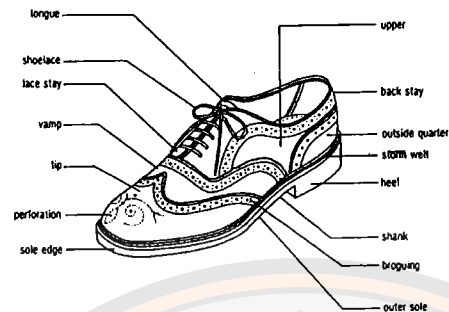
4. Chelsea style

นอกจากรูปแบบรองเท้าแบบประเทศอังกฤษดังปรากฏแล้ว Zeshu Takamura (2001 : 92-98) กล่าวถึงรูปแบบรองเท้าต่างๆ โดยรวมที่ปรากฏเพิ่มเติมดังนี้

Footwear เป็นสิ่งของเกี่ยวกับการปกปิดเท้า เป็นอุปกรณ์ที่สวมอยู่บนเท้าแบบเปิดที่มีสัดส่วนต่ำกว่าข้อเท้า ซึ่งได้เรียกกันว่า รองเท้า รองเท้าที่มีส่วนบนแต่ต่ำกว่าข้อเท้า เรียกว่า Pump ส่วนรองเท้าที่อยู่เหนือข้อเท้าขึ้นไป เรียกว่า Boot ยังหมายถึงรองเท้าที่ไม่เป็นทางการที่เรียกว่า Slipper สำหรับสวมใส่ใช้ในอาคาร ส่วนรองเท้าที่เรียกว่า Sandals เป็นรองเท้าที่ใช้นอกอาคาร

รองเท้ารูปแบบ Oxford Shoes หรือชื่อที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า Lace-up shoes ซึ่งมีลักษณะต่างๆ ของรูปแบบดังนี้

1. รองเท้าลักษณะ Balmorat Wing-tip shoes

รองเท้าลักษณะรูปแบบนี้มีแบบแพทเทิร์นที่มีลักษณะปีกนกอยู่บริเวณท่อนบนของรองเท้า (Upper) หรือจะเรียกว่าเป็นลักษณะรูปแบบ W-style บางคู่จะมีรูอยู่บริเวณนิ้วเท้าด้านบน และบริเวณการออกแบบปีกจะอยู่ส่วนด้านหน้าของบริเวณปากของรองเท้า นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Brogues หรือ Wing brogues หรือ Brogued Oxford หมายถึง คำว่า Brogues เป็นชื่ออย่างเป็นทางการของรองเท้า Wing-tip shoes

2. รองเท้าลักษณะ Blucher Wing-tip shoes

นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Long wing blucher (เรียก blucher บริเวณปีกรอบๆ ทั้งหมด) นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Full brogues หรือ Derby Shoes

3. รองเท้ารูปแบบ Winkle pickers

เป็นรองเท้ารูปแบบหัวแหลม (Pointed-toe shoes) นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Italian-cut shoes

4. รองเท้ารูปแบบ Bubble-toe shoes

เป็นรองเท้าหัวโป่ง ขยายนิ้วเท้าได้ นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Bubble-toe Oxford หรือเรียกว่า Bulldog shoes

จ. ๗
๖๗๘.๕
๗๑๒๔๗
๒๕๕๗

สำนักหอสมุด

๖ - มี.ค. ๒๕๕๘

5. รองเท้ารูปแบบ Kiltie tongue shoes (Kiltie tongue Oxford)

เ.๖๗๒๑๐๘

เป็นรองเท้าที่มีรูปแบบมาจาก Oxford แต่มีการออกแบบเพิ่มเติมลิ้นรองเท้าระบายออกมา นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Golf shoes

6. รองเท้ารูปแบบ Saddle shoes

เป็นรองเท้าที่มีรูปแบบรวมๆ กันกับรูปทรง Saddle-shaped toe และมีการใช้หนังที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันสองประเภทมาใช้ร่วมกัน

7. รองเท้ารูปแบบ Straight tip

เป็นรองเท้าที่มีแนวหรือการต่อหนังบริเวณหน้าเท้าแบบเส้นตรง

8. รองเท้ารูปแบบ Spectator shoes

เป็นรองเท้าที่มีลักษณะโดยรวมแบบ Sport นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Correspondent Shoes หรือ Combination Shoes หรือ Combined Oxford หรือ Country Club shoes หรือ Two-tone shoes

9. รองเท้ารูปแบบ White bucks (White buckskin shoes)

เป็นรองเท้าที่ใช้หนังกวางสีขาวในเบื้องต้น ซึ่งโดยรวมมีลักษณะรองเท้ารูปแบบ Oxford สีขาว ผลิตจากหนังกวางสีขาวที่เรียกว่า Dirty bucks เป็นหนังที่ใช้ทำรองเท้าแบบดั้งเดิม นอกจากสีขาวแล้วได้มีหนังกวางสีเทาเข้ามาด้วย ซึ่งในปัจจุบันหนัง Dirty bucks ย้อมให้เป็นสีเทา เพื่อให้รองเท้าแลดูใหม่อยู่เสมอ

10. รองเท้ารูปแบบ U-tip shoes

เป็นรองเท้าที่มีรูปทรงบริเวณนิ้วเท้าแบบ U-shaped รองเท้ารูปแบบ U-shaped นี้ได้ถูกแยกประเภทออกมาจากรองเท้าแบบ Moccasin นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Norwegian Oxford หรือ Norwegian front shoes และ Overlay plug shoes

11. รองเท้ารูปแบบ Plain-toe shoes

เป็นรองเท้าแบบเรียบ ไม่ได้มีการตกแต่งใดๆ บริเวณนิ้วเท้าของรองเท้า

รองเท้ารูปแบบ Slip-Ons

เป็นรองเท้าหนังที่ไม่มีการผูกเชือก จัดเป็นรองเท้าที่นิยมสวมใส่มากที่สุด เป็นรองเท้าที่สามารถสวมใส่ได้หรือถอดได้อย่างรวดเร็วและง่าย โดยทั่วไปได้แบ่งกลุ่มรองเท้ารูปแบบนี้ออกเป็น 2 หมวดคือ แบบ Pumps กับแบบ Moccasin โดยมีการสวมใส่ลงไปเหมือนกัน แต่การออกแบบมีรูปแบบที่ต่างกัน

รองเท้ารูปแบบ Pumps

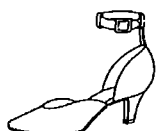
เป็นรองเท้าที่ใช้ใส่สวมลง ปากรองเท้าเปิดกว้าง

1. รองเท้าส้นสูง High heel

รองเท้าทรง Pumps จะมีส้นสูง 5 เซนติเมตรหรือมากกว่านั้น

2. รองเท้าส้นสูงรัดข้อเท้า Ankle strap

เป็นรองเท้าส้นสูงอีกรูปแบบหนึ่งที่มีสายรัดข้อเท้า

3. รองเท้าแบบ One-strap shoe

เป็นรองเท้าที่มีสายคาดเส้นเดียวตรงๆ บริเวณหน้าเท้า ซึ่งคาดบริเวณ Top

4. รองเท้าแบบ Open toe

เป็นรองเท้าอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบเปิดนิ้วเท้า

5. รองเท้าแบบ Cross strap

เป็นรองเท้าอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีสายคาดจากนิ้วเท้าข้างหนึ่งไขว้ไปยังอีกข้างหนึ่งไปมา

6. รองเท้าแบบ Cutter shoes

เป็นรองเท้าที่มีสันเตี้ย โดยมีความสูงของรองเท้าประมาณ 2 เซนติเมตร นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Flat shoes

7. รองเท้าแบบ Side Open

เป็นรองเท้าอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีการเปิดด้านข้างหรือผนังด้านข้างให้เป็นแบบโปร่ง

8. รองเท้าแบบ Open Back

เป็นรองเท้าอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีการเปิดด้านหลังให้เป็นแบบโปร่ง นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Backless หรือ Back strap หรือ Pack band

9. รองเท้าแบบ Gillie (Guillie)

เป็นรองเท้าแบบผูกเชือก โดยการผูกเชือกมีลักษณะแบบ Pigeon-eye หรือแบบตานกพิราบ เป็นรองเท้าแบบดั้งเดิมที่มีการผูกเชือกบริเวณข้อเท้า แต่ปัจจุบันวิธีการผูกเชือกจะตามรูปทรงของรองเท้า

10. รองเท้าแบบ Chanel pumps

เป็นรองเท้าที่มีการตัดต่อแบบเส้นตรงบริเวณหัวรองเท้า หรือเป็นการใช้สีของหนังอีกชั้นแยกส่วน เพราะได้มีการออกแบบรองเท้าให้มีนิ้วเท้าแบบปลายแหลม การออกแบบรองเท้าเช่นนี้จะทำให้ขาดูยาวเรียวขึ้น

11. รองเท้าแบบ China shoes

เป็นรองเท้าลักษณะแบบ Flat shoe ที่ผลิตจากผ้าหรือวัสดุการตกแต่งของคนชนชาติจีน เรียกรองเท้าแบบนี้เป็นภาษาจีนว่า รองเท้ากังฟู Kung Fu shoes

12. รองเท้าแบบ T-strap shoes

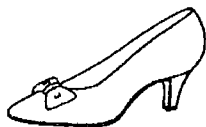
เป็นรองเท้าที่มีสายรองเท้าเป็นรูปตัว T

13. รองเท้าแบบ Back and side open

เป็นรองเท้าแบบโปร่งที่มีการเปิดด้านข้างและด้านหลังของรองเท้า

14. รองเท้าแบบ One-point shoes

เป็นรองเท้าทรง Pumps ที่มีริบบิ้นหรือวัสดุตกแต่งบริเวณ Upper ขึ้นไป

15. รองเท้าแบบ Ballet pumps

เป็นรองเท้าแบบจับจีบให้ยื่น โดยผลิตมาจากหนังกลับแบบนิ่ม ออกแบบให้นิ้วเท้าสามารถโค้งงอได้

16. รองเท้าแบบ Toe shoes

เป็นรองเท้าลักษณะแบบ Flat shoe ทรงเตี้ยอีกลักษณะหนึ่ง มีการผูกรองเท้าด้วยเชือก เป็นรองเท้าที่มีการผลิตมาจากผ้าเนื้อนุ่มๆ กับโครงนิ้วเท้าแข็งๆ เพื่อให้นิ้วเท้าสามารถโค้งงอได้ จัดเป็นรองเท้าสวมใส่ทั่วไป

รองเท้านูรูปแบบ Moccasin

เป็นรองเท้าที่มีหนังแผ่นขนาดกว้างอีกแผ่นหนึ่งบนโครงสร้างของรองเท้า โดยเริ่มต้นจากแผ่นพื้นรองเท้าไปยังส่วนบนของรองเท้า (มีเนื้อที่เข้าไปประมาณ $\frac{1}{4}$ ของพื้นที่รองเท้า) โดยแผ่นหนังชั้นนี้มีลักษณะรูปตัว U-shaped เป็นแผ่นหนังที่นำมาติดกันตั้งแต่ด้านหน้าเท้าไปจนถึงบนสุดของรองเท้า โดยที่ขอบของแผ่นหนังนี้อาจจะมีก้นด้วยผ้าหรือหนังก็ได้ ดังนั้นรองเท้ารูปแบบ Moccasin มีรูปแบบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เป็นได้ทั้งรูปแบบ Sport type หรือ Dressy type ซึ่งมีดังนี้

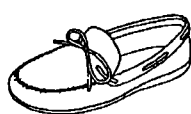
รูปแบบ Sport types

1. รองเท้านูรูปแบบ Indian Moccasin (Deep-shoe type)

เป็นรองเท้าที่มีลักษณะบุคลิกแบบชาวอินเดีย เป็นรองเท้าทรงลึก ลักษณะแบบสวมใส่ลงไป รูปแบบดังกล่าวมีต้นแบบมาจากชาวอเมริกันอินเดีย ซึ่งไม่มีสันรองเท้า เป็นรองเท้ารูปแบบเก่าแต่สามารถออกแบบให้มีสีสันของแต่ละชิ้นได้ นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Camp Moccasin

2. รองเท้านูรูปแบบ Indian Moccasin (Shallow-shoe type)

รองเท้าแบบทรงตื้น เป็นรองเท้าลักษณะทั่วไปที่มีการสวมใส่สบาย ใส่ง่าย ทำมีความ
อิสระสูง เพราะเป็นรองเท้าที่ไม่มีส้นรองเท้าและไม่ค่อยเกิดปัญหาสุขภาพเท้า

3. รองเท้ารูปแบบ Tyrolean shoes

เป็นรองเท้าที่มีหัวรองเท้าเป็นรูปตัว U มีความแข็งแรง เป็นรองเท้าลักษณะ Lace-style มี
การเย็บแผ่นพื้นที่แข็งแรงมาก

4. รองเท้ารูปแบบ Wallabee

เป็นรองเท้าที่มีส่วนบนรูปแบบเดียวกับรองเท้าแบบ Moccasin ปกติ เพียงแต่มีแผ่นพื้น
รองเท้าที่หนา หัวรองเท้ามีลักษณะทรงมนโดยรอบ

5. รองเท้ารูปแบบ Deck moccasin (Deck shoes)

เป็นรองเท้าที่ใช้หนังที่มีพื้นผิวแบบมันในการผลิต หัวรองเท้ายาวแหลมตั้งขึ้น นอกจากนี้
ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Boat moccasin

รองเท้าทรง Dressy types หรือรองเท้าทรง Dressy

1. รองเท้ารูปแบบ Kitt tassel shoes

เป็นทรงรองเท้าแบบ Tassel หรือเป็นรองเท้าแบบมีพู่ระบาย ตามตัวอย่างที่ปรากฏเป็น
รองเท้าที่มีลิ้นทำจากหนังปิดอยู่ที่ด้านหน้าของรองเท้า

2. รองเท้ารูปแบบ Penny loafer

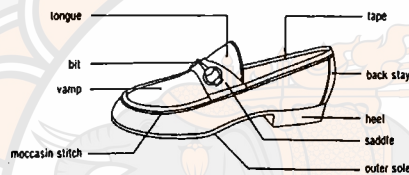
เป็นรองเท้าที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Loafer ซึ่งส่วนบนของรองเท้าเป็นรองเท้าลักษณะ Moccasin มาตรฐาน จากตัวอย่างที่ปรากฏได้มีสายเหรียญโลหะ Coin strap อยู่ด้านหน้า ซึ่งบริเวณนี้สามารถออกแบบสายเหรียญโลหะให้มีความแตกต่างตามความสวยงามหรือการออกแบบได้

3. รองเท้ารูปแบบ Tassel shoes

เป็นรองเท้าลักษณะ Moccasin อีกลักษณะหนึ่ง แต่มีพู่ระบายอยู่ด้านบนของรองเท้า นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Tassel moccasin หรือ Tassel slip-on หรือ Tassel loafer

รองเท้าแบบ Bit moccasin

เป็นรองเท้ากลุ่ม Moccasin สาเหตุที่ใช้คำว่า Bit หมายถึง ชิ้นโลหะที่มีรูปทรงเหมือนหลอดที่ใช้กับม้า ซึ่งการใช้งานแบบดั้งเดิมคือเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับอานม้า ซึ่งชิ้นโลหะที่ปรากฏตามตัวอย่างนี้ เป็นรองเท้ากลุ่ม Loafer รูปแบบหนึ่งของรองเท้ายี่ห้อ Gucci แต่ในปัจจุบันรูปแบบนี้ได้นำมาออกแบบหลายรูปแบบกว้างขวาง นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Bit loafer หรือ Gucci bit หรือ Gucci bit loafer

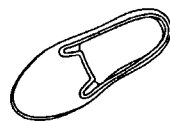
รองเท้าแบบ Other Slip-ons

1. รองเท้าแบบ Opera slippers

เป็นรองเท้าสวมใส่ภายในอาคารที่มีแผ่นหนังสองชั้น มีแผ่นชั้นหน้ากับชั้นหลัง ทำให้ด้านข้างเป็นรูปทรง V

2. รองเท้าแบบ Side gore slip-ons (Canvas sneaker)

เป็นรองเท้าที่สวมใส่สบาย เพราะใช้การหักมุมช่วงปากรองเท้า ทำให้เกิดการยืดหยุ่นได้ดี

3. รองเท้าแบบ Side gore slip-ons (Leather shoes)

เป็นรองเท้าที่สามารถสวมใส่เป็นรองเท้าเชิงธุรกิจได้

4. รองเท้าแบบ Stom rubbers

เป็นรองเท้าสวมใส่ที่มีแผ่นพื้นรองเท้าสูง เป็นการป้องกันการกระแทกและฝนได้เป็นอย่างดี

5. รองเท้าแบบ Espadorie

เป็นรองเท้าที่มีการสวมใส่สบาย เนื่องจากมีการผลิตที่ใช้วัสดุผ้าใบ (Canvas) กับแผ่นพื้นรองเท้าที่ทำมาจากวัสดุธรรมชาติของต้นปอกระเจา หรือผ้าลินิน นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Alparagata

6. รองเท้าแบบ Elastic-sized boxer top

เป็นรองเท้าแบบสวมใส่ โดยมีแผ่นยางอยู่บริเวณโดยรอบเป็นขอบของปากรองเท้า

7. รองเท้าแบบ Monk strap shoes

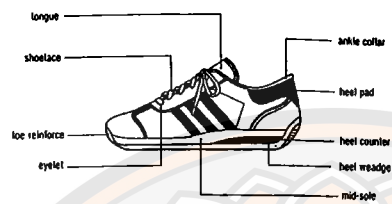
เป็นรองเท้าทรงเตี้ย มีรูปแบบคล้ายรองเท้าแบบ Oxfords แต่มีสายเข็มขัดอยู่ด้านหน้า นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Buckled shoes

รองเท้ารูปแบบ Sneakers

เป็นการเรียกชื่อของรองเท้าที่มีลักษณะการใช้แผ่นพื้นรองเท้าเป็นแผ่นยาง เป็นรองเท้าที่มีการเคลื่อนไหวดี เป็นรองจากรองเท้ากลุ่มรองเท้าเพื่อการกีฬา แต่สามารถเป็นรองเท้าสำหรับเล่นกีฬาทั่วไปได้ ส่วนบนของรองเท้าผลิตมาจากหนังธรรมชาติ มีแผ่นพื้นรองเท้าพิเศษ มีการใช้สี

รองเท้าแบ่งออกเป็น 2 โทน รูปแบบต่างๆ การออกแบบเน้นการมีรสนิยม นำพื้นฐานสู่ความน่า
หลงใหล ดังตัวอย่างรองเท้าที่ปรากฏเป็นรองเท้ากีฬาของยี่ห้อ Adidas

รองเท้ารูปแบบ Training shoes

1. รองเท้าแบบ Canvas deck shoes (Canvas shoes)

เป็นรองเท้ากีฬาที่ผลิตจากวัสดุผ้าใบ นิยมในการสวมใส่มาก เพราะใส่เข้าชุดกับเสื้อผ้า
แบบใดก็ได้ ยี่ห้อกลุ่มรองเท้าประเภทนี้ที่รู้จักกันดีคือ Pro Keds และ Top Sider

2. รองเท้าแบบ Sand shoes

เป็นรองเท้าผ้าใบที่มีแผ่นพื้นเป็นยาง กล่าวกันว่าเป็นรองเท้าต้นแบบของรองเท้ากีฬา มี
การออกแบบเป็นรูปพัดบริเวณหัวนิ้วเท้า

3. รองเท้าแบบ Basketball shoes

เป็นรองเท้ากีฬาที่ผลิตขึ้นเพื่อเล่นกีฬาบาสเก็ตบอลเป็นการเฉพาะ รูปแบบแสดงลักษณะ
Converse canvas หรือรองเท้าผ้าใบที่มีแผ่นหน้าเท้าหันหน้าออกจากกัน และมีสัญลักษณ์ All-star
หรือสัญลักษณ์รูปดาวอยู่บริเวณด้านบนช่วงด้านข้างของรองเท้า

4. รองเท้าแบบ Tennis shoes

เป็นรองเท้ากีฬาที่ผลิตขึ้นเพื่อเล่นกีฬาเทนนิสเป็นการเฉพาะ ด้วยคุณภาพบริเวณตรงหัวรองเท้า ยี่ห้อรองเท้าประเภทนี้ที่เป็นที่รู้จักกันดีคือ Stan Smith ซึ่งมาจากยี่ห้อ Adidas เป็นรองเท้าที่ได้รู้จักกันเนื่องจากมีการใส่รองเท้าเช่นนี้ในการแข่งขันเทนนิส Wimbledon champion เมื่อปีค.ศ. 1972

5. รองเท้าแบบ Trekking shoes

เป็นรองเท้าที่มีการตัดรองเท้าอย่างคุณภาพสูง หรือเป็นรองเท้าบูทภูเขา เพื่อใช้ในการปีนเขาเป็นการเฉพาะ แผ่นพื้นรองเท้าทำมาจาก Vibram หรือแผ่นยางที่มีความแข็งมาก เป็นรูปแบบที่พบสวมใส่ในกองทัพฝรั่งเศส Palladium ส่วนบนของรองเท้าใช้วัสดุผ้าใบเป็นหลัก

6. รองเท้าแบบ High-tech sports shoes

เป็นรองเท้ากีฬาที่มีการออกแบบลักษณะทางวิทยาศาสตร์ ผลิตสำหรับการเล่นกีฬาหรือเพื่อการเคลื่อนไหวหนักๆ การออกแบบเน้นการใช้งาน แต่สามารถป้องกันการกระแทกได้ดี สามารถใช้วิ่งได้อย่างหลากหลาย โดยออกแบบให้มีสีขาหรือสีสันอื่นๆ ก็ได้ตามความเหมาะสม ผู้ผลิตรองเท้าประเภทนี้ เช่น Nike เป็นการสร้างความสมดุลง่ายๆ ของ L.A.Gear. Reebok หรือ Pro Keds และ Converse ซึ่งสามารถออกแบบได้หลากหลาย

รองเท้ารูปแบบ Boots

เป็นรองเท้าที่มีความสูงระดับข้อเท้าขึ้นไป

1. รองเท้าบูทแบบ Jodhpur boots

เป็นรองเท้าที่อยู่ระดับข้อเท้า ใช้สำหรับการขี่บนหลังม้า การออกแบบรองเท้าตามตัวอย่างที่ปรากฏนี้จะมีสายคาดบริเวณข้อเท้า

2. รองเท้าบูทแบบ Side gore boots

เป็นรองเท้าบู๊ตระดับข้อเท้ามาตรฐาน โดยมีการแยกด้านข้าง นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Chelsea boots

3. รองเท้าบู๊ตแบบ Baggy boots

เป็นรองเท้าบู๊ตที่ไม่ยึดติดกับขา นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Loose boots หรือ Loose fit boots

4. รองเท้าบู๊ตแบบ Chukka boots

เป็นรองเท้าบู๊ตเพื่อการขี่โดยทั่วไป หรือเพื่อไปเล่นเกมสโปกโด เป็นรองเท้าต้นแบบกลุ่ม Desert boots โดยใช้หนังลูกวัวเป็นวัตถุดิบหลัก

5. รองเท้าบู๊ตแบบ Wellington boots

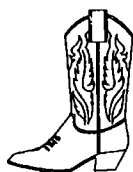
เป็นรองเท้าบู๊ตของทหาร ที่มีความยาวระดับเข่า เป็นชื่อเรียกเช่นนี้หลังจากคริสตศตวรรษที่ 19 มีอัศวินปรากฏในสงครามอังกฤษ หรือเป็นชื่อของท่าน Duke แห่ง Wellington ส่วนด้านบนของรองเท้าบู๊ตมีชื่อเรียกว่า Wellington seam ซึ่งมีการตัดเย็บเป็นรูปทรงแบบบังทหาร

6. รองเท้าบู๊ตแบบ Top boots

เป็นรองเท้าบู๊ตระดับหัวเข่าอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีแผ่นเปิดจากด้านบนสุดของรองเท้าพับลงมา นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Turnover top boots หรือ Jockey boots หรือ Riding boots

7. รองเท้าบู๊ทแบบ Western boots

เป็นรองเท้าบู๊ทสำหรับการขี่ม้า โดยมีลักษณะรูปทรงแบบเปิด ดึงสายคาดลงมาได้ มีสันสูง หัวรองเท้าแหลม มีการตกแต่งเป็นลายเส้นและเป็นงานการออกแบบไปร่องๆ นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Cowboy boots

8. รองเท้าบู๊ทแบบ Button boots

เป็นรองเท้าบู๊ทอีกรูปแบบหนึ่งที่มีกระดุมในการเปิดปิดสวมใส่รองเท้า นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Grandpa boots

9. รองเท้าบู๊ทแบบ High-low boots (High lows)

เป็นรองเท้าบู๊ทอีกรูปแบบหนึ่งที่นิยมใช้หนังลูกวัว แต่มีความสูงของรองเท้าที่สูงขึ้นกว่าทั่วไป มีความเพรียวลง และมีส่วนประกอบจำนวน 6 ชิ้น

10. รองเท้าบู๊ทแบบ Engineer boots

เป็นรองเท้าสำหรับนักวิศวกรใช้ทำงาน เช่น กลุ่มช่างเทคนิค หรือช่างทั่วๆ ไป เพราะว่ามีสายรัดไว้ เป็นรองเท้าบู๊ทที่เหมาะสมสำหรับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

11. รองเท้าบู๊ทแบบ Desert boots

เป็นรองเท้าบู๊ทที่ทำมาจากหนังวัว ซึ่งปรากฏอยู่ในกองทัพประเทศอังกฤษ โดยกลุ่มชาวทะเลทรายในสงครามโลกครั้งที่ 1 รองเท้าบู๊ทนี้ได้มีรูปแบบมาจากการทำรองเท้าบู๊ทแบบ Chukka boots เหมือนกันทั้งวัสดุดิบและการตกแต่งของหนังในช่วงบนของรองเท้า แต่รองเท้าบู๊ทแบบ Chukka boots พับหนังส่วนบนของรองเท้าเข้าด้านใน ส่วนรองเท้าบู๊ทแบบ Desert boots พับออกมาข้างนอก ทหารก็ไม่สามารถเข้าไปภายในรองเท้าได้

12. รองเท้าบู๊ทแบบ Stocking boots

เป็นรองเท้าบู๊ทที่มีความยาวเหนือเข่าขึ้นไป ซึ่งผลิตจากหนังนิ่มเพื่อสามารถแนบขาได้ นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Fit boots

13. รองเท้าบู๊ทแบบ Mukluk

เป็นรองเท้าบู๊ทสำหรับฤดูหนาว สาเหตุของชื่อ Mukluk มีความหมายว่าฟูสิ่งโต ซึ่งเป็นภาษาของชาวเอสกีโม รองเท้าบู๊ทประเภทนี้ผลิตมาจากหนังของกวางเรนเดียร์ กล่าวได้ว่าเป็นต้นแบบของรองเท้า Wallabee

14. รองเท้าบู๊ทแบบ Work boots

เป็นรองเท้าบู๊ทอีกรูปแบบหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มประเภทหุ้มข้อ เป็นรองเท้าเพื่อใช้ในการทำงาน เป็นรองเท้าที่มีการแยกชั้นกับแผ่นด้านหน้าเท้าที่เป็นทรงกลม ให้ความรู้สึกถึงผู้ที่กำลังทำงานอยู่นอกบ้าน

15. รองเท้าบู๊ทแบบ Maine hunting shoes

เป็นรองเท้าบูทสำหรับการล่าสัตว์แบบดั้งเดิม ผลิตโดย LL.Bean เท่านั้น แต่ปัจจุบันมีผู้ผลิตเป็นรองเท้าอุตสาหกรรมหลายบริษัท แผ่นพื้นรองเท้าเป็นยางกันน้ำ ซึ่งถูกออกแบบมาเป็นการเฉพาะและมีความเหมาะสมกับภูมิอากาศที่มีความชื้น นิมะตกหนัก หรือสภาพภูมิอากาศหนักๆ

16. รองเท้าบูทแบบ Ring boots

เป็นรองเท้าบูทที่มีวงแหวนและมีสายรัดคล้องกันอยู่บริเวณข้อเท้า และสายรัดยังรัดรองเท้าไปยังบริเวณอื่นของรองเท้าด้วยเช่นกัน

17. รองเท้าบูทแบบ Lace-up boots

เป็นรองเท้าบูทรัดขาสูงระดับเข่า และผูกเชือกตามความยาวขึ้นไป นอกจากนี้ได้ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Lace boots

18. รองเท้าบูทแบบ London boots

เป็นรองเท้าบูทแบบยาวระดับเข่า มีแผ่นพื้นรองเท้ากับส้นสูงที่สูงมาก เป็นรองเท้าบูทที่นิยมมากในยุค 1970 โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นที่นิยมในรูปแบบของ Glamour rock หรือยุคคัลต์ไคล์นักดนตรี ตัวอย่างเช่น David Bowie หรือ T-Rex หรือ Alice Cooper ปัจจุบันเป็นรองเท้าบูทที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นแฟนร็อคแบบ Heavy metal หรือ Hard rock

รองเท้าแบบ Sandals และ Slippers

รองเท้าไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกับเท้ามากที่สุด แต่ยังแยกการใช้งานของรองเท้าเป็นรองเท้าภายในอาคารและภายนอกอาคาร สำหรับรองเท้าภายในอาคารเรียกกันว่า Slipper และรองเท้าเพื่อการสวมใส่ภายนอกอาคารเรียกว่า Sandals

1. รองเท้าแบบ Sabot

เป็นรองเท้าแตะที่มีแผ่นพื้นทำด้วยไม้ค๊อกหรือไม้ท้าวไป มีลักษณะสันสูง รูปแบบเดิมเรียกว่า Dutch clog

2. รองเท้าแบบ Deurille sandal

เป็นรองเท้าแตะอีกชนิดหนึ่งสำหรับเดินชายหาด มีการออกแบบให้มีลักษณะสองสี

3. รองเท้าแบบ Hepburn sandal

เป็นรองเท้าแตะอีกชนิดหนึ่งที่สวมใส่โดย Audrey Hepburn ในภาพยนตร์เรื่อง Sabrina เมื่อปีค.ศ.1954 เป็นรองเท้าแตะแบบง่ายๆ แต่เปิดหัวนิ้วเท้ากับสันเท้า

4. รองเท้าแบบ Mule

เป็นรองเท้าสันสูงที่มีส่วนบนปกคลุมนิ้วเท้า

5. รองเท้าแบบ Huarache

เป็นรองเท้าแตะของชาวเม็กซิโกแบบดั้งเดิม มีการสานเป็นเส้นแบบสานตะกร้าอยู่บริเวณส่วนบนของรองเท้า เป็นรองเท้าสันเตี้ยและเป็นแผ่นพื้นรองเท้าหนัง ปัจจุบันเป็นรองเท้าที่ผลิตเพื่อใช้ในรีสอร์ทโดยทั่วไป

ดังนั้นรูปแบบรองเท้าสตรีแฟชั่นที่ปรากฏโดยทั่วไป มีรูปแบบโดยรวมดังนี้

1. Loafers รองเท้าสตรีแบบมีแผ่นเย็บช่องนิ้วเท้า

2. Spectators รองเท้าสตรีที่มีสายหน้าเท้า หุ้มส้น และหุ้มข้อ

3. Square Toes รองเท้าสตรีแบบคัทชูหน้าเหลี่ยม

4. Strappy รองเท้าสตรีแบบมีสายรองเท้าที่หน้าเท้า

5. T-Straps รองเท้าสตรีแบบมีสายหน้าเท้าและรัดข้อเท้าเป็นรูปตัว T

6. Tailored รองเท้าสตรีแบบหุ้ม ส่วนใหญ่มีสายคาดด้านหน้า

7. Two-piece หรือ D'Orsay รองเท้าสตรีแบบ 2 ชิ้น มีชิ้นบริเวณนิ้วเท้ากับชิ้นปิดส้นเท้า

8. Wedge รองเท้าสตรีแบบสันตึกรูปทรงปิด

9. Ankle Straps รองเท้าสตรีแบบสายรัดข้อเท้า

10. High Heel รองเท้าสตรีส้นสูง

11. Mid Heel หรือ Kitten Heel รองเท้าสตรีแบบส้นเตี้ยที่มีความสูงระดับปานกลาง

12. Low Heel รองเท้าสตรีแบบส้นเตี้ย

13. Mules รองเท้าสตรีแบบเปิดส้น

14. Slip ons รองเท้าสตรีแบบสวมลง

15. Open Toes รองเท้าสตรีแบบเปิดนิ้วเท้า

16. Platform รองเท้าสตรีส้นตึกหรือรองเท้าสตรีที่มีแผ่นพื้นรองเท้าสูง

17. Pointy Toes รองเท้าสตรีหน้าแหลม

18. Pump รองเท้าสตรีหน้าทู่มน

19. Sling-backs รองเท้าสตรีที่มีสายรัดด้านหลังเท้า

20. Lace Up รองเท้าสตรีที่มีการผูกเชือก

นอกจากรูปแบบรองเท้าโดยรวมแล้ว Zeshu Takamura (2001 : 100) กล่าวถึงรูปแบบต่างๆ ส่วนของ heel ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

1. Cuban heel

2. Cone heel

3. Square heel

4. Stack heel

5. Pin heel

6. Two-tiered heel

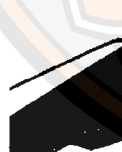
7. Banana heel

8. Pinafore heel

9. Flat heel

10. Flange heel

11. French heel

12. Secret heel

13. Set-back heel

14. LouisXV heel

3.5 กระบวนการผลิตรองเท้า

กรรมวิธีการผลิตรองเท้าของไทย ในปัจจุบันสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระบบใหญ่ๆ ดังนี้ (วัชรวิ ถินธานี, 2538 หน้า 41)

- 1) ระบบเย็บ (Cold Cemented System) กรรมวิธีการผลิตระบบนี้บางที่เรียกว่าระบบแห้ง (Dry Process) เป็นการผลิตรองเท้าโดยการนำส่วนบนรองเท้ามาติดกับพื้นรองเท้าที่ทำการเตรียมไว้ แล้วนำมาอัดกันด้วยเครื่องจักรอีกครั้งหนึ่ง (แผนภูมิที่ 1) รองเท้าที่ผลิตโดยใช้ระบบนี้ได้แก่ รองเท้ากีฬา รองเท้าหนัง และรองเท้าแตะ
- 2) ระบบร้อน (Hot System หรือ Vulcanization) กรรมวิธีการผลิตระบบนี้ บางที่เรียกว่าระบบเปียก (Wet Process) เป็นการผลิตรองเท้าโดยการนำเอาส่วนบนรองเท้ามาติดกับพื้นรองเท้าแล้วนำไปเข้าตู้อบความร้อนเพื่อหนึ่งให้ยางสุก จึงจะได้เป็นรองเท้าสำเร็จรูป (แผนภูมิที่ 2) รองเท้าที่ผลิตโดยใช้ระบบนี้ได้แก่ รองเท้าผ้าใบและรองเท้านักเรียนที่มีพื้นรองเท้าทำด้วยยาง
- 3) ระบบฉีด (Injection System) กรรมวิธีการผลิตระบบรองเท้านี้เป็นการทำรองเท้าโดยการนำส่วนบนรองเท้าเข้าหุ่นแล้วฉีดพื้นรองเท้าติดกับส่วนบนรองเท้า (แผนภูมิที่ 3) พื้นรองเท้าอาจจะเป็นพลาสติก (PVC, PU) หรือยางสังเคราะห์ก็ได้ รองเท้าที่ใช้ระบบการผลิตแบบนี้ได้แก่ รองเท้านักเรียนที่ทำจากพลาสติก รองเท้าแตะชนิดกันน้ำและรองเท้ากีฬาบางประเภท
- 4) ระบบเย็บมือ (Hand Stitched System) กรรมวิธีการผลิตระบบนี้เป็นการผลิตรองเท้าโดยการนำส่วนบนรองเท้ามาเย็บติดกับพื้นรองเท้าด้วยมือ (แผนภูมิที่ 4) รองเท้าที่ใช้ระบบนี้ได้แก่ รองเท้าแตะ และรองเท้าหนัง จากกระบวนการผลิตดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าอุตสาหกรรมประเภทที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง (High Technology) งานส่วนใหญ่ยังคงใช้ฝีมือคนและแม้ว่าจะมีเครื่องจักรเข้ามาประกอบในกระบวนการผลิตหลายประเภท แต่ส่วนใหญ่ยังคงใช้ความชำนาญของคนเป็นหลัก

กรรมวิธีการผลิตรองเท้าระบบเย็น (Cold Cemented System)
(วัชรီ ถิ่นธานี ,2538 หน้า 42))

1. จัดเตรียมหนังและชิ้นส่วนต่างๆ
2. วาดและตัดแบบชิ้นส่วนต่างๆ
3. ประกอบชิ้นส่วนหนังหน้า
4. เย็บชิ้นส่วนหนังหน้าเข้าด้วยเครื่องจักร
5. นำหนังหน้าที่เย็บแล้วเข้าหุ่นเพื่อติดพื้น
6. ถอดรองเท้าออกจากหุ่น
7. ตกแต่งทำความสะอาด
8. ติดเครื่องหมายการค้าและป้ายราคา
9. ตรวจสอบคุณภาพ
10. บรรจุหีบห่อ

กรรมวิธีการผลิตรองเท้าระบบร้อน (Hot System หรือ Vulcanization)
(วัทธิ ถิ่นธานี ,2538 หน้า 42))

1. จัดเตรียมหนังและชิ้นส่วนต่างๆ
2. วาดและตัดแบบชิ้นส่วนต่างๆ
3. ประกอบชิ้นส่วนหนังหน้า
4. เย็บชิ้นส่วนหนังหน้า
5. เย็บชิ้นส่วนหนังหน้า
6. ประกอบหนังหน้า เข้ากับหุ่น
7. ฉีดพื้นรองเท้าด้วยเครื่องฉีดพื้น
8. ถอดรองเท้าออกจากหุ่น
9. ตกแต่งทำความสะอาด
10. ติดเครื่องหมายการค้าและป้ายราคา
11. ตรวจสอบคุณภาพ
12. บรรจุหีบห่อ

กรรมวิธีการผลิตรองเท้าระบบฉีด (Injection System)
(วัชรီ ถิ่นธานี ,2538 หน้า 42))

1. จัดเตรียมเม็ดพลาสติกและแม่พิมพ์รองเท้า
2. ฉีดพลาสติกเข้าพิมพ์รองเท้าด้วยเครื่องฉีด
3. แกะรองเท้าที่ฉีดแล้วออกจากแม่พิมพ์
4. ตกแต่งทำความสะอาด
5. ติดเครื่องหมายการค้าและป้ายราคา
6. ตรวจสอบคุณภาพ
7. บรรจุหีบห่อ

กรรมวิธีการผลิตรองเท้าระบบเย็บมือ (Hand Stitched System)
(วัชร ธิณธานี ,2538 หน้า 42))

1. จัดเตรียมหนังและชิ้นส่วนต่างๆ
2. วาดและตัดแบบชิ้นส่วนต่างๆ
3. ประกอบชิ้นส่วนหนังหน้า
4. เย็บชิ้นส่วนหนังหน้ารองเท้าเข้าด้วยมือ
5. นำหนังหน้าที่เย็บแล้วเข้าหุ่นเพื่อติดพื้นโดยใช้มือเย็บ
6. ถอดรองเท้าออกจากหุ่น
7. ตกแต่งทำความสะอาด
8. ติดเครื่องหมายการค้าและป้ายราคา
9. ตรวจสอบคุณภาพ
10. บรรจุหีบห่อ

3.6 ความรู้ทางด้านกายภาพเท้า

สุทธิ สุทัศน์ ณ อยุธยา และวัชรวิรุจิวรรณ, 2533 : 319-339 กล่าวถึงข้อที่เกี่ยวข้องในการเคลื่อนไหวของข้อเท้าและเท้า ซึ่งประกอบด้วย

1. ข้อต่อระหว่างกระดูก tibia และ fibula ได้แก่
 - 1.1 Proximal (superior) tibiofibular joint
 - 1.2 Middle tibiofibular joint
 - 1.3 Distal (inferior) tibiofibular joint
 - 1.4 Distal (inferior) tibiofibular joint
2. ข้อเท้า (ankle joint)
3. ข้อของเท้า ได้แก่
 - 3.1 Intertarsal joints ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1.1 Subtalar (talo-calcaneal) joint
 - 3.1.2 Talocalcaneonavicular joint
 - 3.1.3 Calcaneocuboid joint
 - 3.1.4 Cuneonavicular joint
 - 3.2 Tarsometatarsal (Lisfranc's) & intermetatarsal joints
4. ข้อของนิ้วเท้า ได้แก่
 - 4.1 Metatarsophalangeal joints
 - 4.2 Interphalangeal joints

Proximal tibiofibular joint อยู่ระหว่างหน้าต่อเล็กๆ รูปไข่ ค่อนข้างแบน ซึ่งปกคลุมด้วย hyaline cartilage ระหว่าง head ของกระดูก fibula กับ lateral condyle ของกระดูก tibia โดยอยู่ค่อนข้างด้านหลังและอยู่ต่ำกว่าระดับข้อเข่าลงมาประมาณ 6-8 มม. มี fibrous capsule ยึดอยู่ตามขอบของหน้าต่อโดยรอบ ใยทางด้านหน้าและด้านหลังของ capsule จับกันหนาเป็น anterior ช่วยเสริมความแข็งแรงของข้อต่อไปนี้

Middle tibiofibular joint เป็นข้อระหว่างส่วนกลางของกระดูก tibia และ fibula โดยอาศัย interosseous membrane ซึ่งยึดกับ interosseous borders ของกระดูก tibia และ fibula เกือบตลอดความยาว ยกเว้นส่วนต้นประมาณ 1.5 ซม. ซึ่งเป็นทางผ่านของหลอดเลือด anterior tibial และส่วนปลายสุดซึ่งเป็นทางผ่านของ perforating branch ของหลอดเลือดแดง peroneal

Distal tibiofibular joint อยู่ระหว่างรูปสามเหลี่ยมที่ผิวด้านในของกระดูก fibula ส่วนปลาย ซึ่งโค้งรับกับส่วนเว้าของ fibula notch ที่ส่วนปลายด้านนอกของกระดูก tibia ผิวหน้าต่อส่วนใหญ่ ตอนบนขรุขระ เพราะเป็นที่เกาะของ interosseous ligament ส่วนปลายล่างแยกกันเป็นช่องแคบๆ ไปด้วย synovial membranch ซึ่งยื่นต่อขึ้นมาจากข้อเท้า

Ankle joint อยู่ระหว่างเท้าของข้อเท้า ซึ่งประกอบด้วย

-ปลายล่างของกระดูก tibia ซึ่งเรียกว่า tibial plafond มีลักษณะเว้าและโค้งเล็กน้อย ตามความกว้างทางส่วนหน้ามากกว่าส่วนหลังเล็กน้อย และขอบด้านนอกที่อยู่ชิดกับ lateral malleolus ยาวกว่าขอบด้านในที่ขอบด้านในของ tibial plafond ต่ลงไปเป็น medial malleolus

-ปลายล่างของกระดูก fibula ซึ่งยาวเลยต่ำกว่าระดับของ tibial plafond ลงไปประมาณ 1 ซม. และอยู่ค่อนไปด้านหลังเล็กน้อยเรียกว่า lateral malleolus กับ trochlea ซึ่งเป็นส่วนบนของ body ของกระดูก talus ที่มีรูปร่างรับกับเท้าข้อเท้าได้พอดี โดยผิวบนโค้งใน sagittal plane รับกับ tibial plafond ผิวด้านนอกเป็นบริเวณกว้างรูปสามเหลี่ยมรับกับหน้าต่อของ medial malleolus trochlea มีความกว้างทางด้านหน้ามากกว่าด้านหลังเป็นมุมประมาณ 25° เช่นเดียวกับเท้าข้อเท้า ลักษณะเช่นนี้ทำให้ในท่า dorsiflexion ส่วนกว้างทางด้านหน้าของ trochlea เลื่อนเข้าไปอัดอยู่ในเท้าข้อเท้า ซึ่งจะขยายออกได้เล็กน้อยจากการเคลื่อนไหวของข้อ tibiofibular ข้อเท้าจึงมีความมั่นคงมากกว่า plantar flexion

การเคลื่อนไหวของข้อเท้าและเท้า

1. กระดูกเท้าขึ้นและลง (dorsiflexion-plantarflexion) มีการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่ข้อเท้า

1.1 กระดูกเท้าขึ้น (dorsiflexion) ทำได้ 20 องศา โดยอาศัยกล้ามเนื้อ

- Tibialis anterior
- Extensor hallucis longus (EHL)
- Extensor digitorum longus (EDL)

1.2 กระดูกเท้าลง (plantarflexion) ทำได้ 50 องศา โดยอาศัยกล้ามเนื้อ

- Triceps surae (Gastrocnemius & Soleus)
- Peroneus longus & brevis
- Tibialis posterior
- Flexor digitorum longus (FDL)
- Flexor hallucis longus (FHL)

2. บิดฝ่าเท้าเข้าด้านในและออกด้านนอก (inversion-eversion) มีการเคลื่อนไหวส่วนใหญ่อเกิดขึ้นที่ข้อ subtalar และ midtarsal

2.1 บิดฝ่าเท้าเข้าด้านใน (inversion) ทำได้ประมาณ 40 องศา โดยอาศัยกล้ามเนื้อ

- Tibialis anterior
- Tibialis posterior
- EHL
- FHL
- FDL

2.2 บิดฝ่าเท้าออกด้านนอก (eversion) ทำได้ประมาณ 20 องศา โดยอาศัยกล้ามเนื้อ

- Peroneus longus & brevis
- EDL

เท้าในสภาวะใช้งาน (Foot as a functional unit) หน้าที่ของเท้าคือรองรับน้ำหนักของร่างกายเป็นส่วนที่ช่วยส่งลำตัวให้เคลื่อนไปข้างหน้าในขณะที่เดินหรือวิ่ง ซึ่งในหน้าที่ดังกล่าวนี้ หากเท้ามีลักษณะเป็นกระดูกท่อนเดียว จะทำงานไม่ได้ดีเท่ากับเท้าที่มีส่วนโค้งและยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงรูปร่างได้ ส่วนโค้งของเท้า (arches of foot) จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานโดยช่วยผ่อนแรงกระดูก (shock absorption) เช่น ในการวิ่ง หรือกระโดดขูขูระ ทำให้จุดสัมผัสของฝ่าเท้ากับพื้นเป็นไปโดยสม่ำเสมอ น้ำหนักที่ผ่านลงมากกระจายได้ทั่วฝ่าเท้า และฝ่าเท้าเกาะพื้นได้มั่นคงขึ้น อาศัยความยืดหยุ่นช่วยผลักดันหรือส่งลำตัวไปข้างหน้าเสริมการทำงานของกล้ามเนื้อ triceps surae

ส่วนโค้งของเท้า (arches of foot) เริ่มมีมาตั้งแต่เกิด แต่ในเด็กเล็กๆ จะค่อนข้างต่ำ และมีไขมันที่พื้นฝ่าเท้ามาก ทำให้ดูเท้าแบน เมื่อเติบโตขึ้น ส่วนโค้งของเท้าจะสูงขึ้นและเห็นได้ชัดขึ้น ในคนปกติจะมี 3 arches คือ

- Medial longitudinal arch
- Lateral longitudinal arch
- Transverse arch

การที่จะรักษาสภาพส่วนโค้งของเท้าไว้ได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบดังนี้

- ชิ้นกระดูกที่มาประกอบเป็นโครงของส่วนโค้ง
- ความแข็งแรงของ ligaments และ aponeurosis
- การทำงานของกล้ามเนื้อ ทั้ง intrinsic และ extrinsic (เฉพาะขณะเดินและวิ่ง)

ทั้งนี้อาศัยกลไกดังต่อไปนี้

รูปร่างของขี้นกระดูกที่มาเรียงกันมีลักษณะเป็นรูปปลีมี ซึ่งมีฐานอยู่ด้านบน โดยเฉพาะกระดูกขี้นที่อยู่กึ่งกลางของส่วนโค้ง เป็นตัวสำคัญที่สุด ซึ่งเปรียบเสมือน Keystone ของสะพานหินโค้ง ในลักษณะนี้จะมีแรงอัดกันเองระหว่างกระดูกแต่ละขี้น ที่ประกอบเป็นส่วนโค้งนั้น

ขอบทางด้านล่างของกระดูกขี้นที่อยู่ชิดกัน ถูกยึดติดกันไว้ด้วย ligaments และกล้ามเนื้อป้องกันไม่ให้อ้าออกจากกันเวลารับน้ำหนัก (Interior binders)

ปลายทั้งสองของส่วนโค้ง ถูกยึดไว้ไม่ให้แยกออกจากกัน โดย ligaments aponeurosis และกล้ามเนื้อขนาดยาวที่ขึงระหว่างปลายทั้งสองนี้ (Tie-beams)

เส้นเอ็น หรือ ligament ที่ช่วยรั้งตรงกึ่งกลางส่วนโค้งขึ้นไป คล้ายกับสายเคเบิลของสะพานแขวน (suspension)

การทำงานของเท้าในการเดินและวิ่ง (Propulsive action of the foot)

ในท่ายืน (Standing immobile) น้ำหนักของร่างกายที่ผ่านลงมาที่เท้าแต่ละข้าง จะตกลงที่ส่วนสันเท้าประมาณครึ่งหนึ่ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งตกลงที่ metatarsal heads โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน สองส่วนลงที่กล้ามเนื้อของขาและเท้าส่วนใหญ่จะไม่ทำงาน นอกจากกล้ามเนื้อ triceps surae

ในการเดิน (Walking) น้ำหนักของลำตัวจะถูกส่งไปข้างหน้าโดยเท้าข้างที่ยืนพื้นอยู่ทางด้านหลัง โดยกลไกที่เกิดขึ้นใน 2 ช่วงของการเดิน ดังต่อไปนี้

ช่วง Heel off (heel rise) กล้ามเนื้อ triceps surae ทำงานโดยใช้ส่วนเท้าเป็นคาน (lever) ทำให้สันเท้ายกลอยขึ้นจากพื้น (heel rise) น้ำหนักส่วนที่เดิมตกผ่านสันเท้า จะถูกถ่ายเทไปยังขอบนอกของฝ่าเท้า และปลายเท้าตามลำดับ

ในขณะที่สันเท้าถูกยกลอยขึ้นจากพื้นนี้ ทำให้มี extension ของข้อ MP ของนิ้วเท้าขึ้นพร้อมกันไปด้วย ดังนั้น plantar aponeurosis จะถูกรั้งให้ตึง ซึ่งมีผลให้ longitudinal arch ของเท้าสูงขึ้น เนื่องจาก tie-beam หดสั้นเข้า ในขณะที่เดียวกัน long tendons (FHL&FDL) จะตึงขึ้นพร้อมที่จะทำงาน

ช่วง Toe-off (push-off) แรงส่งช่วงหลังนี้ เกิดจากการผลักดันของนิ้วเท้า ซึ่งอกลงที่ข้อ MP โดยอาศัยการทำงานของทั้ง long และ short toe-flexors ในช่วงนี้กล้ามเนื้อ lumbricals และ interossei นอกจากช่วยในการงอนิ้วเท้าดังกล่าวแล้ว ยังทำหน้าที่เหยียดข้อ IP ไว้ไม่ให้นิ้วเท้างอมน้วนเข้าไปโดยแรงดึงของ long flexors ช่วยรักษาความยาวของคานในการผลักดันด้วยการทำงานของกล้ามเนื้อ lumbricals และ interossei ดังกล่าว อาศัย extensor expansion

นอกจากนี้ long flexors ยังช่วย plantar flex เท้า เสริมการทำงานของกล้ามเนื้อ triceps surae ไปด้วย

ในการวิ่ง (Running) กลไกการทำงานของเท้า เป็นเช่นเดียวกับการเดินดังกล่าวมาแล้ว ต่างกันเพียงในการวิ่ง น้ำหนักของร่างกายจะตกลงบนส่วนปลายเท้าเท่านั้น และส่วนสันเท้าจะไม่แตะพื้นเลย สุขภาพเท้าเป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบรองเท้า ต้องสวมรองเท้าให้เหมาะสมและมีขนาดพอดี

www.Bigfoot.com ได้กล่าวถึงอาการต่างๆ ของเท้าที่มีผลต่อการสวมใส่รองเท้าดังนี้

1. การอักเสบหรืออาการเสื่อมของเอ็นร้อยหวาย (Achilles Tendonitis) เอ็นร้อยหวายอยู่บริเวณด้านหลังของสันเท้า อาการอักเสบหรืออาการเสื่อมเกิดได้จากการสะสมอาการอย่างซ้ำๆ จากการทำกิจกรรมที่เน้นการลงน้ำหนักหรือการเคลื่อนไหวที่สันเท้าบ่อยๆ เป็นอาการเจ็บปวดภายในหรือเจ็บแบบเข็มทิ่มแทง (Extremely piercing pain) และเป็นอันตรายถ้าเส้นเอ็นขาดหรือหักไป แต่ส่วนใหญ่เกิดกับบุคคลที่มีภาวะ การเดินที่หงายเท้าออกนอกลำตัวมากเป็นพิเศษด้วย (Over-pronation) ดังนั้นหากเกิดการอักเสบหรืออาการเสื่อมที่เอ็นร้อยหวายแล้ว ต้องลดกิจกรรมหรือหยุดกิจกรรมนั้นๆ ลง

นอกจากนี้ยังเกิดกับปัญหาจากการสวมใส่รองเท้าที่ไม่เหมาะสมกับกิจกรรมด้วย โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวมากๆ ลงน้ำหนักที่สันเท้ามากๆ จึงแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการสวมใส่รองเท้าที่เหมาะสมหรือหากเลี่ยงกิจกรรมไม่ได้ควรป้องกันด้วยการใส่รองเท้าที่มีแผ่นการกระทบสันเท้า (Heel cap) เป็นต้น

2. อาการข้อเสื่อมหรือข้อเท้าอักเสบ (Arthritis)

เป็นอาการที่บริเวณกระดูกอ่อนหรือพังผืดข้อต่อต่างๆ ของเท้า ซึ่งมีทั้งหมด 33 ข้อ เมื่อเกิดการอักเสบจะมีลักษณะผิวหนังแดง เจ็บและบวม ส่วนมากปรากฏกับผู้ที่อายุ 50 ปีขึ้นไป อาการเกิดขึ้นได้หลายสาเหตุ เช่น การติดเชื้อแบคทีเรีย ป่วยเป็นโรคติดต่อ การทานยาไม่ถูกต้องกับโรค การอักเสบจากบาดแผล และการดูดซึมของลำไส้ผิดปกติ นอกจากนี้ยังเกิดมาจากปัญหาของโรคเท้าอื่นๆ ได้อีก เช่น อาการผิดปกติของข้อเท้าข้อที่สอง (Hammertoes) ข้อเท้าผิดปกติสองข้อ (Claw Toes) ข้อเท้าผิดปกติข้อที่หนึ่ง (Mallet Toes) และการเกิดอาการเจ็บป่วยๆ ของข้อเท้า

การป้องกันรักษาสามารถสวมรองเท้าที่เหมาะสมได้ โดยรองเท้าควรจะมีลักษณะดังนี้

-มีความสูง ช่อนิ้วเท้ากว้าง

-การเคลื่อนไหวของแผ่นพื้นรองเท้าภายในมีการยืดหยุ่นพอดี

3. Bunion อาการโปนของข้อโคนหัวแม่เท้า

อาการโปนของข้อโคนหัวแม่เท้าเป็นปัญหาช่วงหน้าเท้าด้านบน เกิดจากการเสียดสีกันภายในของเท้ารอบๆข้อต่อนิ้วเท้า เนื่องจากมีการเคลื่อนไหวเท้าอยู่ตลอดเวลาของโคนหัวแม่เท้า และไปทับซ้อนกับโคนนิ้วเท้าอื่นๆ ทำให้อักเสบ บวม และเจ็บปวดของผิวหนังด้านข้างของโคนหัวแม่เท้า และเป็นสาเหตุให้เดินไม่สะดวกและเดินอย่างไม่ดี

อาการโปนของข้อโคนหัวแม่เท้าเกิดจากการสวมใส่รองเท้าไม่ถูกต้อง รองเท้าไม่พอดี โดยเฉพาะผู้ที่สวมรองเท้าแบบ Dress shoes ที่มีการบีบรัดมากเกินไป โดยเฉพาะบริเวณช่องนิ้วเท้า และมีรูปทรงของรองเท้าไม่เหมาะสม ดังนั้นรองเท้าควรมีความกว้างให้พอดีเพื่อให้นิ้วเท้าเรียงกันพอดี

การดูแลรักษาอาการโปนของข้อโคนหัวแม่เท้า โดยการนำเท้าไปแช่น้ำอุ่นเพื่อให้อุณหภูมิที่สูงนั้นผ่อนคลายอาการโปนของข้อโคนหัวแม่เท้าได้ เลือกรองเท้าที่มีขนาดพอดี มีรูปทรงที่ไม่บีบรัดบริเวณนิ้วเท้า

4. ตาปลาหนังด้าน (Calluses)

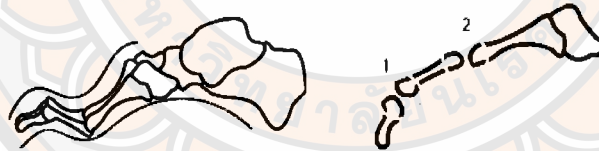
การเกิดตาปลาหนังด้านที่เท้าเกิดจากเซลล์ผิวหนังที่ตายแล้วมีการแข็งตัวอยู่ที่เท้า ตาปลาหนังด้านเกิดจากการเสียดสีหรือบีบมากเกินไป ส่วนใหญ่พบบริเวณฝ่าเท้าหน้า (Ball) ที่สันเท้าหรือภายในหัวแม่เท้า มีลักษณะเป็นไตสูงขึ้นมา มีอาการเจ็บ นอกจากนี้ยังมาจากการสวมรองเท้าแบบ Dress shoes ที่เล็กเกินไป รองเท้าสูงเกินไป รองเท้าแบนเกินไป มีกระดุกยื่นไปนอกมา ไม่มีแผ่นพื้นรองเท้าหรือแผ่นพื้นรองเท้าหนาเกินไป การก้าวเดินไม่ปกติ เช่น การเดินซ้ำๆ หยุดๆ หรือเดินนานจนเกินไป เป็นต้น

ดังนั้นไม่ควรสวมรองเท้าส้นสูงเกินไป มีรูปร่างรองเท้าที่พอดี และมีแผ่นพื้นรองเท้าที่ผลิตด้วยวัสดุอ่อนนุ่ม เดินน้ำหนักทำให้เท่ากัน และไม่ควรใช้วิธีการตัดจากวัสดุมีคม โดยเฉพาะผู้ที่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน

5. อาการนิ้วเท้ารูปกรงเล็บ (Claw Toe)

การเกิดอาการนิ้วเท้ารูปกรงเล็บ เกิดบริเวณข้อต่อข้อที่ 1 และ 2 จากปลายนิ้วเท้าที่สัมพันธ์กันกับเส้นเอ็นที่โค้งงอจนเป็นรูปกรงเล็บ สามารถเกิดได้ทุกนิ้วเท้ายกเว้นนิ้วหัวแม่เท้า สาเหตุเกิดจากการเคลื่อนไหวที่มีข้อจำกัดที่ไม่สามารถให้นิ้วเท้าตั้งตรงได้ หรือเกิดจากเส้นประสาทที่ผิดปกติ ทำให้เกิดการยึดหยุ่นหรือการแข็งตัวของข้อต่อนิ้วเท้าผิดปกติไป สามารถทำให้เกิดอาการอื่นๆได้อีก เช่น ตาบลาแบบมีหัวแผล ตาบลาหนังด้าน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสาเหตุมาจากการสวมรองเท้าที่ส้นสูงเกินไปหรือมีขนาดความยาวไม่พอดี ดังนั้นจึงควรสวมใส่รองเท้าที่มีพอดี ไม่ส้นจนเกินไป เลือกรองเท้าที่มีช่องนิ้วเท้าที่มีทั้งความสูง ความกว้างและความยาวที่มีพื้นที่มากพอที่ทำให้นิ้วเท้าเกิดการคด

6. อาการตาปลาแบบมีหัวแผล (Corns)

อาการตาปลาแบบมีหัวแผล พัฒนามาจากเซลล์ผิวหนังที่ตายแล้วเช่นกัน แต่มีอาการเจ็บ และมีแผลที่หัวตาปลา เกิดจากการสวมรองเท้าส้นสูงเกินไป คับเกินไป จนกลายเป็นตาปลาและพัฒนามาเป็นการอักเสบของตาปลา ดังนั้นควรสวมใส่รองเท้าที่พอดี ไม่คับเกินไป เลือกรองเท้าแบบ Dress shoes และรองเท้าบู๊ทอย่างระมัดระวัง เนื่องจากเป็นรองเท้าที่ทำให้เกิดตาปลาแบบมีหัวแผลบ่อย หรือสวมใส่ถุงเท้าก่อนสวมรองเท้า หรือใช้พลาสติกหุ้มเท้าที่หัวแผล

7. ความผิดปกติของเส้นประสาทฝ่าเท้าและการอักเสบของเส้นประสาทฝ่าเท้า (Neuropathy and Morton's Neuroma)

เส้นประสาททำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ แต่อาการผิดปกติของเส้นประสาทฝ่าเท้านั้นคืออาการไม่รับรู้ความรู้สึกต่างๆ เมื่อมีบาดแผลที่เท้า ทำให้เกิดอันตรายและการอักเสบของแผลที่เท้าได้ง่าย สาเหตุความผิดปกติของเส้นประสาทฝ่าเท้าคือ การเสียรูปทรงของเท้ากับนิ้วเท้า นอกจากนี้ยังเกิดมาจากการสวมใส่รองเท้าทรงแหลม (Pointed toes) หรือมีส้นที่สูงมากเกินไป ทำให้ประสาทฝ่าเท้าผิดปกติไป

8. อาการบวมหน้า (Edema)

หากเท้ามีอาการบวมหน้าการสวมรองเท้าจะต้องระมัดระวังมากขึ้น ส่วนใหญ่ปรากฏกับเท้าข้างใดข้างหนึ่ง หากพบอาการนี้บ่อยๆ ควรเลือกรองเท้าที่สวมใส่ต่างขนาดกัน และหากเกิดกับข้อเท้าขา และเท้า เรียกอาการนี้ว่า Peripheral Edema อาการบวมหน้านี้มีสาเหตุมาจากการยืนนานๆ การขับรถนานเกินไป น้ำหนักร่างกายมากเกินไป อายุมากขึ้น มีประจำเดือน (สำหรับผู้หญิงบางคน) การมีครรภ์ มีอาการบวมช่วง Pre-eclampsia บางครั้งเรียกว่า Toxemia (การตั้งครรภ์ช่วง Pre-eclampsia คือช่วงสตรีที่มีความผิดปกติ โดยมีอาการบวมมากกว่าปกติในช่วงตั้งครรภ์ตั้งแต่ 5 เดือนขึ้นไป ซึ่งมักเกิดจากการไม่ดูแลสุขภาพที่ดีพอ หรือรับประทานอาหารไม่เป็นประโยชน์ต่อการตั้งครรภ์ ทำให้เกิดอาการบวม หากผิดปกติถึงขั้น eclampsia มารดาและบุตรมีอันตรายถึงแก่ชีวิตได้) หรือการอักเสบของบาดแผล ส่วนการลดอาการบวมหน้าสามารถลดได้ด้วยการออกกำลังกายบริเวณขา เพื่อให้ระบบไหลเวียนของเลือดจากขาไปยังหัวใจได้ดี ลดการทานเกลือ เพราะเกลือทำให้เกิดการกักของเหลวจนมีอาการบวมหน้าได้ง่าย

9. อาการเท้าหงายออกนอกทรงร่างกาย (Pronation)

Bernard Kingston, 155 กล่าวถึง ลักษณะอาการเท้าหงายออกนอกทรงร่างกาย (Pronation) ว่า เท้าหงายออกนอกทรงร่างกาย 0° - 20°

อาการเท้าหงายออกนอกทรงร่างกาย เรียกอีกอย่างว่า Over-pronation เกิดปัญหาจากกระบวนการเดินที่ผิดปกติ เมื่อโค้งของเท้าคว่ำลงจะมีผลในการรับน้ำหนักทันที ทำให้บริเวณ Plantar Fascia ผิดปกติตาม เท้า และเท้าจะแบนมากขึ้น ทำให้สวมรองเท้าลำบาก เกิดบาดแผล

ได้ง่าย ดังนั้นควรสวมรองเท้าที่มีความยาวรองเท้าที่เพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ หรือสามารถใส่กายอุปกรณ์ตามความผิดปกติได้

10. อาการเท้าคว่ำเข้าร่างกาย (Supination)

Bernard Kingston, 155 กล่าวถึง ลักษณะอาการเท้าคว่ำเข้าร่างกาย (Supination) ว่าเท้าคว่ำเข้าร่างกาย 0° - 35°

อาการเท้าคว่ำเข้าร่างกาย เรียกอีกอย่างว่า Under-pronation ทำให้การเดินไม่ปกติ ไม่สะดวกทำให้สวมรองเท้าลำบาก เกิดบาดเจ็บได้ง่าย ดังนั้นควรสวมรองเท้าที่มีความยาวรองเท้าที่เพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ หรือสามารถใส่กายอุปกรณ์ตามความผิดปกติได้

11. อาการผิดปกติของข้อเท้าข้อที่สอง (Hammertoes)

เกิดจากกล้ามเนื้อที่เท้าไม่สมดุลกันและการถูกบีบของนิ้วเท้า โดยเกิดจากการสวมรองเท้าคับแน่นของเส้นเอ็น เพราะทำให้ข้อต่อนิ้วเท้าบริเวณฝ่าเท้าถูกม้วนเข้า ทำให้เกิดอาการผิดปกติของข้อเท้าข้อที่สองจากปลายเท้า และทำให้เกิดอาการอื่นๆ เกี่ยวกับเท้าตามมา

12. อาการกระดูกสันเท้าข (Heel Spurs)

กระดูกสันเท้าเป็นกระดูกที่ใหญ่ที่สุดของเท้า สาเหตุที่ทำให้กระดูกสันเท้าผิดปกติคือ การเกิดแคลเซียมไปเกาะบริเวณ Plantar fascia pulls ซึ่งอยู่บริเวณสันเท้า ทำให้รูปทรงเปลี่ยนไป และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาการเท้าหงายออกนอกร่างกาย (Pronation) ได้ ทำให้โค้งฝ่าเท้าผิดปกติ นอกจากนี้ยังเกิดจากการอักเสบของพังผืดของสันเท้า ทำให้สันเท้าเจ็บ และตรวจได้ด้วยการถ่ายภาพ X-Ray

หากพบอาการสามารถป้องกันการอักเสบได้ด้วยการใช้น้ำแข็งช่วยบริเวณที่เกิดอาการแดงขึ้น ทิ้งไว้ 20 นาทีประมาณ 3-4 ครั้งต่อวัน หรือออกกำลังกายเป็นประจำด้วยท่าพิเศษ ได้แก่ การหันหน้าเข้ากำแพง ให้หัวเข่าข้างหนึ่งตรง อีกข้างหนึ่งงอ สันเท้าและส่วนโค้งของเท้าถูกดึงให้กว้าง

ขึ้น โดยค้างไว้ 10 วินาที ปล่อยตามสบายแล้วทำใหม่ประมาณ 20 ครั้ง อาการเจ็บส้นเท้าก็จะค่อยๆ ลดไป ทำที่ 2 ฝ่าเท้าเข้าที่หัวโตะ ย่อเข่าลง เท้าอีกข้างอยู่ข้างหน้า ส้นเท้าอยู่บนพื้น ค้างไว้ 10 วินาที ปล่อยตามสบายแล้วทำใหม่ประมาณ 20 ครั้ง เป็นต้น ให้ลดน้ำหนักลง สวมรองเท้าที่มีแผ่นพื้นรองเท้าที่นุ่มและสวมใส่สบาย และเป็นรองเท้าที่มีแผ่นรองรับน้ำหนักบนบริเวณส้นเท้าที่ดี โดยเฉพาะกับรองเท้าที่สวมใส่ทุกวัน

13. พังผืดฝ่าเท้าอักเสบ (Plantar Fasciitis)

การอักเสบของพังผืดฝ่าเท้าเกี่ยวข้องกับอาการกระดูกสันหลังออกจากกระดูกสันหลังของพังผืดส้นเท้า เกิดอาการเจ็บปวดที่ส้นเท้า โดยเฉพาะเมื่อเย็น และจะปวดมากขึ้นเมื่อเดิน หากมีอาการเท้าหงายออกนอกทรง่างกาย (Pronation) ควรสวมรองเท้าที่มีความยาวของรองเท้าเพิ่มมากขึ้น อาจใช้ความร้อนช่วยหรือสวมรองเท้าที่มีแผ่นรองพื้นที่นุ่มพิเศษ สวมใส่สบาย นอกจากนี้ควรหลีกเลี่ยงการวิ่งหนักๆ ควรลดน้ำหนัก หรือใช้กายอุปกรณ์ได้

14. การดูแลผู้ป่วยเบาหวาน (Diabetes)

ผู้ป่วยโรคเบาหวานเป็นบุคคลที่ควรระมัดระวังในการสวมรองเท้ามากที่สุด โดยเฉพาะการเกิดบาดแผลบนเท้า ต้องสวมรองเท้าลักษณะพิเศษ ให้รองเท้ามีลักษณะหัวรองเท้าแบบปิด แต่เปิดส้นเท้า ไม่ควรสวมรองเท้าส้นสูงหรือรองเท้าที่ทำให้เกิดแผลได้ง่าย เช่น รองเท้าแบบ Dress shoes หรือรองเท้าบูท เป็นต้น เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดบาดแผลและการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุได้ โดยเฉพาะบริเวณนิ้วเท้าที่ทำให้เกิดบาดแผลบ่อยที่สุด

โรคเท้าที่มักเกิดกับผู้ป่วยโรคเบาหวานคือ

-ความผิดปกติของเส้นประสาทฝ่าเท้า (Neuropathy) ทำให้ผู้ป่วยไม่ทราบว่าได้เกิดบาดแผลที่เท้า -นอกจากนี้ยังเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของผิวหนัง หากเท้าแห้งมาก อาจทำให้ผิวหนังแตกและ

เกิดบาดแผลเล็กๆ ได้ ผู้ป่วยเบาหวานควรหมั่นทาครีมบริเวณที่เท้าบ่อยๆ

-การเกิดตาปลาที่เท้า (Calluses) สามารถเกิดได้อย่างรวดเร็วกับผู้ป่วยเบาหวาน โดยเฉพาะบริเวณฝ่าเท้า หากเกิดตาปลาขึ้น ไม่ควรใช้กรรไกรตัดเล็บตัดตาปลา เพราะยิ่งติดเชื้อและอันตรายมากขึ้น ควรแก้ปัญหตาปลาที่เท้าโดยการสวมรองเท้าให้พอดี

-การเกิดแผลที่เท้า (Foot Ulcers) ส่วนใหญ่เกิดบาดแผลบริเวณฝ่าเท้าหน้า (Ball) สามารถเกิดได้ทั้งบาดแผลที่มีอาการเจ็บและไม่มีอาการเจ็บ ควรดูแลเท้าไม่ให้เกิดบาดแผลเพราะบาดแผลบางชนิดสามารถทำให้เกิดการอักเสบได้ง่าย เนื่องจากการติดเชื้อ หากมีอาการติดเชื้อต้องรักษาแบบ Antibiotic แต่อาจจะรักษาพร้อมกันกับการควบคุมระดับน้ำตาล เพื่อให้ฆ่าเชื้อได้ง่ายขึ้น

-ปัญหาการไหลเวียนของเส้นเลือด (Poor Circulation) หากผู้ป่วยเบาหวานมีอาการผิดปกติของการไหลเวียนของเส้นเลือดที่เท้า ทำให้เท้าติดเชื้อมาได้ง่าย เนื่องจากเบาหวานเป็นสาเหตุของเส้นเลือดบนเท้าแคบและแข็งได้ง่าย ต้องงดการสูบบุหรี่ให้มากที่สุดและควบคุมโคเลสเตอรอลให้มาก เพื่อให้เลือดมีระบบไหลเวียนที่ดี

-อาการเท้าเย็น ทำให้เท้าลดอาการความรู้สึกได้ง่าย จึงควรใช้น้ำอุ่นเพื่อเพิ่มอุณหภูมิที่เท้า ควรสวมถุงเท้าก่อนสวมรองเท้า

เท้าเป็นส่วนที่ผู้ป่วยเบาหวานต้องดูแลเป็นพิเศษ ควรหยุดเดินเมื่อมีแผลเปิดบริเวณเท้า หมั่นตัดเล็บ ไม่ควรไว้เล็บยาว

15. เล็บนิ้วเท้ายาวขึ้น

เล็บนิ้วเท้าที่ยาวขึ้นสามารถทำให้เกิดอาการบวมที่งอกเท้า เกิดอาการเจ็บที่เท้า หากไว้เล็บยาวมากเกินไปทำให้เล็บเท้าติดเชื้อมาได้ง่าย เกิดการอักเสบได้ สาเหตุอาการบวมที่งอกเท้าและการติดเชื้อมาเกิดจากการตัดเล็บไม่ถูกวิธี ตัดสั้นเกินไปก็เป็นสาเหตุของการติดเชื้อมาได้ เพราะทำให้เกิดแผลหนังอ่อนของเล็บ ตัดไม่เข้ารูปร่างตามนิ้วเท้าก็จะทำให้เกิดอาการเจ็บงอกเล็บเมื่อเสียดสีกับของนิ้วเท้าได้

16. อาการผิดปกติของข้อต่อนิ้วเท้าข้อที่หนึ่ง (Mallet Toes)

อาการผิดปกติของข้อต่อนิ้วเท้าข้อที่หนึ่งจากปลายนิ้วเท้านั้น เกิดจากกระดูกและกล้ามเนื้อไม่สมดุลกัน ทำให้ข้อต่อนิ้วเท้าข้อที่หนึ่งจากปลายนิ้วเท้าผิดปกติ นอกจากนี้ยังเกิดมาจากรูปทรงของหน้าเท้าผิดปกติ จากการสวมใส่รองเท้าไม่ถูกต้องเป็นเวลานาน ทำให้ข้อต่ออักเสบ พังผืดติดเชื้อมาได้

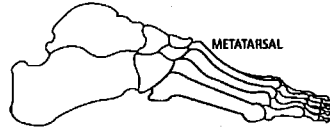
ดังนั้นควรสวมใส่รองเท้าที่มีรูปทรงของหน้าเท้าปกติ หรือมีแผ่นรองหน้าเท้า หรือใช้เจลทาหน้าเท้าไว้

17. อาการปวดกระดูกฝ่าเท้า (Metatarsalgia)

เป็นอาการปวดกระดูกฝ่าเท้าบริเวณฝ่าเท้าหน้า (Ball) โดยอาการเจ็บปวดจะเริ่มจากตรงกลางเท้า แล้วขยายออกไปเรื่อยๆ เกิดจากการสวมรองเท้าไม่พอดี คับเกินไปหรือหลวมเกินไป รองเท้าที่คับทำให้การลงน้ำหนักไม่ดี หากเป็นรองเท้าที่หลวมเกินไปจะเกิดการเสียดสีให้เป็นแผลและเจ็บปวดมากขึ้น จัดเป็นอาการเจ็บปวดภายใน เนื่องจากเกิดการอักเสบของข้อเท้า

สามารถรักษาด้วยการสวมรองเท้าแบบกายอุปกรณ์ หรือสวมรองเท้าสวมใส่สบายๆ ที่มีความกว้างพอดี ส้นเท้าสูงไม่เกิน 2-1/4 นิ้ว หรือผ่าตัดย้ายกระดูกเพื่อการจัดรูปทรงของเท้าใหม่ก็ได้

18. หูดฝ่าเท้า (Plantar Warts)

เกิดจากการสวมใส่รองเท้าที่มีแผ่นพื้นรองเท้าไม่เหมาะสม ทำให้เกิดตาปลา แล้วตาปลานั้นติดเชื้อไวรัสชนิดหนึ่ง จึงทำให้เกิดหูดที่ฝ่าเท้าได้ จะมีอาการเจ็บขณะเดิน สามารถใช้ Salicylic acid เพื่อทำให้หูดนุ่มขึ้น ป้องกันการติดเชื้อไวรัสต่อเนื้อได้

19. การอักเสบของกระดูก (Sesamoiditis)

เป็นอาการอักเสบของกระดูกหน้าเท้า มีอาการเจ็บปวด เกิดจากกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ที่สะเทือนกระดูก ควรสวมรองเท้าที่มีแผ่นการกระแทกของกิจกรรม เพื่อลดการเน้นน้ำหนักไม่กระทบต่อกระดูกได้ หรือลดกิจกรรมใดที่มากเกินไปให้น้อยลงหรือทำกิจกรรมให้ช้าลง

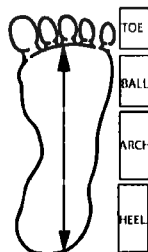
นอกจากนี้ได้อธิบายถึงจุดบกพร่อง 8 จุดที่ควรคำนึงเมื่อสวมใส่รองเท้า ซึ่งมีดังนี้

1. ความยาวของรองเท้า

ตรวจสอบความยาวของรองเท้าว่าช่องรองเท้าบริเวณนิ้วเท้า ควรมีความยาวประมาณ 3/8 ถึง 1/2 นิ้วขึ้นไป โดยนับจากนิ้วที่ยาวที่สุดมาจนถึงสิ้นสุดที่ส้นเท้า นิ้วเท้าและส้นเท้าไม่ควรติดชิดกับรองเท้าเมื่อเวลาสวมใส่

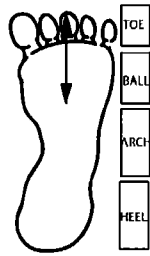
2. ฝ่าเท้าด้านหน้ามาถึงส้นเท้า (Ball to Heel)

ฝ่าเท้าด้านหน้าเป็นส่วนที่กว้างที่สุดของรองเท้า ในส่วนบนของรองเท้าควรให้พื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีการเคลื่อนไหวยืดหยุ่นได้ ไม่ควรแคบจนเกินไป เพราะทำให้นิ้วเท้าเบียดกัน เท้าเป็นริ้วรอย ย่น และสวมใส่ไม่สบาย

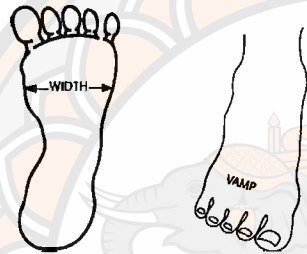
3. ฝ่าเท้าด้านหน้าถึงฝ่านิ้วเท้า (Ball to Toe)

เป็นส่วนที่ต้องทดลองสวมใส่อย่างระมัดระวัง เนื่องจากนิ้วเท้าของแต่ละบุคคลมีความยาวไม่เท่ากัน และมักมีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลที่มีนิ้วเท้าที่ยาวกว่าปกติ เนื่องจากทำให้นิ้วกดได้

4. ความกว้างของฝ่าเท้าด้านหน้า (Ball Width and Vamp Room)

ความกว้างของฝ่าเท้าด้านหน้าจะสัมพันธ์กันกับช่องรองเท้าส่วนหน้า โดยหน้าที่เป็นส่วนที่รับน้ำหนักของรองเท้าด้วย ควรตรวจสอบการสวมใส่ที่มีความสูงพอดีและเล็บเท้าไม่สัมผัสกับรองเท้า เนื่องจากเล็บเท้าอาจจะขวางหรือเสียดสีกับช่องรองเท้าส่วนหน้าได้ง่ายในขณะวิ่ง

5. ส้นเท้าพอดี

ส้นเท้าเป็นส่วนที่มีการเคลื่อนไหวของเท้าน้อยที่สุด แต่เป็นส่วนที่ทำการผลิตรองเท้าให้มีส้นเท้าพอดียากมากที่สุด ไม่ควรมีส้นเท้าที่คับเกินไป เพราะเป็นจุดที่ทำให้เกิดมีบาดแผลที่เท้าได้ง่าย และเป็นส่วนที่รับน้ำหนักด้วยเช่นกัน ส่วนนี้จึงมีแผ่นรองพื้นรองเท้าอีกชั้นหนึ่ง เพื่อรองรับการรับน้ำหนักของส้นเท้าได้ และเพื่อเป็นการป้องกันการลื่นของส้นเท้าด้วย

6. ขอบบนของรองเท้า

ขอบบนของรองเท้ามีความแตกต่างกันไปตามการออกแบบรองเท้า ควรมีขอบบนที่พอดี โดยเฉพาะรองเท้ารูปแบบ Dress Shoe ควรมีช่องว่างขอบบนที่พอดี หากคับเกินสวมใส่ยาก เกิดบาดแผลได้ หากหลวมเกินจะทำให้การยืดหยุ่นของรองเท้าเสียรูปไป

7. บริเวณหลังเท้า

รองเท้าที่มีการเกี่ยวข้องกับบริเวณนี้ ได้แก่ รองเท้ารูปแบบ Loafer และรองเท้าบู๊ท โดยเฉพาะรองเท้าบู๊ทที่ต้องมีความโค้งที่สัมพันธ์กันระหว่างส่วนโค้งของฝ่าเท้าไปจนถึงความยาวระดับต่างๆ ของหลังเท้า ควรจะได้ความโค้งที่ทำให้สองส่วนนี้เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ

8. การเคลื่อนไหวขณะก้าวเดิน

ขณะที่เคลื่อนไหวหรือกำลังก้าวเดิน ต้องเดินได้สะดวก ไม่เสียดสีกับรองเท้าใดๆ ฝ่าเท้าด้านหน้ารับน้ำหนักได้ เคลื่อนไหวอิสระ ไม่มีปุ่มหรือก้อนใดๆ ที่แผ่นพื้นรองเท้า และที่สำคัญการเดินไม่ควรโยกเอียงหรือเซไปมาได้

3.7 วัสดุที่ใช้ในการผลิตรองเท้าสตรี

วัสดุที่ใช้สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่

1. วัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้าส่วนด้านบน (Upper) วัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้าส่วนด้านบน Upper ได้แก่ หนังสัตว์ หนังเทียม ผ้า วัสดุตกแต่ง เช่น หัวเข็มขัด เข็อก ยางยืด เป็นต้น ดังนั้นคุณลักษณะของวัสดุต่างๆ อันพึงจะใช้ในการผลิตรองเท้าส่วนด้านบน www.Bigfoot.com กล่าวไว้ดังนี้

1.1 สามารถระบายอากาศได้ดี หากใช้หนัง ให้เลือกหนังที่มีคุณสมบัติในการระบายอากาศที่ดี เนื่องจากรูขุมขนของหนังสามารถระบายอากาศรองเท้าได้เป็นอย่างดี

1.2 ให้ความนุ่มนวล โดยเลือกหนังนุ่มเป็นหลัก เนื่องจากต้องแสดงความนุ่มตั้งแต่ภายในเท้าไปจนถึงภายนอกของรองเท้า เพื่อให้มีการสวมใส่สบาย ไม่เกิดบาดแผลที่เท้าได้

1.3 มีรสนิยมนุ่มดี บ่งบอกถึงคุณภาพและการออกแบบที่มีรสนิยมนุ่มดี สวยงาม ชวนใจให้เลือกซื้อรองเท้าได้

1.4 มีความคงทน สามารถใช้งานได้เป็นระยะเวลาอันยาวนานพอสมควร ด้านทานการฉีกขาด การกระแทกและการแทงทะลุได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นวัสดุหลักของวัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้าส่วนด้านบน Upper ได้แก่ หนังหนังที่ใช้ผลิตรองเท้าส่วนบนควรจะมีคุณภาพในการผลิตส่วนต่างๆ ของรองเท้าที่ดีที่สุดเนื่องจากแสดงถึงภาพลักษณ์ของรองเท้าแล้ว ยังแสดงถึงความคงทนต่อการใช้งานและการทำความสะอาดได้สะดวกอีกด้วย ซึ่งหนังสัตว์ที่ใช้มี 3 ระดับ ดังนี้

หน้าผิว F.G Nubuck

ผิวหนังชั้นกลาง Suede

ผิวหนังชั้นใน

1. หน้าหน้าผิว คือ หนังสัตว์ชั้นแรกที่น่ามาผลิตเป็นกระเป๋า รองเท้า และเครื่องหนังต่างๆ ในราคาสูง คุณภาพตามปรากฏที่ผิวของหนัง เช่น บาดแผล การประทุบตรา เป็นต้น

2. ผิวหนังชั้นกลาง คือ หนังสัตว์ชั้นที่สอง มีลักษณะเป็นหนังกลับ มีผิวหยาบ มักนำมาประกอบกับผิวหนังอื่นๆ

3. ผิวหนังชั้นใน คือ หนังสัตว์ชั้นสุดท้ายที่มีความหนา มักนำมาผลิตเป็นเข็มขัด

ประสพ ลีเหมือดภัย 2544 : 6-8, กล่าวถึงกลุ่มหนังสัตว์ว่า

-กลุ่มหนังปศุสัตว์ ได้แก่ หนังวัว หนังควาย รวมทั้งวัวตัวผู้และวัวตัวเมีย สัตว์ตัวผู้จะมีขนาดใหญ่ หนังฟอกที่ได้จากลูกวัวเหล่านี้จะเรียกว่า Kip หรือ Kipskin หนังที่ยังไม่ได้ฟอกหรือหนังราคาถูก

-กลุ่มแกะและลูกแกะ สิ่งที่เพิ่มเติมเข้าไปตามกำหนดเวลาของหนังฟอกจากสัตว์ประเภทนี้ จะหมายรวมถึงขนประกอบหนัง ขน และหนัง ซึ่งเรียกว่า Cabrettas และลูกแกะที่ผ่านการตัดขนแล้ว ครั้งหนึ่ง

-กลุ่มแพะและลูกแพะ พันธุ์แพะที่กระจายอยู่ทั่วโลกนับรวมอยู่ในกลุ่มนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แพะในแถบตะวันออก คุณภาพของหนังฟอกที่ได้เป็นที่ยอมรับ เราทราบอยู่แล้วว่า หนังฟอก ไนร็อคโค เป็นผลิตภัณฑ์จากหนังแพะ

-กลุ่มควาย ในกลุ่มนี้จะไม่นับรวมถึงความอเมริกาหรือวัวป่า แต่จะหมายถึงควายที่มาจาก แหล่งอื่นทั้งทางบกและทางน้ำ

-กลุ่มกวาง กลุ่มนี้จะประกอบด้วย กวางธรรมดา กวางเรนเดียร์ สัตว์จำพวกกวางที่เขาคือ เกลียว สัตว์จำพวกเนื้อทรายในเอเชียและแอฟริกา กวางชนิดใหญ่ และกวางเขากิ่งขนาดใหญ่ใน ทวีปอเมริกา

-กลุ่มหมูและหมูตอ กลุ่มนี้ประกอบด้วย หมูธรรมดา หมูตอ และหมูป่า และสัตว์ที่คล้าย หมูในลาตินอเมริกา สัตว์ใช้ฟันแทะจำพวก กระต่าย กระรอก หนู และบีเวอร์ใน บลาซิลเลียน

-กลุ่มจิงโจ้ จะมีสัตว์อยู่ 2 ชนิดในกลุ่มนี้คือ จิงโจ้ และ Wallaby สัตว์ที่มีกระเป่าหน้าท้อง เหมือนจิงโจ้แต่เล็กกว่า ซึ่งเป็นขนาดกลางของกลุ่มสัตว์ประเภทจิงโจ้

-กลุ่มสัตว์น้ำ กลุ่มสัตว์น้ำนี้ส่วนใหญ่จะรวมไปถึงแมวน้ำ สิงโตทะเล สัตว์ซึ่งเลี้ยงลูกด้วย นม คล้ายแมวน้ำในซีกโลกเหนือ ปลาฉลาม ปลาวาฬ ปลาโลมา จระเข้ และสัตว์อื่นๆ อีก 2-3 อย่าง

-กลุ่มผสม จะประกอบด้วยสัตว์หลายชนิด เช่น นกต่างๆ สัตว์เลี้ยงคณาน เพื่อให้เกิดความ เข้าใจง่ายขึ้น ควรทำบัญชีต่างลักษณะต่างๆ สัตว์เหล่านี้มีความสำคัญน้อยในทางอุตสาหกรรม แต่ก็ แพงกว่าหนังฟอกอื่นๆ ในที่นี้รวมไปถึงหนังนกระจอกเทศ จิ้งจก ตู๊กแก แอ้ง อูรู ตัวลามา สัตว์ ขนยาวพันธุ์เดียวกับลามาและจามรี

สารเคมีต่างๆ ที่ใช้ในกระบวนการฟอกและย้อมสี ซึ่งสารเคมีเกือบทั้งหมดที่ใช้ใน กระบวนการฟอกหนังต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ โดยนำเข้าจากประเทศเยอรมนี สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และอิตาลี

ก่อนที่หนังดิบจะกลายเป็นหนังฟอกได้นั้น จะต้องผ่านกระบวนการผลิตหลายขั้นตอน ซึ่ง หนังที่ผ่านกระบวนการผลิตแต่ละขั้นตอนจะมีชื่อเรียกต่างกัน ดังนี้

Green Hides คือ หนังโคหรือกระบือที่ถูกฆ่าและโดยเครื่องจักร และยังไม่ผ่านกระบวนการบำรุงรักษา (Treatment Process) หนังที่ได้จะมีขนาดและน้ำหนักแตกต่างกัน ซึ่งปกติแล้วส่วนหัวของโคจะให้หนัง 20 กก. หรือประมาณ 30 ตารางฟุต ส่วนกระบือจะให้หนังประมาณ 44 กก. หรือ 40 - 45 ตารางฟุต

Raw Hides คือ หนังที่ผ่านกระบวนการบำรุงรักษาก่อนที่จะถูกนำไปฟอก แบ่งเป็น

- Wet salted hide คือ หนังเขียวที่หมักโดยใช้เกลือ
- Brine Cure คือ หนังเขียวที่ถูกแช่ในน้ำเกลือที่มีความเข้มข้นสูง
- Arsenicated hide คือ หนังเขียวที่ใช้สารหนูแล้วนำมาทำให้แห้ง
- Dry Salted hide คือ หนังเขียวที่หมักเกลือแล้ว นำมาทำให้แห้ง
- Leather คือ หนังที่ผ่านการฟอกและย้อมโดยใช้สารเคมี และสามารถนำไปใช้ผลิตสินค้าได้ตามต้องการซึ่งตามปกติ ในขั้นตอนการฟอกหนังจะสูญเสียหนังประมาณ 2 ใน 3 ของน้ำหนัก โดยหนังฟอกสามารถจำแนกได้ 3 ประเภทดังนี้

- หนังหน้า (Upper leather) ใช้สำหรับผลิตรองเท้า กระเป๋า และเฟอร์นิเจอร์
- หนังข้าง (Side leather) ใช้สำหรับทำถุงมือ เชือก
- เศษหนัง (Split leather) ใช้สำหรับทำของเล่นสำหรับสัตว์เลี้ยง

Wet blue คือ หนังที่อยู่ในระหว่างการผลิต ยังไม่สามารถนำไปผลิตเป็นเครื่องหนังได้ โรงงานฟอกหนังที่ทำการผลิตหนัง Wet blue เป็นหลัก จะจำหน่ายหนังให้กับโรงงานฟอกหนังทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยโรงงานฟอกหนังที่ซื้อหนัง Wet blue ไปจะนำหนังไปผ่านกระบวนการฟอกให้กลายเป็นหนังสำเร็จรูป และทำการจำหน่ายให้กับโรงงานฟอกหนังอีกที่

นอกจากนี้หนังที่นิยมใช้ในการผลิตรองเท้าส่วนด้านบนหรือด้านหน้า ได้แก่

- หนังลูกวัว (Calfskin) เป็นหนังที่มีความนุ่มและสามารถต้านทานการสวมใส่หนักๆ ได้ และสามารถนำมาออกแบบให้ดูหรูหราได้โดยง่าย มาจาก Ante ORO Astragalina Venacalf

Nappa Furia Vaquetilla และ ANTE เป็นต้น

- หนังแพะ (Kid skin) มาจากแพะ ซึ่งให้หนังที่มีน้ำหนักเบาแต่มีความแข็งแรงและมีความยืดหยุ่นได้ดี ส่วนมากเป็นหนังที่มาจากประเทศเอธิโอเปียและปากีสถาน

- หนังวัว (Nubuck) เป็นหนังวัวที่ใช้บริเวณพื้นผิวด้านนอกของหนังเป็นหลัก

- หนังสัตว์ปีกหรือสัตว์เลื้อยคลาน (Exotic leathers) ส่วนใหญ่เป็นหนังนำเข้ามายังประเทศชั้นนำ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นหนังฟอกจากหนังของสัตว์เลื้อยคลานกับนก เช่น หนังจระเข้ หนังงู หนังนกกระजอกเทศ เป็นต้น

หนังจระเข้

หนังนกกระจอกเทศ

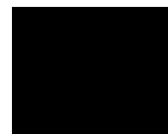

หนังงู

- หนังอื่นๆ เป็นหนังที่ไม่พืพิพัฒน์มากนัก ส่วนใหญ่อยู่บริเวณใต้ท้อง หรือส่วนนอกก็ได้ ส่วนใหญ่เป็นหนังวัว หนังหมู เป็นต้น

หนังที่มีขนของวัว

หนังหมู

- หนังเทียม ส่วนใหญ่เป็นผ้าหรือผลิตหนังจากพลาสติกทำพื้นผิวเลียนแบบหนังจริง

ส่วนประกอบในการทำหนังเทียม

ทำมาจาก วัสดุสังเคราะห์ประเภท P.V.C. (POLY VINYL CHLORIDE) เมื่อผ่านกรรมวิธีการผลิตแล้วจะเรียกตามลักษณะของหนังได้แก่ หนังเทียม หนังแก้ว หนังมัน เป็นต้น

หนังมัน คือหนังที่ทำมาจากหนังสัตว์ต่าง ๆ เช่น หนังวัวหรือหนังแกะผ่านกรรมวิธีในการฟอกละเอียดลักษณะของหนังมันคล้ายกับหนังมีส่วนผสมของมิงค์ออยล์ (MINK OIL)

2. วัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้าส่วนแผ่นพื้นรองเท้าลงมา Heel

วัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้าส่วนแผ่นพื้นรองเท้าลงมา หรือบริเวณที่เรียกว่า Heel ส่วนใหญ่ใช้วัสดุแผ่นพื้นรองเท้าเป็นหลัก ซึ่งแผ่นพื้นรองเท้าเป็นวัสดุดังนี้

1.) พื้นยาง (Rubber Soles) เป็นพื้นรองเท้าที่ผลิตมาจากยางธรรมชาติ ผ่านกระบวนการ

ปรับแต่งสีให้มีความสวยงามตามลักษณะของรองเท้าแต่ละประเภท

2.) พื้นหนังแท้ (Leather Soles) เป็นพื้นรองเท้าที่ทำมาจากหนังแท้ๆ ผ่านกระบวนการฟอก

ย้อมเพื่อเอามาทำเป็นพื้นรองเท้า (OUT SOLES)

3.) พื้น PU (Polyurethane) เป็นพื้นรองเท้าที่ผลิตมาจากสารเคมีชนิดหนึ่ง ซึ่งนำมาทำเป็นพื้นรองเท้าได้หลากหลายสี สัน สามารถนำมาผลิตที่พื้นผู้หญิง

4.) พื้น PVC (Polyvinyl Chloride) เป็นพื้นรองเท้าที่ผลิตมาจากเม็ด PVC ทำรองเท้าได้หลายอย่าง ส่วนใหญ่จะนำไปผลิตรองเท้าเกรดค่อนข้างต่ำหรือผลิตจำนวนครั้งละมาก ๆ เช่น รองเท้า บู๊ทยาง รองเท้าแตะ

5.) พื้น TPR (Thermoplastic Rubber) หรือรองเท้ายาง เป็นวัสดุที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

Zeshu Takamura (2001 : 92-98) กล่าวถึง วัสดุที่ใช้ผลิตรองเท้าส่วนแผ่นพื้นรองเท้าได้แก่

1. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Wedge sold

2. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Thick rubber sold

3. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Leather sold

แผ่นพื้นรองเท้าหนังที่ใช้หนังแท้ ส่วนใหญ่พบการใช้แผ่นพื้นรองเท้าเช่นนี้กับรองเท้าทั่วไป เช่น รองเท้า Loafer หรือ Plain-toe

4. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Red rubber sold

เป็นแผ่นพื้นรองเท้าที่มีสีอิฐ ใช้กับรองเท้าหนังกว้างสีขาและกว้างสีเทา

6. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Platform sold

เป็นแผ่นพื้นรองเท้าสันตึก ผู้ใส่รองเท้าสามารถสวมใส่ได้ถึงแม้ว่าเป็นรองเท้าสันสูงก็ตาม ตามตัวอย่างที่ปรากฏได้แก่ London boot

7. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Chain tread sold

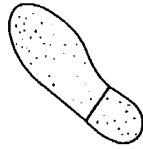
เป็นแผ่นพื้นรองเท้ายางที่มีการทำลอนเหมือนโซ่ แผ่นพื้นรองเท้านี้ผลิตมาจากบริษัท L.L.Bean ปรากฏในรูปแบบรองเท้าแบบ Maine hunting shoe

8. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Sperry sold

เป็นแผ่นพื้นรองเท้าที่ใช้กับรองเท้าผ้าใบเพื่อใช้สวมใส่บนหาดฟ้าของเรือยอร์ช ออกแบบโดย Paul Sperry

9. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Crepe rubber sold

เป็นแผ่นพื้นรองเท้าอีกชนิดหนึ่งที่มีความหดรัดตัวของผิวหน้าของยาง เพราะน้ำหนักเบาและใช้เดินได้ง่าย ปรากฏบ่อยครั้งในรองเท้าแบบ Desert boots หรือ Wallabee หรือรองเท้าลำลองอื่นๆ

10. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Vibram sold

เป็นแผ่นพื้นรองเท้าสำหรับลากแบบดั้งเดิม (เป็นแผ่นพื้นรองเท้าที่มีความคงทนและมีก้อนยางเล็กๆ) ผลิตโดยบริษัทชาวอิตาลีชื่อ Vibram ปัจจุบันเป็นรูปแบบมาตรฐาน ผลิตหลายบริษัท ส่วนใหญ่มักใช้กับรองเท้าแบบ Tyrolean shoes และรองเท้าอื่นๆ กลุ่ม Heavy duty ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Lug sold หรือ Tank sold หรือ Caterpilla sold หรือ Rugged sold

11. แผ่นพื้นรองเท้าแบบ Dr.Martin sole

เป็นแผ่นพื้นรองเท้าแบบ Polyvinyl Chloride กับตุ่มอากาศ เป็นแผ่นพื้นรองเท้าที่ออกแบบเมื่อปีค.ศ.1945 หลังจากได้ออกแบบในนาม Dr.Crown Martin ปรากฏชื่ออื่นๆ ได้แก่ Air-cushioned shoes

3.6 โครงสร้างรองเท้า

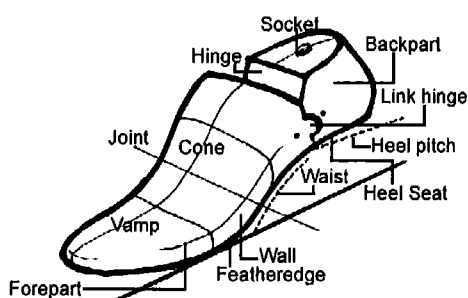
www.Bigfoot.com กล่าวถึง โครงสร้างของรองเท้าดังนี้

1. สามารถคล้องตัวได้ไปตามกิจกรรมของรองเท้า โดยรองเท้าต้องมีความ ยืดหยุ่นไปตามกิจกรรม โดยเฉพาะการเล่นกีฬาต้องระวังเป็นพิเศษ

2. ส่วนล่างของรองเท้าซึ่งมีแผ่นพื้นรองเท้าจะต้องไม่ลื่น ส่วนด้านบนของรองเท้าจะต้องมีความนุ่ม สวมใส่สบาย ยิ่งนุ่มยิ่งทำให้รองเท้าเกิดการยืดตัวได้รวดเร็วขึ้นเช่นกัน อาจทำให้รองเท้าเสียหาย ไม่ช่วยพยุงเท้า อาจจะทำให้นิ้วเท้าบางนิ้วไม่ได้รูปทรง หรือเนื้อพองเกิดบาดแผลได้ โดยเฉพาะนิ้วเท้า Hammer toe หรือกระดูกนิ้วโป้ง หรือนิ้วเท้ามีแผลแยกออกมาได้ แต่รองเท้าที่นุ่มนี้จะทำให้สวมใส่รองเท้าได้อย่างรวดเร็ว อาจจะมีการใช้อุปกรณ์เสริมให้แผ่นพื้นรองเท้าเคลื่อนไหวได้ดีขึ้น ซึ่งแผ่นพื้นรองเท้าหากมีคุณภาพดีทำให้สวมใส่สบายและพยุงเท้าได้ดี หากสวมใส่รองเท้าแบบผูกเชือกที่มีแผ่นหน้าเท้าแบบ Balmoral และ Blucher ต้องเลือกรูปทรงของรองเท้าที่เหมาะสมกับเท้าเป็นอย่างดี เนื่องจากอาจจะคับหรือแคบเกินไปได้ แต่ถ้าเป็นรองเท้าแบบ Blucher สามารถเปิดปิดแผ่นหน้าเท้าได้ตามขนาดเท้า เนื่องจากถ้าเลือกไม่ดีทำให้เท้าบวมและควรหลีกเลี่ยงบริเวณข้อนิ้วของเท้า ซึ่งอยู่บริเวณ Top line

3. ขนาดของรองเท้า (Size) ต้องสวมใส่รองเท้าที่มีขนาดพอดี โดยขนาดของรองเท้าวัดเป็นหน่วยมิลลิเมตรหรือนิ้วก็ได้ในระดับสากล ซึ่งขนาดเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของโครงสร้างรองเท้า เนื่องจากบ่งบอกถึงลักษณะของรูปทรง ความยาวของนิ้วเท้า ความยาวและความกว้างของ Ball หรือบริเวณสันเท้าด้านหน้า โดยหน่วยวัดได้มาจากการวัดเส้นรอบวงของเท้าทั้งหมดและสังเกตการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องของการเคลื่อนไหว ซึ่งจะมีตำแหน่งที่แตกต่างกันของกระดูกและกล้ามเนื้อ และเท้าของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงไปมาอยู่ตลอดเวลาทุกวัน โดยเวลากลางคืนเท้าขณะนอนจะยาวที่สุด เมื่อเริ่มเปลี่ยนกิริยาในตอนเช้า เท้าจะเปลี่ยนขนาดอีกครั้ง เปลี่ยนไปตามน้ำหนักมากน้อยไปตามการกระทำ เช่น การเดินจะมีการยกเท้า 2 ครั้ง น้ำหนักจะดันเท้าปกติ หากเป็นการวิ่งอาจจะมีการยกเท้าถี่ขึ้น น้ำหนักลงกระทบกับเท้ามากขึ้น หรือเปลี่ยนไปตามอายุที่เปลี่ยนไป โดยอายุเมื่อสูงขึ้น การพักกล้ามเนื้อและการทำงานของกล้ามเนื้อจะช้าลงไปเรื่อยๆ ดังนั้นเท้าแต่ละคนจึงมีขนาดไม่เท่ากัน การผลิตรองเท้าตามขนาดจึงมาจากหุ่นเท้า 3 มิติ ซึ่งเป็นโครงสร้างการออกแบบรองเท้าที่สำคัญ

จาริยา เกรียงไกรเดช (2006 : 50) ได้กล่าวถึงหุ่นเท้า 3 มิติ (The last) ดังนี้ หุ่น 3 มิติของเท้าเป็นโครงสร้างในการทำรองเท้าเพื่อศึกษาในเรื่องขนาด รูปทรง การสวมใส่ และสุนทรียศาสตร์ของรองเท้า ซึ่งวัสดุที่ใช้ทำหุ่น 3 มิตินี้ สามารถใช้ได้หลายวัสดุที่ขึ้นโครงสร้างเท้าได้อย่างแข็งแรง เช่น พลาสติก เรซิน ไม้ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องได้ขนาด รูปทรงที่ได้มาตรฐานและแสดงถึงส่วนประกอบของเท้าได้อย่างครบถ้วน

ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

- 1) Socket จุดกำหนดตรงกลางของสันเท้า
- 2) Hinge ช่องแยกระหว่างสันเท้ากับหน้าเท้า
- 3) Cone หน้าเท้าช่วงบนไปยังข้อเท้า
- 4) Joint แนวกลางระหว่างหน้าเท้าช่วงบนไปยังข้อเท้ากับหน้าเท้าช่วงล่างไปยังนิ้วเท้า
- 5) Vamp หน้าเท้าช่วงล่างไปยังนิ้วเท้า
- 6) Forepart แนวขอบเท้าบน
- 7) Featheredge แนวขอบเท้าล่าง
- 8) Wall ช่วงข้างของเท้า
- 9) Waist ขอบขอบด้านข้างของเท้า
- 10) Heel seat ฝ่าเท้าส่วนสันเท้า
- 11) Heel pitch ขอบข้างสันเท้า
- 12) Link hinge รอยต่อระหว่างสันเท้ากับหน้าเท้า
- 13) Backpart ส่วนสันเท้า

www.Bigfoot.com กล่าวถึง ฟันเท้านอกจากมีรูปทรงที่แตกต่างกันต้องมาจากรูปทรงของเท้าที่แน่นอนในเบื้องต้น โดยมีการคำนวณขนาดต่างๆ ซึ่งฟันเท้าขนาดเบอร์ 10 และเบอร์ 11 เป็นขนาดทั่วไปที่สวมใส่ได้ ส่วนขนาดอื่นๆ เช่น เบอร์ 12 เป็นขนาดของเท้าเฉพาะ โดยขนาดของฟันรองเท้านี้ได้มาจากการวัดเท้าบริเวณ Ball ทั้งสองหรือฝ่าเท้านั้นเอง โดยวัดตามความยาวและความกว้าง เนื่องจากขนาดมีผลต่อรูปแบบที่จะทำการออกแบบ แพทเทิร์นรองเท้า รวมถึงโครงสร้างรองเท้า ผู้ผลิตฟันรองเท้าจึงมีอิทธิพลต่อนักออกแบบรองเท้าเป็นอย่างยิ่ง

การวัดความกว้างของเท้า

ความกว้างของเท้ายังไม่มีส่วนสำคัญเท่าการวัดความยาวของเท้า โดยความกว้างของเท้าใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Brannock ซึ่งใช้ในการวัดความกว้างของหุ่น และวัดขนาดโดยรอบบริเวณของ Ball ดังนั้นการวัดความกว้างของเท้า จึงวัดลักษณะ Linear Width หรือเฉพาะความกว้างของ Ball ก็เพียงพอ

แต่ความกว้างของหุ่นเท้า จะวัดโดยรอบของ Ball เนื่องจากจำเป็นให้มีความสูงของเท้าเพื่อเป็นแบบเท้า โดยความสูงมีความสัมพันธ์กับความกว้างของเท้า ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละระยะคือ 1/4 นิ้ว นอกจากนี้ยังสัมพันธ์กับความยาว

การกำหนดขนาดความกว้าง (Width)

กำหนดลักษณะแบบ A,B,C,D,E

AA	S
A	
B	N
C	
D	M
E	
EE	W
EEE	XW
EEEE	XXW

ที่มา : www.BigFeetStore.com

แบบ 2A/Slim (S) เป็นรูปแบบพื้นฐาน มีลักษณะเพรียว หรือเป็นแบบเท้าเล็ก

แบบ B/Narrow (N) สามารถออกแบบรองเท้าได้หลากหลาย ส่วนใหญ่เป็นขนาดรองเท้าแฟชั่น ส่วนมากเริ่มความยาวที่เบอร์ 9 หรือเบอร์ 10 มากที่สุด ส่วนเบอร์ 13 มีลักษณะที่กว้างและแคบกว่า จึงเป็นลักษณะเท้าพิเศษ

แบบ D/Medium (M) ความกว้างนี้ใช้กับรองเท้าทุกรูปแบบ โดยทั่วไปรองเท้าจะใช้ความกว้างนี้เป็นหลัก โดยเริ่มต้นจากความยาวของเท้าที่เบอร์ 8 ไปจนถึงเบอร์ 13

แบบ 2E/Wide (W) เป็นความกว้างทั่วไปอีกเช่นกัน แต่จะมีช่วงกว้างที่กว้างกว่า สามารถนำไปออกแบบได้ทั้งรูปแบบ คลาสสิกและรูปแบบแฟชั่น โดยเริ่มต้นจากความยาวของเท้าที่เบอร์ 9 ไปจนถึงเบอร์ 11

แบบ 3E/Extra Wide (XW) เป็นความกว้างทั่วไปแบบรองเท้าคลาสสิก ซึ่งมีความกว้างพิเศษ โดยเริ่มต้นจากความยาวของเท้าที่เบอร์ 11 1/2

แบบ 4E/Extra Extra Wide (XXW) มีรองเท้าเพียงไม่กี่รูปแบบที่ใช้ขนาดความกว้างนี้ เนื่องจากเป็นลักษณะที่เท้ากว้างมาก จากระยะความกว้างที่ต้องห่าง 1/4 นิ้ว

การกำหนดขนาดโดยรอบ (Girth)

การกำหนดขนาดโดยรอบนี้ เป็นการกำหนดจากช่วงความกว้าง ที่อยู่บริเวณ Ball ที่เท้าอยู่สูงขึ้นมา ส่วนมากการผลิตรองเท้าจะใช้ความกว้างขนาด N,M,W หรือเป็นรองเท้าที่มีความกว้างทั่วไป การกำหนดความสูงอยู่ที่กำหนด 2 ลักษณะ คือ การเพิ่มความสูงตามความกว้าง หรือการเพิ่มเฉพาะความกว้าง ไม่เพิ่มความสูง ทำให้การสวมใส่รองเท้าที่มีการเพิ่มความสูงตามความกว้างนั้น จะทำให้รองเท้าพอดีสำหรับผู้ที่มีเท้ามีความสูงไม่มาก หรือแคบ หรือคับได้โดยง่าย หากเป็นรองเท้าที่ไม่เพิ่มความสูง รองเท้าก็จะพอดีสำหรับผู้ที่มีความสูงของเท้ามาก หรือสวมใส่หลวมได้โดยง่าย

การกำหนดขนาดโดยรวม (Size)

การกำหนดขนาดโดยรวมในที่นี้ ได้เน้นถึงขนาดตามความยาวเป็นหลัก ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญต่อการดูแลสุขภาพของเท้า การสวมใส่รองเท้าที่มีขนาดพอดี ทำให้ลดการเกิดการบาดเจ็บ การปวด หรือข้อบกพร่องต่างๆ ที่เท้าได้ ดังนั้นขนาดของรองเท้าจึงมีระบบขนาดรองเท้า ซึ่งมีหลายระบบ โดยระบบทั่วไปจะใช้ระบบของอเมริกาและยุโรปเป็นหลัก ซึ่งระยะความต่างของแต่ละเบอร์อยู่ที่ 1/3 นิ้ว ในระบบของอเมริกา แต่ระบบของชาวยุโรป โดยเฉพาะระบบของชาวฝรั่งเศสใช้ระยะความต่างของแต่ละเบอร์อยู่ที่ 2/3 เซนติเมตร หรือ 4 ขนาดเท่ากับ 1 นิ้ว ทั้งนี้การแบ่งขนาดของรองเท้าได้แบ่งตามลักษณะ ได้แก่ ขนาดของรองเท้าผู้ชาย ขนาดของรองเท้าผู้หญิง และขนาดของรองเท้าเด็ก ซึ่งแต่ละเพศและวัยต่างมีลักษณะของเท้าที่แตกต่างกัน ดังนั้นลักษณะการกำหนดขนาดตามเพศและวัย รวมถึงระบบที่แตกต่างกันมีดังนี้

Women Shoe Sizes

US	UK, AU, NZ	Europe	Japan
4.5	2	34	21.5 cm
5	2.5	35	22 cm
5.5	3	35.5	22.5 cm
5.5	3	35.5	22.5 cm
6	3.5	36	23 cm
6.5	4	37	23 cm
7	4.5	37.5	23.5 cm
7.5	5	38	24 cm
8	5.5	39	24 cm
8.5	6	39.5	24.5 cm
9	6.5	40	25 cm
9.5	7	40.5	25.5 cm
10	7.5	41	26 cm
10.5	8	42	26.5 cm

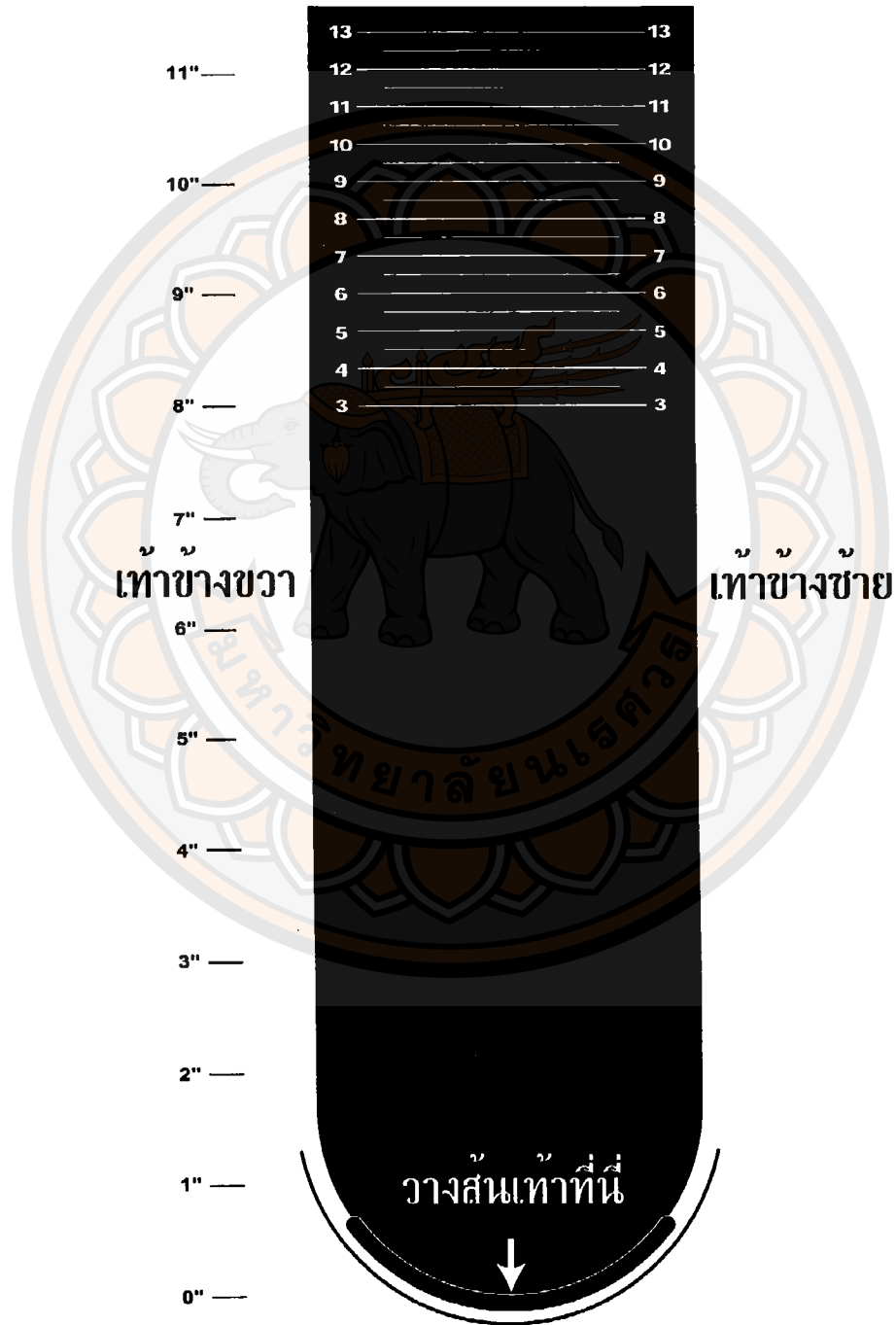
ที่มา : <http://www.BigFeetStore.com>

Mens Shoe Sizes

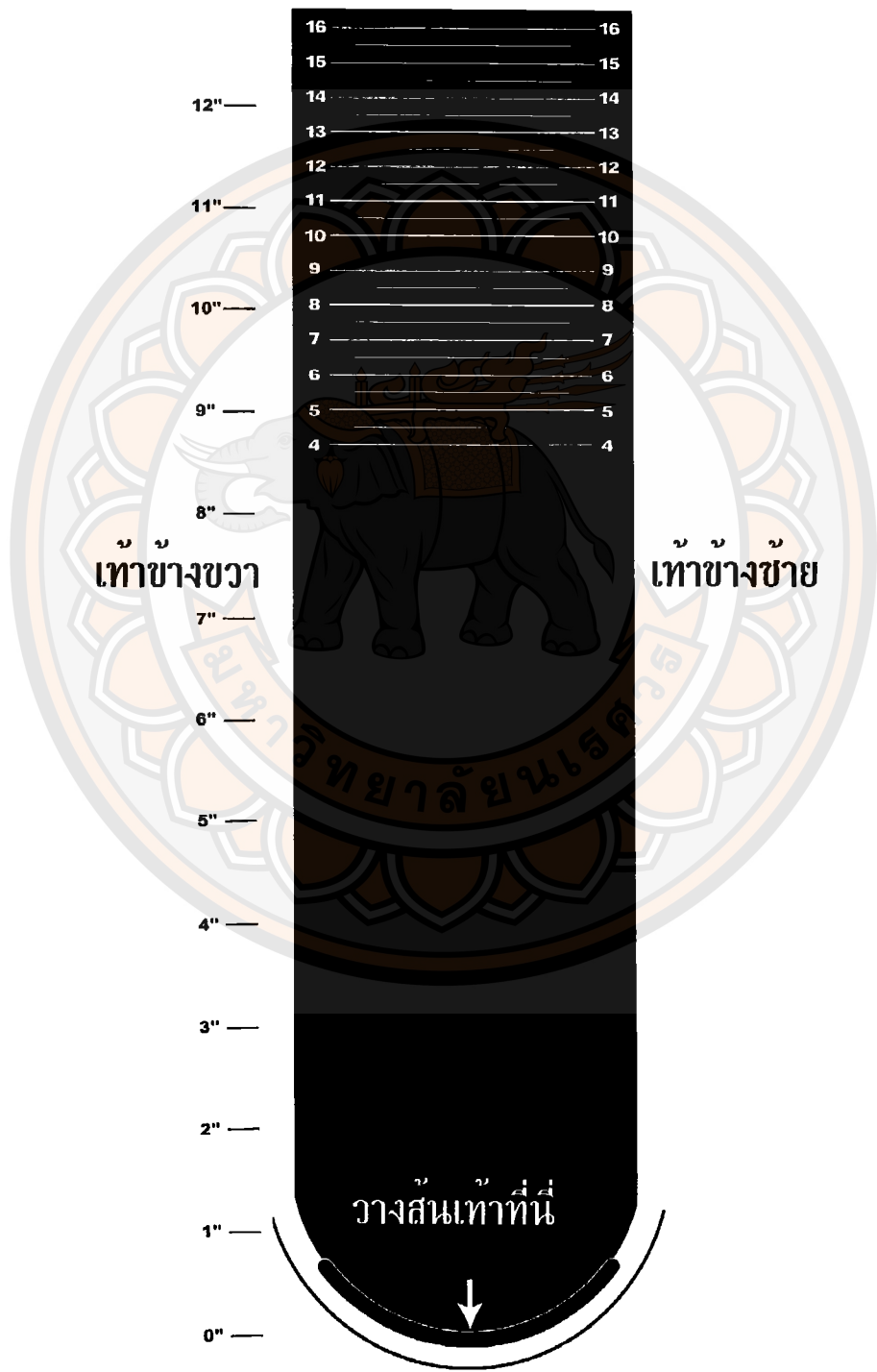
US	UK, AU, NZ	Europe	Japan
5.5	5	38	23.5 cm
6	5.5	38.7	24 cm
6.5	6	39.3	24.5 cm
7	6.5	40	25 cm
7.5	7	40.5	25.5 cm
8	7.5	41	26 cm
8.5	8	42	26.5 cm
9	8.5	42.5	27 cm
9.5	9	43	27.5 cm
10	9.5	44	28 cm
10.5	10	44.5	28.5 cm
11	10.5	45	29 cm
11.5	11	46	29.5 cm
12	11.5	46.5	30 cm
12.5	12	47	30.5 cm

ที่มา : <http://www.BigFeetStore.com>

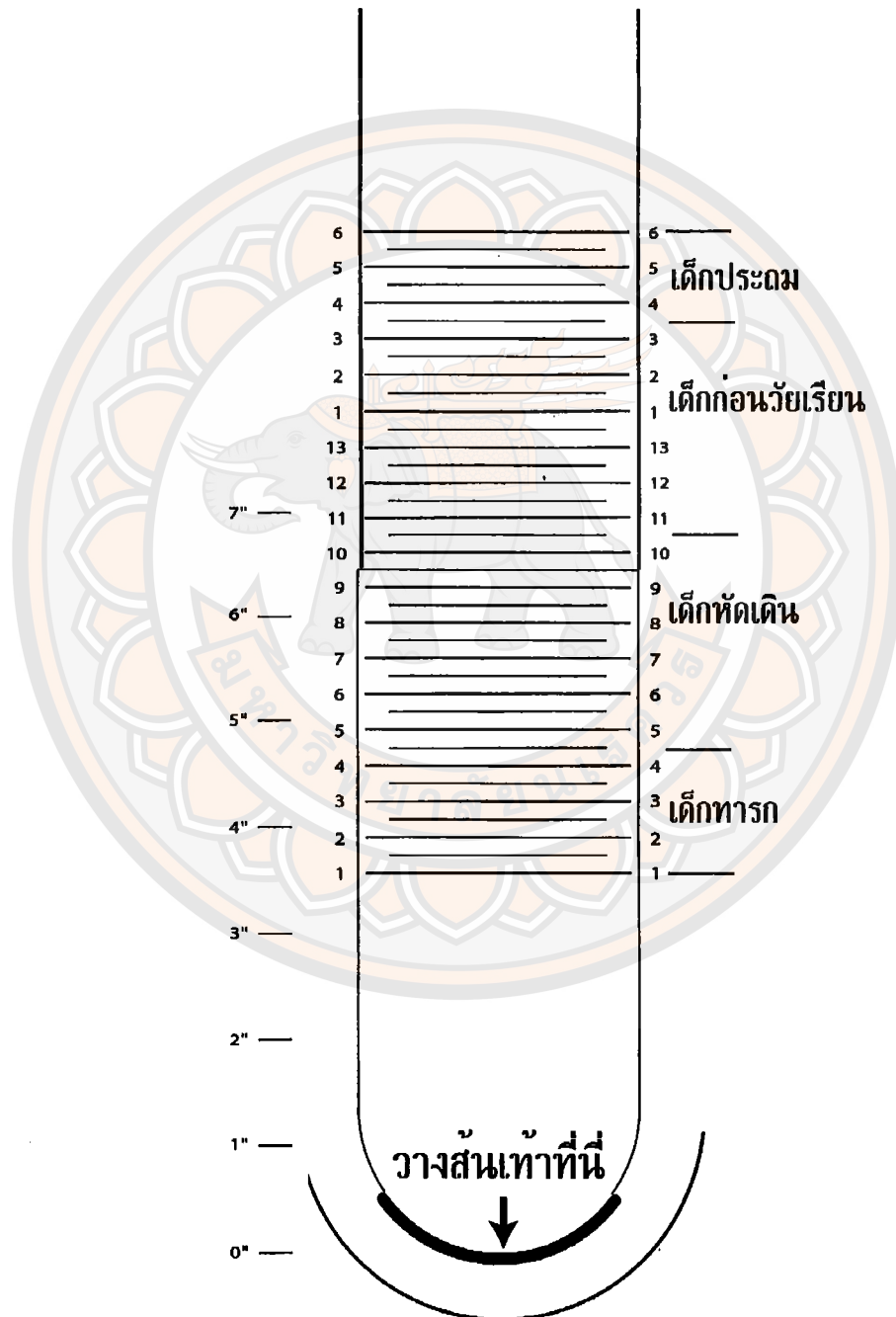
เครื่องมือวัดขนาดความยาวของเท้า(ผู้หญิง)

เครื่องมือวัดขนาดความยาวของเท้า(ผู้ชาย)

เครื่องมือวัดขนาดความยาวของเท้า (เด็ก)

3.8 การออกแบบรองเท้าสตรี

กระบวนการออกแบบรองเท้าสตรีพิจารณาดังต่อไปนี้

1. แนวโน้ม แนวโน้มในการแสดงออกแต่ละฤดูกาล ทำให้สามารถพิจารณาการกำหนดของสี และวัสดุของหนังที่คาดว่าตลาดโลกจะเกิดขึ้น แต่ทั้งนี้นักออกแบบเครื่องหนังได้นำแนวโน้มมาดัดแปลงเพื่อให้เป็นไปได้กับการตลาดของตนเอง และยังคงคุณภาพการออกแบบให้มีลักษณะเชิงเอกลักษณ์ของแบรนด์ตนเอง หรือเชิงเอกลักษณ์ของนักออกแบบมากกว่าด้วยเช่นกัน แนวโน้มจึงเป็นการกำหนดให้มีลักษณะต่างๆ ให้เข้ากับฤดูกาล สามารถให้เข้าตามกระแสได้ในทิศทางเดียวกัน

ทั้งนี้แนวโน้มเป็นการพยากรณ์รูปแบบต่างๆ ในอนาคต จึงมีความเป็นไปได้ที่ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังอาจจะไม่ตรงกับแนวโน้มมากนัก แต่หากเป็นผลงานการออกแบบเครื่องหนังที่ดี มีคุณภาพ และเป็นที่ต้องการของตลาดของตนเอง ก็สามารถที่จะทำการขายได้ดีมากกว่าจะออกแบบหรือผลิตตามแนวโน้ม ดังนั้นควรศึกษาความเป็นไปได้ของตลาดตนเองเป็นอย่างดี

2. การนำเสนอผลงาน มักอยู่ในลักษณะการนำเสนอของ Broad หรือการนำเสนอแบบเคลื่อนไหวทางคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มีความน่าสนใจและดูทันสมัยมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การนำเสนอผลงานเป็นส่วนประกอบในการออกแบบที่สำคัญ เพราะการขายผลงานการออกแบบได้มากน้อยเท่าใด ขึ้นอยู่กับการนำเสนอแบบ ซึ่งนักออกแบบควรให้ความเอาใจใส่ด้วยเช่นกัน ดังนั้นการนำเสนอของนักออกแบบเครื่องหนังหลักๆ มีดังนี้

- การใช้สี (Color way)
- แรงบันดาลใจ (Inpiration)
- แนวความคิด (Concept)
- บุคลิกของผลิตภัณฑ์ (Character of product)
- รูปแบบที่หลากหลาย (Designs)

3. โครงสร้างรองเท้า เพื่อสร้างความเข้าใจในการผลิตรองเท้าในกระบวนการอุตสาหกรรม นักออกแบบควรสร้างต้นแบบ (Prototype) ของโครงสร้างที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อลดการสูญเสียในการผลิตในอุตสาหกรรมจริงได้เป็นอย่างดี และเพื่อตรวจสอบได้ว่า ที่ทำการออกแบบในกระดาค้นนั้นมีความสวยงามสมจริงอย่างไร ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากลักษณะของโครงสร้างรองเท้า และกายภาพของเท้า

ดังนั้นการออกแบบทางโครงสร้างของรองเท้า สามารถทำการออกแบบได้จากส่วนประกอบทางลักษณะ ซึ่งแบ่งได้ด้วยสองส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ ส่วนบนเรียกว่าUpperและส่วนล่าง เรียกว่า Heel

ส่วนทางกายภาพ ควรพิจารณาความสมดุลย์ของเท้า ความสะดวกสบายในการเดิน วิ่ง หรือการเคลื่อนไหวของร่างกาย การถ่ายเทน้ำหนัก เป็นต้น

4. การออกแบบรองเท้า สามารถพิจารณาได้ดังนี้

-องค์ประกอบและหลักการออกแบบ ซึ่งสามารถดึงจุดเด่นขององค์ประกอบในการออกแบบ ให้มีเพียงบางองค์ประกอบ เช่น การใช้สี การใช้เส้น เป็นต้น

-รูปแบบทางประวัติศาสตร์ เพื่อศึกษารูปแบบต่างๆ ในแต่ละสมัย เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และแนวความคิดในการออกแบบรองเท้าได้ง่าย

-ข้อมูลทางการตลาด เกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ของการตลาด พฤติกรรมผู้บริโภค ตำแหน่งของสินค้า เป็นต้น

ดังนั้นจากข้อมูลดังกล่าวของกระบวนการในการออกแบบรองเท้าจึงได้ผลงานการออกแบบรองเท้าตัวอย่างได้ดังนี้

ส่วนที่เป็นบริเวณนิ้วเท้า สามารถออกแบบได้ทั้งลักษณะรองเท้าที่มีปลายเปิดและปลายปิด ได้ ซึ่งรองเท้าสตรีสามารถออกแบบทั้งรองเท้าที่มีปลายเปิดและปลายปิด ถ้ามีลักษณะปลายเปิด มีรูปแบบได้หลาย เช่น มีวิวัฒนาการที่มีปลายเปิดลักษณะโค้งขึ้น หรือแบบหุ้มมน หรือแบบหัวเหลี่ยม หัวตัด จากการศึกษาการออกแบบดังกล่าว สามารถเห็นการออกแบบทางโครงสร้างของรองเท้าได้ดี

ทางด้านสรีระของเท้า เป็นส่วนที่รับน้ำหนักมากของร่างกาย หากเป็นรองเท้าที่มีสันสูงจากพื้นขึ้นไป เนื้อเท้าบริเวณด้านหน้าสัมผัสกับพื้นผิวของรองเท้ามาก เนื่องจากเท้าจะเอนไปทางข้างหน้า ดังนั้นการออกแบบส่วนบน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรออกแบบมีลักษณะรับ น้ำหนักได้ และควรให้ด้านหน้าเป็นส่วนที่แคบกว่า เพื่อลดคิ้วเท้าให้รองเท้าไม่หลุดออกไปจากเท้า ทั้งนี้ความแคบควรพิจารณาการบีบชิดกันของนิ้วเท้า หากมีการบีบชิดกันมาก จะทำให้เท้าเจ็บได้ง่ายเนื่องจากการเสียดสีของนิ้วเท้ากันเองและแผ่นรองเท้าด้านใน ส่วนที่เป็นบริเวณเท้า

นอกจากนี้สามารถใช้องค์ประกอบในการออกแบบได้หลายรูปแบบ แต่นิยมปล่อยพื้นที่ว่างบริเวณนี้ ไม่ว่าจะเป็นรองเท้าแบบปลายเปิดหรือปลายปิด เนื่องจากสามารถประหยัดวัสดุได้ และสามารถลดความอับของรองเท้าได้ดี หากทำการออกแบบปิดบริเวณเท้า มักเป็นบริเวณที่ใช้ทำการ ตกแต่งเพิ่มเติมให้สวยงาม เช่น การใช้ดอกไม้ การทำให้ฟู เป็นต้น

ทางด้านสรีระของเท้า เป็นส่วนที่รับน้ำหนักน้อย แต่สามารถปวดบริเวณนี้ได้ง่ายหากรองเท้าสตรีมีความสูงของส้นมาก และเทพื้นด้านหน้าต่ำมาก

บริเวณสันเท้า

ทางด้านศรีระของเท้า เป็นส่วนที่รับน้ำหนักมากบริเวณหนึ่ง รองจากบริเวณนิ้วเท้า โดยเฉพาะรองเท้าที่มีความสูงของสันต่ำ เพราะน้ำหนักจะลงมาทางสันมาก โดยเฉพาะการเดิน เนื้อเท้าจะสัมผัสกับพื้นรองเท้ามาก ควรออกแบบให้มีแผ่นพื้นที่พอดีกับความโค้งเท้าด้านหลัง เนื่องจากเป็นส่วนที่ต้องพยุงเท้าอีกบริเวณหนึ่ง นอกจากนี้ต้องไล่ความโค้งตามความสูงของขอบรองเท้าด้วยเช่นกัน หากเป็นรองเท้าสตรีทั่วไปจะมีความสูงถึงได้ข้อเท้า เนื่องจากข้อเท้าเป็นส่วนที่เป็นกระดูกบริเวณข้อ เพื่อใช้ในการเคลื่อนไหวหรือหมุนเท้า การออกแบบรองเท้าให้มีความสูงถึงได้ข้อเท้า จะไม่บาดเจ็บและหมุนข้อเท้าได้อย่างเต็มที่ หากเป็นรองเท้าที่สูงเหนือข้อเท้าขึ้นไป จะเป็นรองเท้าหุ้มสัน เลยไปถึงรองเท้าบูท แต่ไม่ควรออกแบบให้แนบกับเท้ามากเกินไป จะทำให้บาดเจ็บและการหมุนของข้อเท้าไม่สะดวก

การออกแบบรองเท้าส่วนล่าง พิจารณาได้ดังนี้

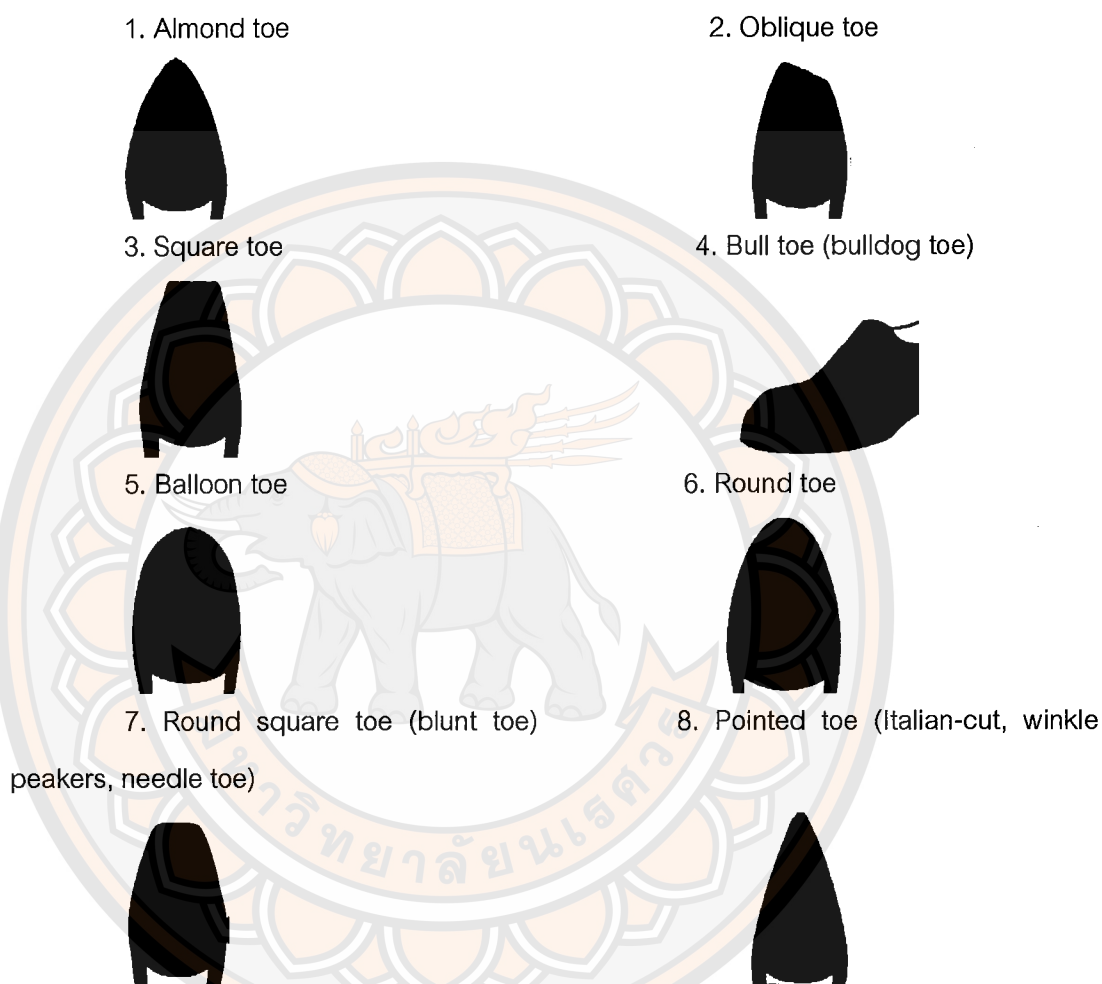
แผ่นพื้นรองเท้า ควรออกแบบตามความโค้งของรองเท้าส่วนบน สามารถเพิ่มความหนาหรือความนุ่มได้บริเวณด้านหน้าของนิ้วเท้าและด้านหลังของสันเท้า เนื่องจากเป็นบริเวณที่เนื้อเท้าสัมผัสกับรองเท้ามาก และประกบกับเป็นส่วนที่รับน้ำหนักมาก จึงสามารถลดการกระทบและอาการบาดเจ็บของเนื้อเท้าได้

สันเท้า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรออกแบบสันเท้าให้มีลักษณะศูนย์กลางของกระดูกสันเท้า หากไม่อยู่ในบริเวณศูนย์กลาง จะทำให้เกิดอาการบาดเจ็บได้ง่าย เพราะทำให้ลักษณะการเดินไม่สมดุลย์ และทำให้กระดูกโครงสร้างร่างกายผิดปกติได้ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาความสูงของรองเท้าให้มาก เพราะหากรองเท้าสูงเกินไป ทำให้เท้าน้ำหนักบริเวณด้านหน้ามากเกินไป จะทำให้เอ็นบริเวณข้อเท้าทำงานมากเกินไป การเดินหกล้มได้ง่าย และควรคำนึงถึงน้ำหนักของสันเท้าด้วยเช่นกัน หากมีน้ำหนักมากเกินไป จะทำให้เกิดอาการเกร็งมากของกล้ามเนื้อบริเวณน่องเท้า ทำให้ปวดเมื่อยมาก ไม่สะดวกเดินเป็นเวลานาน

องค์ประกอบในการออกแบบ สามารถออกแบบได้ทั้งสันทึบ และสันโปร่ง เป็นบริเวณที่ทั้งพื้นที่มากได้ส่วนหนึ่ง หากเป็นพื้นที่มาก สามารถออกแบบสันให้ความบางได้ หรือที่เรียกว่า สันเซ็ม หากใช้พื้นที่น้อยจะเป็นรองเท้าสันทึบ ที่สามารถออกแบบความโค้งของรองเท้าด้านข้างได้ และสามารถใช้สีให้ตามรองเท้าหรือตัดกับรองเท้าได้ โดยการให้ทฤษฎีสีช่วยให้เกิดความงามมากยิ่งขึ้น แต่ในประเทศไทยส่วนใหญ่ผู้ผลิตจะผลิตเท้าที่โรงงานมีแบบเท่านั้น เนื่องจากต้นแบบมีราคาสูงและต้องผลิตเป็นจำนวนมาก จึงจำกัดรูปแบบ สี และวัสดุที่ใช้

รายละเอียดในการออกแบบบริเวณนิ้วเท้า

Zeshu Takamura (2001 : 92-98) กล่าวถึงการออกแบบรองเท้าที่บริเวณนิ้วเท้า โดยมีลักษณะ ดังนี้

ดังนั้นการออกแบบรองเท้าสตรีและการผลิตต้นแบบ มีองค์ประกอบหลายส่วนตั้งแต่ทางด้านประวัติศาสตร์ พื้นฐานเกี่ยวกับรองเท้า ส่วนประกอบรองเท้า รูปแบบต่างๆ ของรองเท้า ความรู้ทางด้านกายภาพ วัสดุ และโครงสร้างของรองเท้า ซึ่งต่างสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อุตสาหกรรมขนาดเล็กทางการผลิตรองเท้าสตรีในประเทศไทย ได้นำองค์ประกอบดังกล่าวมาสัมพันธ์กันเพียงบางส่วน ผู้วิจัยจึงศึกษาว่ามีองค์ประกอบใดบ้างที่อุตสาหกรรมขนาดเล็กได้ปรากฏอยู่ เพื่อนำมาพัฒนาในการทำต้นแบบรองเท้าสตรีต่อไปอย่างเหมาะสมที่สุด

4. ข้อมูลเกี่ยวกับยุควิกตอเรีย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของยุควิกตอเรีย

ยุควิกตอเรีย (Victorian era) ของสหราชอาณาจักรเป็นจุดสูงสุดของการปฏิวัติอุตสาหกรรมและเป็นยุคสูงสุดของจักรวรรดิอังกฤษ ซึ่งตรงกับสมัยการปกครองของสมเด็จพระราชินีนาถวิกตอเรียระหว่างปี ค.ศ. 1837 ถึงปี ค.ศ. 1901 สมัยวิกตอเรียเริ่มต่อจาก "สมัยริเจนซี" (Regency era) และตามด้วย "สมัยเอ็ดเวิร์ด"

ยุควิกตอเรียได้กำหนดและแบ่งแยกบทบาท หน้าที่ ตลอดจนคุณลักษณะอันเป็นเฉพาะของเพศชาย และเพศหญิงไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ ผู้ชายเป็นผู้ปกป้อง ผู้กระทำ ผู้สร้าง และผู้บุกเบิกค้นพบ สติปัญญาของผู้ชายมีไว้เพื่อความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การผจญภัย การสงคราม และชัยชนะ แต่ในขณะที่ผู้หญิงมีความสามารถในการปกครองและจัดระเบียบ สติปัญญาของผู้หญิงไม่ได้มีไว้เพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ เท่านั้น แต่มีไว้เพื่อการจัดระเบียบและวางแผนที่งดงามเพียง ดังนั้นบุรุษเพศจึงเหมาะที่จะทำงานใช้แรงงานหนัก อีกทั้งทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองสตรีเพศให้รอดพ้นจากอันตรายคุกคามใดๆ และในส่วนของสตรีเพศนั้นก็ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลกิจการภายในบ้าน บ้านจึงกลายเป็นพื้นที่ของสันติภาพ (Peace) สำหรับผู้หญิง โดยมีผู้ชายเป็นผู้ปกป้อง

พระราชินีวิกตอเรียขึ้นครองราชย์ ในยุคที่มีการแบ่งแยกเพศบุรุษเพศและสตรีเพศ แต่พระนางทรงเป็นแบบอย่างที่ดีมาก ทั้งด้านความสง่างาม มีความเป็นกุลสตรี อ่อนโยนและเป็นผู้นอบน้อม ด้านความเฉลียวฉลาดและความเก่งกาจทำให้พระองค์ทรงปกครองสหราชอาณาจักรได้เป็นเวลายาวนาน เป็นต้นแบบของผู้หญิงแบบถ่อมตน และอุทิศตน ยึดมั่นในศีลธรรม จึงทำให้รสนิยมของพระนางวิกตอเรียเป็นแรงบันดาลใจแฟชั่นต่างๆ ให้สตรีในยุควิกตอเรียอีกด้วย

ภาพที่ 1: สมเด็จพระราชินีนาถวิกตอเรียแห่งสหราชอาณาจักร

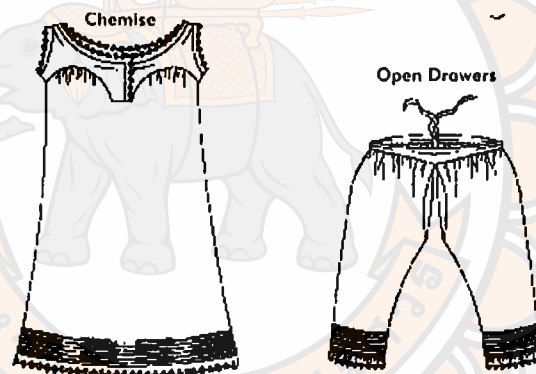
ที่มา: <http://krevez.deviantart.com/art/Queen-Victoria-Colored-II-295946426>

4.2 แฟชั่นในยุควิกตอเรีย

ลักษณะของการแต่งกายยุควิกตอเรีย

ลักษณะชุดสตรีในยุคนี้ มีความเป็นที่ผู้หญิงสูง ทั้งการตัดเย็บ รูปแบบผ้า รูปทรง จึงมีคนได้นำมาประยุกต์เป็นแนวความคิดการแต่งตัวคอสมเพลย์และแนวโลลิต้าในสมัยปัจจุบัน ลักษณะของเดรสจะมีไหล่แคบและลู่ลง ลำตัวช่วงเอวบางด้วยการรัดคอร์เซ็ต กระโปรงบานยาวจดพื้นและพองขึ้นเรื่อยๆ ตามยุคสมัยในวิกตอเรีย ชุดสตรีในยุควิกตอเรีย มีส่วนประกอบ โดยลำดับจากการขั้นตอนในการแต่งกายดังนี้

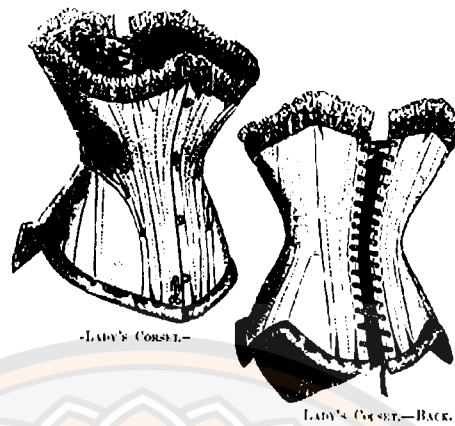
1.Lingerie (ชุดชั้นในสตรี) ประกอบด้วย เสื้อชั้นในและการเกงชั้นใน ในยุควิกตอเรีย ชุดชั้นในสามารถสวมใส่ตอนนอน เป็นชุดนอนได้ด้วย

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะชุดชั้นในหรือชุดนอนสตรีในยุควิกตอเรีย (Lingerie)

ที่มา : <http://topicstock.pantip.com/library/topicstock/2008/02/K6292375/K6292375.html>

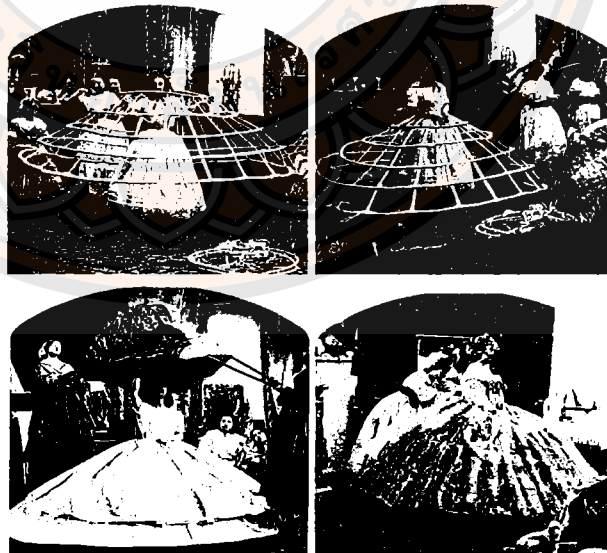
2.Corset (ตันทรง) ก็คือยกทรงในยุคแรกเริ่มนั่นเอง โดยส่วนมากนิยมใช้ผ้าไหมในการตัดเย็บเพราะอยู่แนบเนื้อตัวผู้ใส่มากที่สุดอีกทั้งยังรัดแน่น จึงต้องใช้เนื้อผ้าที่มีคุณภาพดี และไม่ทำให้เกิดการระคายเคืองต่อผิวได้ วัตถุประสงค์หลักของการใส่คอร์เซตของสตรีในยุควิกตอเรีย เพื่อจะยกกระชับของหน้าอกและทำให้รูปร่างของหน้าอกกระชับ ช่วยดันกระบังลมเพื่อเป็นการปรับปรุงท่าทางของหลัง ที่จะช่วยให้ตั้งตรงตลอดเวลา อยู่และบีบรัดจนทำให้เอวมีการสร้างรูปร่าง ' V ' ขึ้นมา คอร์เซตจึงถือเป็นแฟชั่นที่มีความนิยมมากในยุควิกตอเรียและในยุโรป

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะเครื่องรัดตัวสตรีในยุควิกตอเรีย (Corset)

ที่มา : <http://topicstock.pantip.com/library/topicstock/2008/02/K6292375/K65.html>

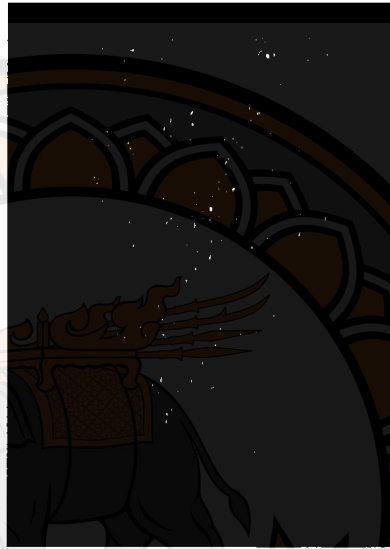
3.Crinoline (ส้อมผายกระโปรง/กระโปรงผายก้น) เป็นโครงสร้างที่ช่วยในการประคองกระโปรงให้เป็นทรงสวยตลอดเวลา แรกเริ่มทำมาจากผ้าที่มัดกันเป็นเส้นๆแต่คงรูปได้ไม่สวยงาม จึงนิยมทำด้วยโลหะที่บางคล้ายลวด ความบานของกระโปรงเป็นแพ้นที่บอกชนชั้นของคนในยุควิกตอเรียอีกด้วย สตรีในยุคนี้จึงนิยมใส่เพื่อความมีรสนิยมและทำให้สง่างาม

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะเครื่องผายกระโปรงสตรีในยุควิกตอเรีย (Crinoline)

ที่มา : <http://victorianparis.wordpress.com/the-hoop-crinoline-living-in-a-cage-2/>

4.Stomacher (เครื่องรัดหน้าท้อง) ลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมใช้สำหรับการตกแต่งชุด ด้านบนหรือเสื้อท่อนบน . เครื่องรัดหน้าท้องเป็นส่วนหนึ่งของชุดจะใส่อยู่บริเวณลำตัวหรือใส่ครอบที่รัดตัวอีกชั้น นอกจากนี้เครื่องรัดหน้าท้องก็ยังเป็นเครื่องประดับด้วย เพราะในยุควิกตอเรียมักจะปักไข่มุก อัญมณีต่างๆลงไปด้วย ถือเป็นทั้งเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ และเครื่องบอกฐานะในชั้นเดียวกัน

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะเครื่องรัดหน้าท้องสตรีในยุควิกตอเรีย (Stomacher)

ที่มา : <http://mississippisisters.blogspot.com/2010/10/18th-and-19th-items.html>

5.Blouse (เสื้อครึ่งตัวสตรี) มีหลากหลายรูปแบบมาก ตามการใช้งาน นิยมต่อชายให้มี ความยาวคลุมปิดบั้นท้าย แต่ด้านหน้าปกติ

ภาพที่ 6 แสดงลักษณะเสื้อครึ่งตัวสตรีในยุควิกตอเรีย (Blouse)

ที่มา : <http://mississippisisters.blogspot.com/2010/10/18th-and-items.html>

4.3 ลักษณะเครื่องประดับยุควิกตอเรีย

ในยุควิกตอเรียนี้ ความสนใจในเรื่องเครื่องประดับของกลุ่มชนเผ่าโบราณได้กลับมานิยมอีกครั้ง เช่น อีทรัสคาน(Etruscan) เรอเนสซองส์(Renaissance) และสก็อตติส(Scottish) ซึ่งเป็นการประดับตกแต่งงานด้วยด้วยทองคำรวมถึงลูกบิดทองเม็ดเล็กๆ ไข่มุก รวมถึงเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณีที่มีลักษณะแบบคามีโอ(Cameo) คือ เป็นอัญมณีที่ถูกแกะสลักให้มีรูปใบหน้ามนุษย์หรือผู้ที่มีชื่อเสียง โดยภาพนั้นจะมีลักษณะที่ฐานสูงขึ้นมาเหนือฐานล่างที่เป็นอัญมณีชนิดเดียวกัน ในการแกะสลักแบบคามีโอ(Cameo)นี้ จะใช้อัญมณีที่มีสีเดียวกันทั้งก้อนหรือจะใช้ลักษณะเป็นชั้นสีที่ต่างกันก็ได้

ภาพที่ 7 แสดงลักษณะอัญมณีทองคำ(Gold) ลักษณะอัญมณีไข่มุก(pearl)

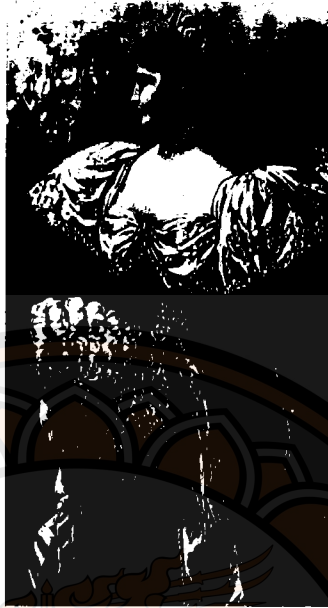
แสดงลักษณะคามีโอ (Cameo)

ที่มา :www.morninggloryantiques.com

4.4 ลักษณะเครื่องประกอบการแต่งกายยุควิกตอเรีย

FANS (พัด)

พัดมีขนาดใหญ่ ทำจากขนนกกระจอกเทศเป็นที่นิยมมากเช่นเดียวกับผ้าซาติน ผ้าไหมและผ้าแก้ว มีสีล้นหลากหลายมากมาย เพื่อให้สีของพัดตรงกับสีของเสื้อผ้า โดยมากสตรีจะมีพกติดตัวไว้แทบทุกคน มีเอกลักษณ์ความเป็นวิกตอเรียมาก ถือเป็นเครื่องประกอบการแต่งกายที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่งทั้งเป็นเครื่องประกอบการแต่งกายในการเข้าสังคมด้วย

ภาพที่ 8 : แสดงลักษณะพัดของสตรีในยุควิกตอเรีย (Fans)
ที่มา: http://www.vintagevictorian.com/costume_1890_acc.html

Umbrella (ร่ม)

ร่มไม่ได้เพียงแค่ทำหน้าที่ในการบังแดด บังฝน เท่านั้น ในยุควิกตอเรียร่มยังถือเป็นแฟชั่น ด้วยการประดับประดาหรือการตัดเย็บต่างๆ ออกชนชั้นรสนิยมคนถือได้อีกด้วย

ภาพที่ 9 : แสดงลักษณะร่มในยุควิกตอเรีย (Umbrella)
ที่มา: <http://greateststores.com/greatblog/the-evolution-of-the-umbrella>

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อจะออกแบบร่องเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย เพื่อศึกษาถึงปัญหา ออกแบบ และผลิตตามความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค เพื่อที่จะออกแบบร่องเท้าส้นสูงสำหรับสตรีในวัยทำงาน โดยการออกแบบและผลิตในครั้งนี้ เพื่อที่จะสร้างเอกลักษณ์ให้แก่แบรนด์ Victorian In Her โดยได้นำแรงบันดาลใจจากแฟชั่นในยุควิกตอเรีย มีขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารผลงานและเว็บไซต์เกี่ยวกับเรื่องยุควิกตอเรีย
2. ศึกษาเอกสารผลงานและเว็บไซต์เกี่ยวกับเรื่องร่องเท้าส้นสูง
3. ศึกษาแนวโน้มเทรนด์ ปี 2014
4. ศึกษาวิเคราะห์เทคนิคในการผลิตร่องเท้าส้นสูงในรูปแบบเทคนิคต่างๆ

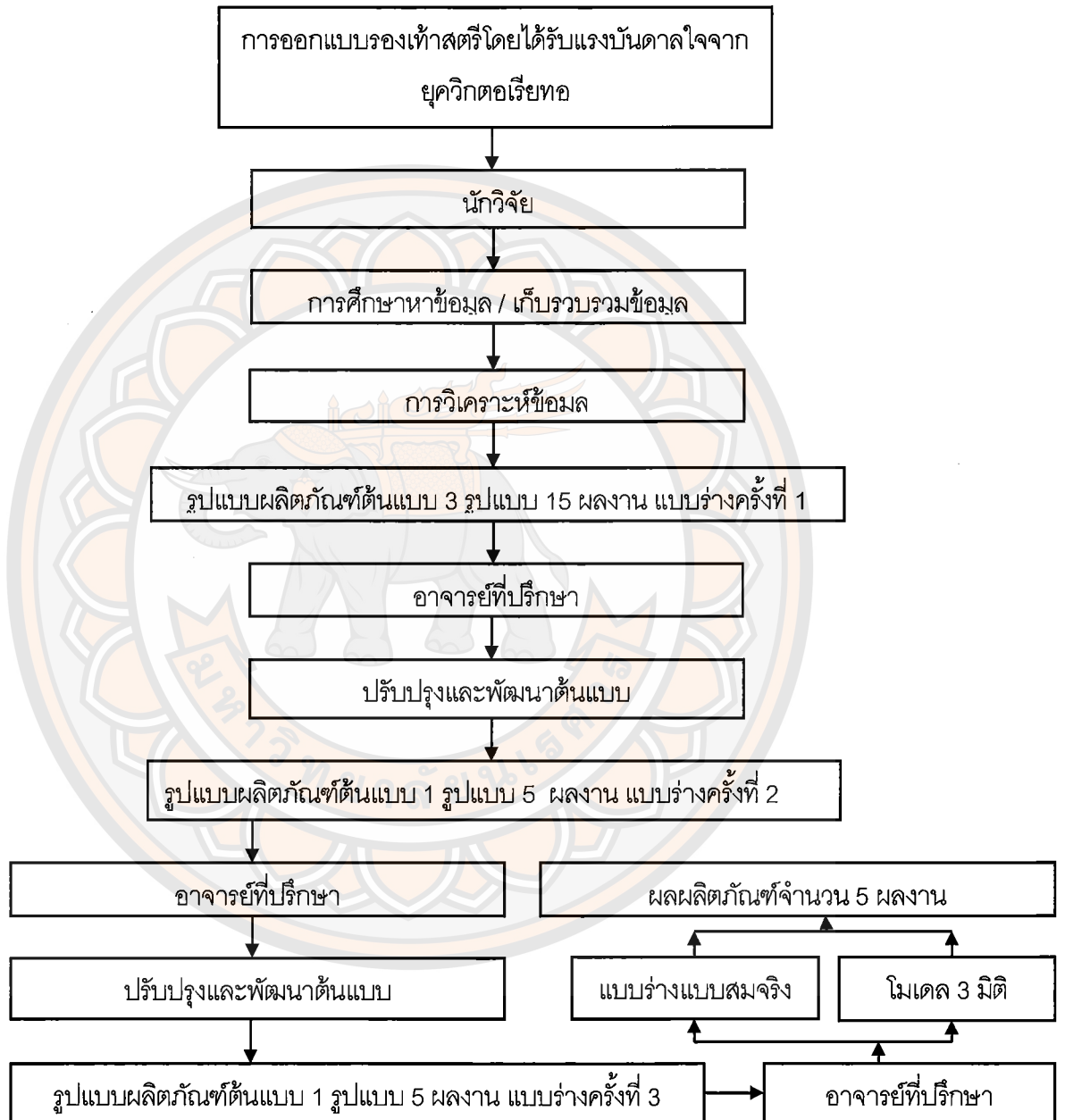
2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม

การเก็บข้อมูลภาคสนาม เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนามภายใต้กรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสารและเว็บไซต์ เข้าพื้นที่ผู้ผลิตร่องเท้าส้นสูงสตรี และแหล่งวัสดุผลิตร่องเท้าต่างๆ ณ ถนน เจริญรัต เขตวงเวียนใหญ่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3. การออกแบบและสร้างสรรค์ร่องเท้าส้นสูงสำหรับสตรี

การออกแบบร่องเท้าสตรีสำหรับวัยทำงาน ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากแฟชั่นในยุควิกตอเรีย โดยหยิบยกแฟชั่นสำคัญๆ ในยุคนั้นมาตีความและสร้างแรงบันดาลใจ ผสมผสานวัสดุแปลกใหม่ มาเป็นข้อมูลและวางแผนในการออกแบบร่องเท้าส้นสูงสำหรับสตรีในขั้นต่อไป

ภาพแสดงขั้นตอนการออกแบบร่องเท้าสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

4. สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับข้อมูลรองเท้า กระบวนการผลิตรองเท้าเท้าสตรี และศึกษาแฟชั่นในยุควิกตอเรีย เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการตอบโจทย์สตรีวัยทำงานที่หลงใหลแฟชั่น ณ ปัจจุบัน นอกจากนั้นยังเป็นการแสดงถึงเอกลักษณ์เฉพาะของแบรนด์ผู้ออกแบบ

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ได้นำข้อมูลที่ศึกษาเหล่านี้มาใช้ในการออกแบบรองเท้าส้นสูงของสตรีที่บอกถึงความเป็นตัวตนของผู้หญิงและเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี รวมถึงเพิ่มความมั่นใจด้วย

บทที่ 4

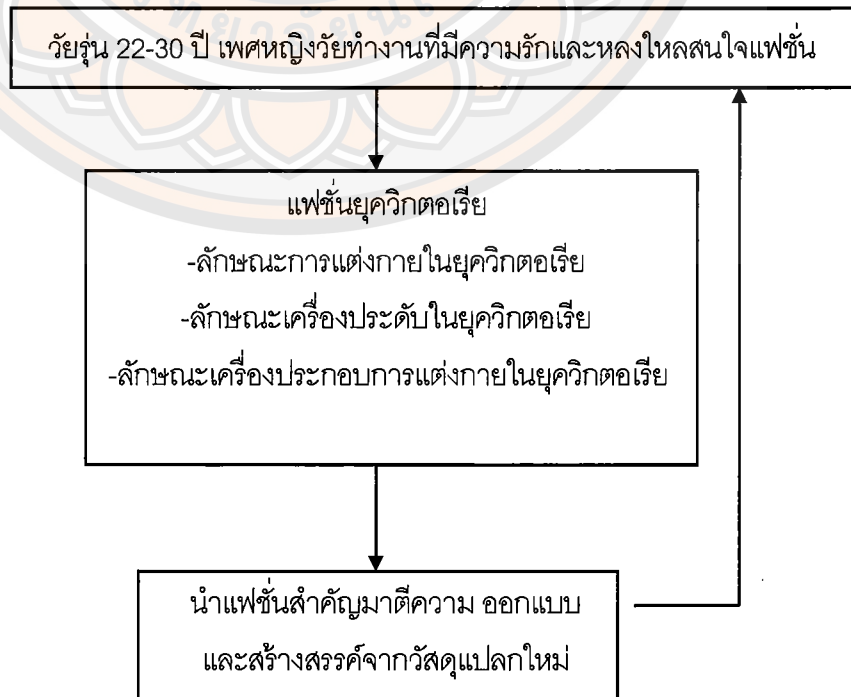
ผลการวิจัย

จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของสภาพทั่วไปของรองเท้าสำหรับสตรี รวมถึงแนวคิดแรงบันดาลใจมาจากแฟชั่นในยุคสมัยวิกตอเรีย ผู้วิจัยจึง ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้แล้วนำผลวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการออกแบบ ผลการวิจัยดังนี้

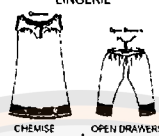
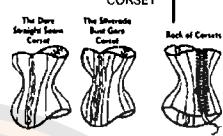

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย ด้วยการหยิบยกแฟชั่นสำคัญมาตีความ ออกแบบ และผสมผสานวัสดุแปลกใหม่
2. ดำเนินการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย ด้วยการหยิบยกแฟชั่นสำคัญมาตีความ ออกแบบ และผสมผสานวัสดุแปลกใหม่

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

ภาพแสดงการวิเคราะห์แรงบันดาลใจและแนวคิดในการออกแบบ

จากภาพแสดงการวิเคราะห์จากกลุ่มเป้าหมายสตรีวัยทำงานที่มีอายุ 22-30 ปี เป็นผู้หญิงที่มีความรักและหลงใหลสนใจแฟชั่น ในแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุควิกตอเรีย

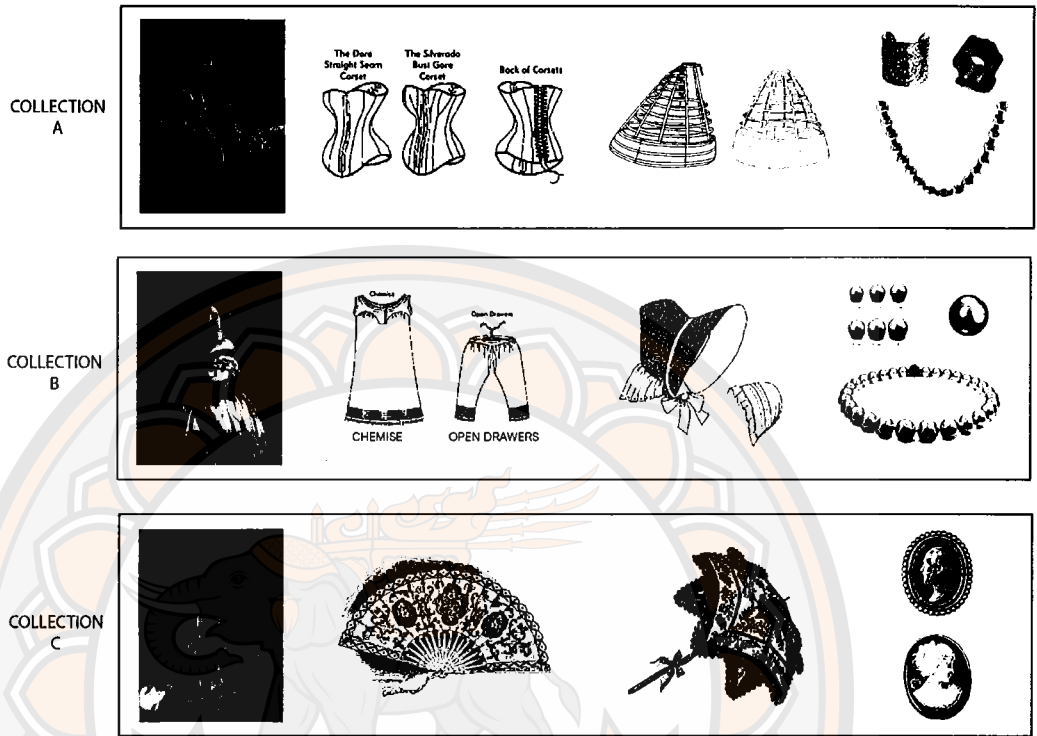
CATEGORY	FASHION IN VICTORIAN ERA	PERSONALITY VICTORIAN WOMAN
COSTUME	<p>LINGERIE</p> <p>CHEMISE OPEN DRAWERS</p> <p>CORSET</p> <p>The Dove The Sparrow The Rock</p>	 <p>QUEENLY</p> <p>MEEKLY</p> <p>CLEVERLY</p>
	<p>STOMACHER</p> <p>CRINOLINE</p> 	
	<p>BLOUSE</p> <p>BALL GOWN SKIRT</p> <p>ELLIPTICAL SKIRT</p> 	
JEWELRY	<p>GOLD</p> <p>PEARL</p> <p>CAMEO</p> 	
ACCESSORIES	<p>FAN</p> <p>BONNETS</p> 	
	<p>SHOES</p> <p>UMBRELLA</p> <p>BAG</p> 	

ภาพที่ 10 แสดงแบ่งคอลเลกชันจากแฟชั่นยุควิกตอเรีย

Sketch ร่างครั้งที่ 1 มีการวิเคราะห์จากแฟชั่นของทรงผู้อิทธิพลในยุคนั้น คือ พระนางวิกตอเรียแบ่งออกได้ดังนี้

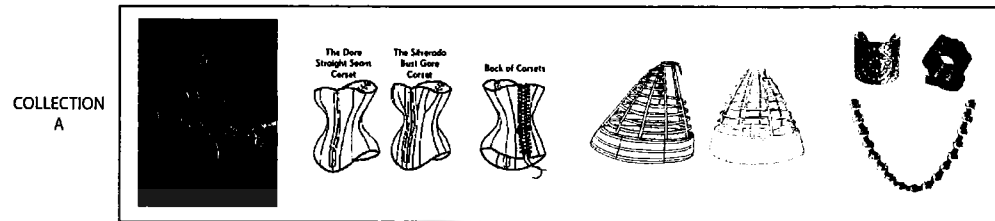
- คอลเลกชัน 1 : Queenly (ความสง่างาม)
- คอลเลกชัน 2 : Meekly (ความอ่อนโยน)
- คอลเลกชัน 3 : Cleverly (ความเฉลียวฉลาด)

เมื่อนำข้อมูลต่างๆ เชื่อมโยงแล้ว จึงรูปแบบดังนี้

ภาพที่ 11 แสดงภาพการผสมผสาน ทั้ง 3 Collection

Collection1

ภาพที่ 12 การรวมตัวของ Collection ที่ 1

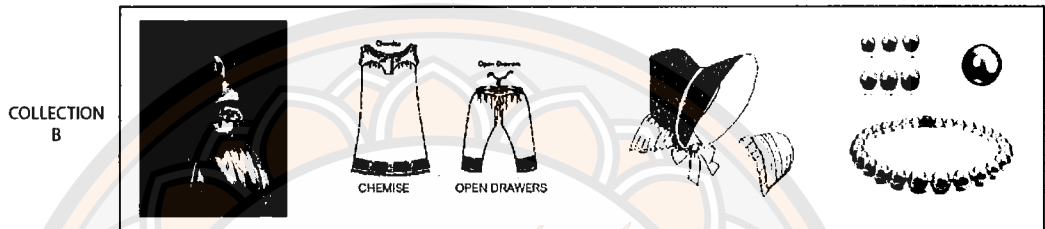
ภาพที่ 13 ภาพแสดง Collection ที่ 1

วิเคราะห์ : คอลเลกชัน "Queenly In Her"

โดยรูปแบบคอลเลกชันนี้จะเน้นให้สุภาพสตรีมีความสง่างาม ดุจนางพญา จึงเลือกคอร์เซ็ท(corset) และ โครงสุมชั้นในของกระโปรง(crinoline) ซึ่งเป็นแฟชั่นสำคัญในยุควิกตอเรียที่ทำให้สตรีมีความงามสง่า ดังเช่น คอร์เซ็ทมีหน้าที่รัดให้เอวคอด เน้นการเผยเนินอกและคอระหงส์ ส่วนโครงสุมชั้นในนั้นมีหน้าที่ช่วยพยุงกระโปรงที่มีความหนาและหนักมากให้อยู่ทรงอีกทั้งปรับรูปทรงสะโพกและกันให้สวยงามอีกด้วย จึงได้นำรูปทรงของแฟชั่นทั้งสองชิ้นนี้มาเป็นแรงบันดาลใจ

ในส่วนของโทนสีในคอลเลกชันนี้คือ สีทอง ถูกนำมาจากเครื่องประดับให้สมัยวิกตอเรียที่ทำให้ดูสง่างามได้แก่ ทองคำ และลูกบิดทองเม็ดเล็กในสมัยนั้น

Collection2

COLLECTION B

ภาพที่ 14 การรวมตัวของ Collection ที่ 2

ภาพที่ 15 ภาพแสดง Collection ที่ 2

วิเคราะห์ : คอลเลกชัน "Meekly In Her"

โดยรูปแบบคอลเลกชันนี้จะเน้นถึงความอ่อนโยนน่าทะนุถนอมและความอ่อนน้อมต่อมัตนของสุภาพสตรี จึงเลือกชุดชั้นในหรือชุดนอน(chemise) และ หมวกทรงผ่าซี้(bonnet) ซึ่งเป็นแฟชั่นสำคัญในยุควิกตอเรียที่ทำให้สตรีดูอ่อนโยนน่าทะนุถนอมและแสดงถึงความนอบน้อมดังเช่น ยุควิกตอเรียเป็นยุคแรกของยุโรปที่มีการใส่ชุดชั้นใน โดยชุดชั้นใน ในสมัยนั้นจะไม่เหมือนกับชุดบราสตรี้ในปัจจุบันแต่มีคล้ายคลึงชุดนอนในสมัยนี้คือมีลักษณะเป็นผ้าบาง โปร่ง และพลิ้วไหว ในความรู้สึกอ่อนโยน บริสุทธิ์ ในสมัยนั้นจึงนิยมใช้เป็นทั้งชุดชั้นในและชุดนอน ส่วนหมวกในยุคนี้จะเป็นทรงปิดด้านข้างของใบหน้า คล้ายลักษณะของผ่าซี้เป็นที่นิยมในยุคนี้มาก ด้วยเหตุที่ต้องสนทนาหรือทักทาย ทำความเคารพบุคคลต่างๆ เมื่อเราสวมใส่หมวกนี้จะเป็นเหมือนการบังคับทางอ้อมให้เราจะหันหน้าตรงไปยังผู้สนทนา เนื่องจากความสวยงามแล้ว หมวกนี้ยังแสดงถึงความนอบน้อมต่อมัตน และมารยาทในการเข้าสังคมด้วย และสีที่ใช้ในการออกแบบคอลเลกชันนี้ได้แก่ สีขาวมุก ถูกนำมามาจากสีของเครื่องประดับไข่มุกที่นิยมในสมัยวิกตอเรีย ไข่มุกแสดงถึงความอ่อนโยน ความเป็นกุลสตรี

Collection3

COLLECTION
C

ภาพที่ 16 การรวมตัวของ Collection ที่ 3

ภาพที่ 17 ภาพแสดง Collection ที่ 3

วิเคราะห์ : คอลเลกชัน "Cleverly In Her"

โดยรูปแบบคอลเลกชันนี้จะเน้นถึงความเก่ง เฉลียวฉลาดและเสน่ห์ความเจ้าเล่ห์ของสุภาพสตรี จึงเลือก ร่ม(Umbrella) และ พัด(Fan) ซึ่งเป็นเครื่องประกอบการแต่งกายแฟชั่นสำคัญในยุควิกตอเรียของสตรี ดังเช่น ร่มยุควิกตอเรียนั้นจะมีเอกลักษณ์มากเพราะมีการปิดลวดลายและการตกแต่งที่งดงามอลังการ ในสมัยนั้นหากใครมีคนตามกางร่มให้ก็จะถือว่ามียศศักดิ์ แสดงออกถึงความเป็นเจ้าคน นายคน ส่วนพัดในยุควิกตอเรียก็เช่นกัน มีการประดับที่งดงามอลังการยิ่งพัดใครที่สวยงามจะยิ่งน่าเกรงขาม นอกจากนั้นยังบอกสถานะทางสังคมได้อีกด้วย ท่าทางของสตรีในกิริยาที่โบกพัดไปมาทำให้ดูเจ้าเล่ห์แต่ก็เพิ่มเสน่ห์ให้กับสตรีได้อย่างไม่น่าเชื่อ

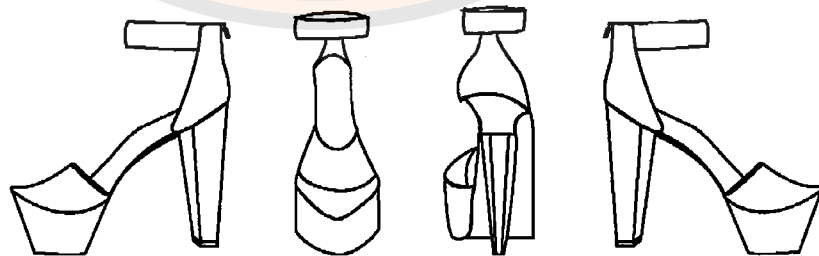
ดำเนินการออกแบบรองเท้าสตรี โดยได้แรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

ด้วยการหยิบยกแฟชั่นสำคัญมาตีความ ออกแบบ และผสมผสานวัสดุแปลกใหม่ รองเท้า
สำหรับสตรีวัยทำงาน 1 คอลเลคชั่นจำนวน 5 คู่

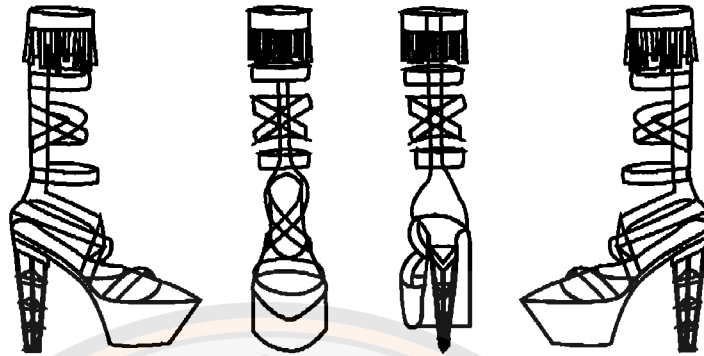
รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform T-Strap	1 คู่
รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Peep-Toe D'Orsay Platform	1 คู่
รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Gladiator Boots	1 คู่
รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Ankle Boots	1 คู่
รองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform Wedges	1 คู่

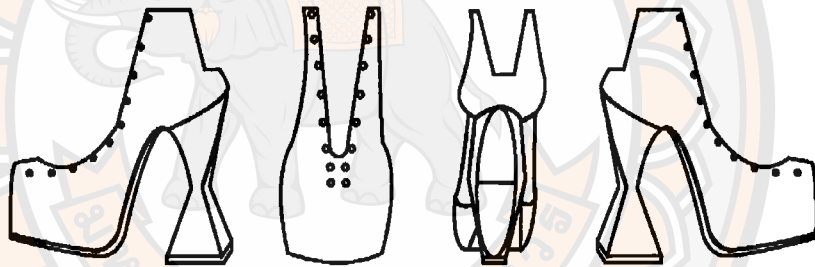
ภาพที่ 18 สเกตรองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform T-Strap
แรงบันดาลใจจากเครื่องประดับหน้าท้อง (Stomacher)

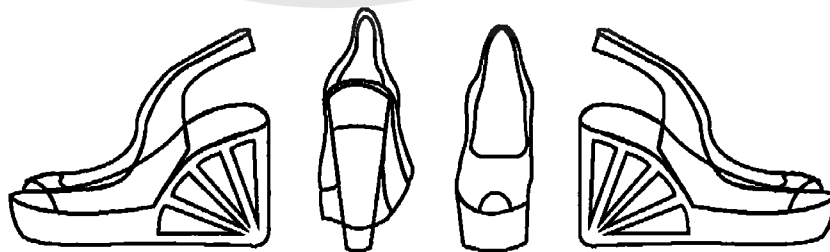
ภาพที่ 19 สเกตรองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Peep-Toe D'Orsay Platform
แรงบันดาลใจจากหมวกทรงผ้าชี (bonnet)

ภาพที่ 20 สเกตรองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Gladiator Boots
แรงบันดาลใจจากสู่มกระโปรง (Crinoline)

ภาพที่ 21 สเกตรองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Ankle Boots
แรงบันดาลใจจากคอร์เซ็ท (corset)

ภาพที่ 22 สเกตรองเท้าส้นสูงสตรีประเภท Platform Wedges
แรงบันดาลใจจากพัด (Fan)

SKETCH DEVELOP

ภาพที่ 23 สเกตรองเท้าส้นสูงสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

การออกแบบรองเท้าสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย (เสรีจสมบูรณ์)

ภาพที่ 24 การออกแบบรองเท้าสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรียที่เสรีจสมบูรณ์ทั้ง 5 คู่

รองเท้าสำหรับสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 22-30 ปีที่มีความหลงใหลในแฟชั่น โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุควิกตอเรีย ออกแบบสร้างสรรค์รูปทรงสไตล์วิกตอเรีย ผสมผสานวัสดุแปลกใหม่และเทคนิคการผลิตที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการให้รองเท้าชั้นสูงมีการพัฒนาให้สวยงามขึ้น อีกทั้งเสริมสร้างความมั่นใจให้คุณสุภาพสตรีอีกด้วย

ภาพที่ 25 ผลงานการออกแบบรองเท้าสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย คู่ที่ 1

ผลงาน	:	รองเท้าส้นสูงประเภท Platform T-Strap
แรงบันดาลใจ	:	เครื่องประดับหน้าท้อง (Stomacher)
เทคนิค	:	การเลเซอร์ฉลุ ด้วยPatternที่ออกแบบเอง
วัสดุ	:	หนังกระจก , ส้นเซม , หมุดตอกสีเงิน

ดึงนำเทคนิคจากเครื่องประดับหน้าท้องของยุควิกตอเรียมาใช้ คือ การปัก การฉลุ มีการออกแบบ Pattern ด้วยตนเอง ใช้เทคนิคการเลเซอร์บนแผ่นหนัง ความพิเศษของคู่นี้คือไม่มีการเย็บปะติดใดๆ ยึดส่วนต่างๆด้วยหมุดตอกสีเงินกลมกลืนกับหนังที่นำมาใช้ผลิตรองเท้า ใช้หนังกระจกสีเงิน เพื่อให้อารมณ์เหมือนดังว่า รองเท้านี้เป็นโลหะที่มีการฉลุลวดลาย ขวนให้ตื่นตาตื่นใจ

ภาพที่ 26 ผลงานการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย คู่ที่ 2

- ผลงาน : รองเท้าส้นสูงประเภท Peep-Toe D'Orsay Platform
 แรงบันดาลใจ : หมวกทรงฝาชี (bonnet)
 เทคนิค : ออกแบบและผลิตส้นหกล้อเหลี่ยม
 วัสดุ : หนังเทียมแพะ , ส้นไม้ , กระจก , ขนนก

ดึงนำเอกลักษณ์และฟังก์ชันของหมวก Bonnet ยุควิกตอเรียมาใช้ คือ หมวกจะมีลักษณะแผยด้านหน้า ปกปิดด้านข้างเป็นลูกเล่นที่เพิ่มความเข้าย่นแก่สตรีด้วยการประดับขนนกและติดกระจกที่ส้นหกล้อเหลี่ยมทำให้เท้าดูมีเสน่ห์มากขึ้น และการผูกคอเพื่อสวมใส่หมวกให้กระชับรับใบหน้านั้น จึงได้ออกแบบสายคาดหน้าเท้าเพื่อให้คุณสุภาพสตรีสวมใส่และเดินได้อย่างมั่นใจ และเปลือยเท้าสวยๆอวดสายตาด้วยความเข้าย่น

ภาพที่ 27 ผลงานการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย คู่ที่ 3

- ผลงาน : รองเท้าส้นสูงประเภท Gladiator Boots
 แรงบันดาลใจ : โครงສຸ່ມຂັ້ນໃນກະໂປຣງ (Crinoline)
 เทคนิค : ดอกหมุดเพชรบนสายพลาสติก , ขึ้นรูปทรงส้นแปลกใหม่จากไม้
 วัสดุ : หนังแก้วสีทอง , ส้นไม้ , พลาสติกกลิตเตอร์ , หัวเข็มระบบล็อก

โครงສຸ່ມมีความแข็งแรงและรับน้ำหนักช่วยพยุงกระโปรงที่หนาและหนักให้สวยได้ จึงได้ออกแบบส้นด้วยไม้ที่มีการรับน้ำหนักได้ดี แต่ใช้การลงตาด้วยลักษณะโค้งงอเป็นการเพิ่มดีไซน์ และการวางสายรัดตั้งแต่ข้อเท้าขึ้นไปยังหัวเข่า ด้วยเส้นแวนนอน ปักหมุดเพชรลงบนสายพลาสติกสีใส รวากับว่ามีเพชรบนริ้วขาขึ้นมาเอง

THESIS
DESIGN FOR LADIES SHOES .
INSPIRED VICTORIAN FASHION

Collection : Misterial
Inspiration : Victorian Fashion 'CORSET'
Designer : Kanokporn Tantassanitsakul
Model : Kanokporn Tantassanitsakul
Photographer : Chanawit Kitsamui
MakeUp&HairStylist : Kanokporn Tantassanitsakul
Place : Ricotta Coffee&Bakery

ภาพที่ 28 ผลงานการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย คู่ที่ 4

- ผลงาน : รองเท้าส้นสูงประเภท Ankle Boots
แรงบันดาลใจ : คอรัเซ็ท (Corset)
เทคนิค : หล่อเส้นเรซินใสรูปทรงนาฬิกาทราย , ประติติผ้าโครเซลงบนหนัง
วัสดุ : หนังสีขาว , ผ้าโครเซ , เรซินใส , สายหนังผูกเชือกรองเท้า

ออกแบบรูปทรงโดยใช้การดึงลักษณะพิเศษต่างๆของ คอรัเซ็ทรัดเอวของสตรียุควิกตอเรีย ด้วยคอรัเซ็ทรัดทำให้เอวคอด ให้รูปร่างสตรียุคนั้นสวยเหมือนหุ่นนาฬิกาทราย จึงได้ออกแบบเป็นรูปทรงของส้น แต่ยังคงความเหลี่ยมไว้เพื่อให้ส้นรับน้ำหนักได้แข็งแรงหล่อด้วยเรซินใส ส่วนตัวรองเท้าจะเปิดโชว์หน้าและหลังเท้า เสมือนการโชว์เนินอกเมื่อใส่คอรัเซ็ท เพิ่มความอ่อนหวานด้วยผ้าโครเซ ที่นำมาจากงานปักงานฝีมือสตรีของยุคสมัยวิกตอเรีย

ภาพที่ 29 ผลงานการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย คู่ที่ 5

- ผลงาน : รองเท้าส้นสูงประเภท Platform Wedges
 แรงบันดาลใจ : พัด (Fan)
 เทคนิค : เจาะฉลุไม้ , การประดับติด Hand Made โดยไข่มุก เพชร คริสตัล
 วัสดุ : หนังแก้วสีขาวมุก , ไม้ , ไข่มุก เพชร คริสตัล , พลาสติกใส

ออกแบบรูปทรงโดยใช้การดึงลักษณะพิเศษจาก พัดของสตรียุควิกตอเรีย จะไม่เหมือนพัดธรรมดาทั่วไป เพราะในสมัยนั้นพัดถือเป็นเครื่องประกอบการแต่งกายที่บ่งบอกสถานะทางสังคมได้ จะประดับได้งดงามอลังการ บ้างประดับด้วยอัญมณี ขนนกบ้าง แล้วแต่ความสวยงาม จึงได้ออกแบบให้มีการเจาะไม้ออกเป็นสี่ลักษณะเหมือนรูปพัดและตกแต่งด้วยไข่มุกอัญมณีที่ได้รับความนิยมในยุควิกตอเรียผสมผสาน เพชร คริสตัลและอื่น ๆ กลุ่มโทนสีให้ลงตัว

บทที่ 5

บทสรุป

การดำเนินการศึกษาศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ การออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย เพื่อสร้างสรรค์การออกแบบโดยได้รับแรงบันดาลใจ จากแฟชั่นในยุควิกตอเรีย ผสมผสานวัสดุแปลกใหม่และเทคนิคการผลิตที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการให้รองเท้าส้นสูงมีการพัฒนาให้สวยงาม อีกทั้งช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่สุภาพสตรีอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย
2. เพื่อออกแบบรองเท้าสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

สรุปผล

1. ขอบเขตด้านการออกแบบรองเท้าสตรี
รองเท้าสำหรับสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 22-30 ปีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุควิกตอเรีย ออกแบบสร้างสรรค์ผสมผสานวัสดุแปลกใหม่และเทคนิคการผลิตที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการให้รองเท้าส้นสูงมีการพัฒนาให้สวยงาม เสริมสร้างความมั่นใจ
2. ขอบเขตด้านผลิตภัณฑ์ (5 โครงสร้าง / 1 คอลเลกชัน)
ออกแบบรองเท้าส้นสูงสำหรับสตรีวัยทำงาน โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุควิกตอเรีย 1 คอลเลกชัน เป็นจำนวนทั้งหมด 5 คู่ ประกอบด้วย

คู่ที่ 1

ผลงาน	:	รองเท้าส้นสูงประเภท Platform T-Strap
แรงบันดาลใจ	:	เครื่องประดับหน้าท้อง (Stomacher)
เทคนิค	:	การเลเซอร์ฉลุ ด้วยPatternที่ออกแบบเอง
วัสดุ	:	หนังกระจก , ส้นเซม , หมุดตอกสีเงิน

ดึงนำเทคนิคจากเครื่องประดับหน้าท้องของยุควิกตอเรียมาใช้ คือ การปัก การฉลุ มีการออกแบบ Pattern ด้วยตนเอง ใช้เทคนิคการเลเซอร์บนแผ่นหนัง ความพิเศษของคู่นี้คือไม่มีการเย็บ

ปะติดใตๆ ยึดส่วนต่างๆ ด้วยหมุดตอกสีเงินกลมกลืนกับหนังที่นำมาใช้ผลิตรองเท้า ใช้หนังกระจกสีเงิน เพื่อให้อารมณ์เหมือนดังว่า รองเท้านี้เป็นโลหะที่มีการลวดลาย ชวนให้ตื่นตาตื่นใจ

คู่มือที่ 2

ผลงาน	:	รองเท้านักสูงประเภท Peep-Toe D'Orsay Platform
แรงบันดาลใจ	:	หมวกทรงผ่าซี้ (bonnet)
เทคนิค	:	ออกแบบและผลิตส้นหกลีเยียม
วัสดุ	:	หนังเทียมแพะ , ส้นไม้ , กระจก , ขนนก

ดึงนำเอกลักษณ์และฟังก์ชันของหมวก Bonnet ยุควิกตอเรียมาใช้ คือ หมวกจะมีลักษณะแผ่ด้านหน้า ปกปิดด้านข้างเป็นลูกเล่นที่เพิ่มความเย้ายวนแก่สตรีด้วยการประดับขนนกและติดกระจกที่ส้นหกลีเยียมทำให้เท้าดูมีเสน่ห์มากขึ้น และการผูกคอเพื่อสวมใส่หมวกให้กระชับรับใบหน้า จึงได้ออกแบบสายคาดหน้าเท้าเพื่อให้คุณภาพสตรีสวมใส่และเดินได้อย่างมั่นใจ และเปลือยเท้าสวยๆ อดสายตาด้วยความเย้ายวน

คู่มือที่ 3

ผลงาน	:	รองเท้านักสูงประเภท Gladiator Boots
แรงบันดาลใจ	:	โครงส้อมชั้นในกระโปรง (Crinoline)
เทคนิค	:	ตอกหมุดเพชรบนสายพลาสติก , ขึ้นรูปทรงส้นแปลกใหม่จากไม้
วัสดุ	:	หนังแก้วสีทอง , ส้นไม้ , พลาสติก , กليسเตอร์ , หัวเข็มระบบล็อก

โครงส้อมมีความแข็งแรงและรับน้ำหนักช่วยพยุงกระโปรงที่หนาและหนักให้สวยได้ จึงได้ออกแบบส้นด้วยไม้ที่มีการรับน้ำหนักได้ดี แต่ใช้การลวดลายด้วยลักษณะโค้งเว้าเป็นการเพิ่มดีไซน์ และการวางสายรัดตั้งแต่ข้อเท้าขึ้นไปยังหัวเข่า ด้วยเส้นแวนอนอน ปักหมุดเพชรลงบนสายพลาสติกสีใส รวกับว่ามีเพชรบนริ้วขาขึ้นมาเอง

คู่มือที่ 4

ผลงาน	:	รองเท้านักสูงประเภท Ankle Boots
แรงบันดาลใจ	:	คอร์เซ็ท (Corset)

เทคนิค	:	หล่อเส้นเรซินในรูปทรงนาฬิกาทราย , ประติผ้าโครเชลลงบนหนัง
วัสดุ	:	หนังสือขาว , ผ้าโคเช , เรซินใส , สายหนังผูกเชือก รองเท้า

ออกแบบรูปทรงโดยใช้การดัดลักษณะพิเศษต่างๆของ คอร์เซ็ทรัดเอวของสตรียุควิกตอเรีย ด้วยคอร์เซ็ทรัดทำให้เอวคอด ให้รูปร่างสตรียุคนั้นสวยเหมือนหุ่นนาฬิกาทราย จึงได้ออกแบบเป็นรูปทรงของเส้น แต่ยังคงความเหลี่ยมไว้เพื่อให้เส้นรับน้ำหนักได้แข็งแรงหล่อด้วยเรซินใส ส่วนตัวรองเท้าจะเปิดโชว์หน้าและหลังเท้า เหมือนการโชว์เนินอกเมื่อใส่คอร์เซ็ท เพิ่มความอ่อนหวานด้วยผ้าโครเช ที่นำมาจากงานปักงานฝีมือสตรีของยุคสมัยวิกตอเรีย

ข้อเสนอแนะ

1. การออกแบบรองเท้าสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูล รูปแบบ และขั้นตอนการออกแบบรองเท้าชั้นสูงสตรี ซึ่งการเก็บข้อมูล เอกสารเกี่ยวกับการออกแบบนั้นนำมาศึกษา และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการ ซึ่งการเก็บข้อมูลเป็นไปด้วยดีและง่ายต่อการสอบถาม เนื่องจากผู้วิจัยเป็นคนในพื้นที่และผู้เชี่ยวชาญให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
2. ขั้นตอนการทำแบบจำลองมีกระบวนการทำที่ค่อนข้างยากและซับซ้อน หากไม่มีการวางแผนระยะเวลาในการทำแบบจำลองงานอาจล่าช้าไม่เสร็จตามกำหนด ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จำเป็นจะต้องใช้ความพยายาม ความตั้งใจ และอดทนเป็นอย่างดี
3. ขั้นตอนการผลิตรองเท้ามีความซับซ้อนมาก และมีข้อจำกัดหลายอย่าง ดังนั้นการออกแบบควรคำนึงถึงขั้นตอนการผลิตวัสดุที่จะนำมาใช้
4. การตัดสินใจในการออกแบบควรใช้เหตุผลกับข้อมูลเป็นส่วนประกอบสำคัญในการออกแบบมากกว่าความรู้สึกของตัวเอง
5. การวิจัยไม่สามารถทำได้ด้วยตนเองได้ทั้งหมด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีความช่วยทั้งในด้านข้อมูลและคำปรึกษาชี้แนะ

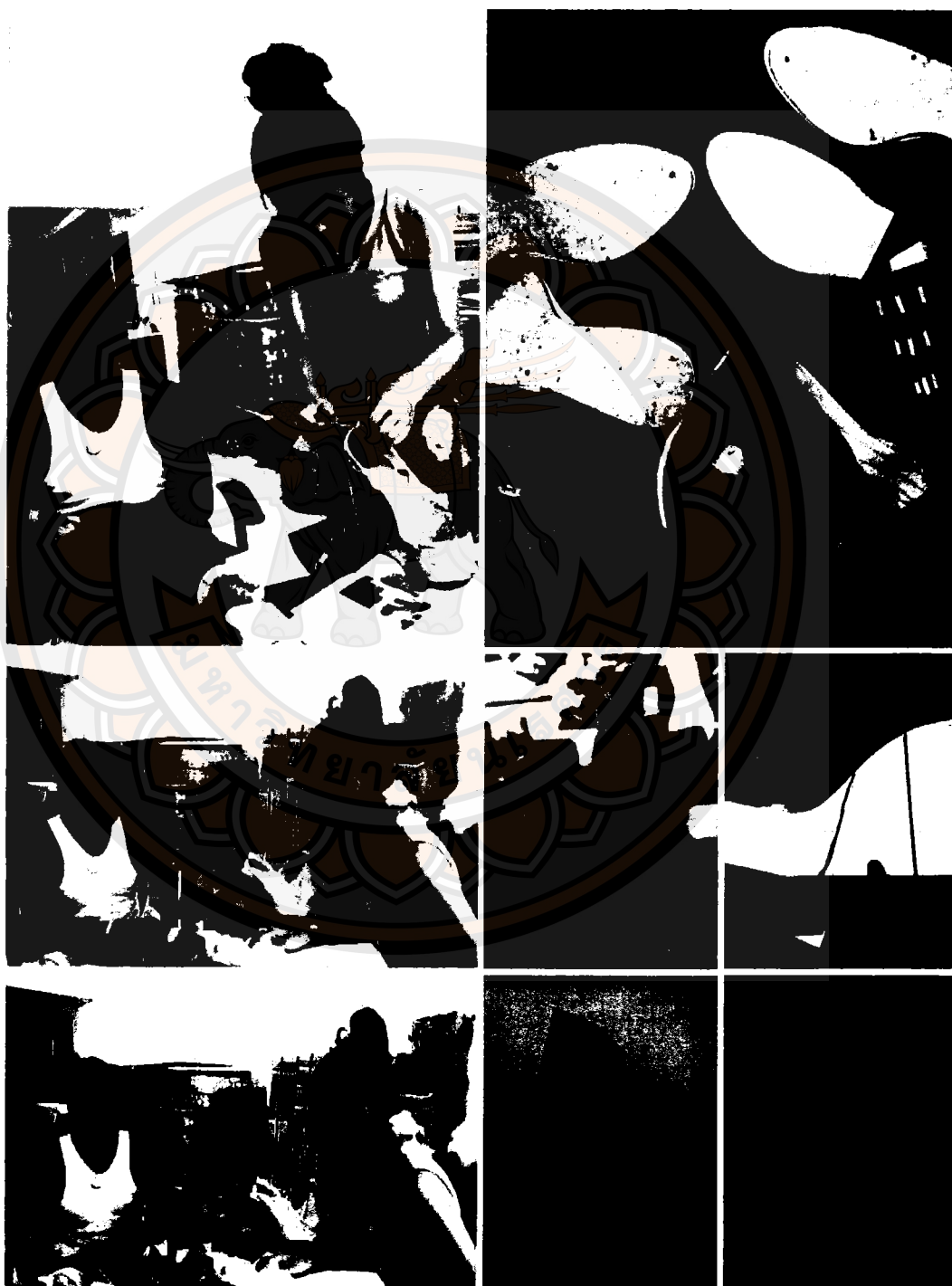
บรรณานุกรม

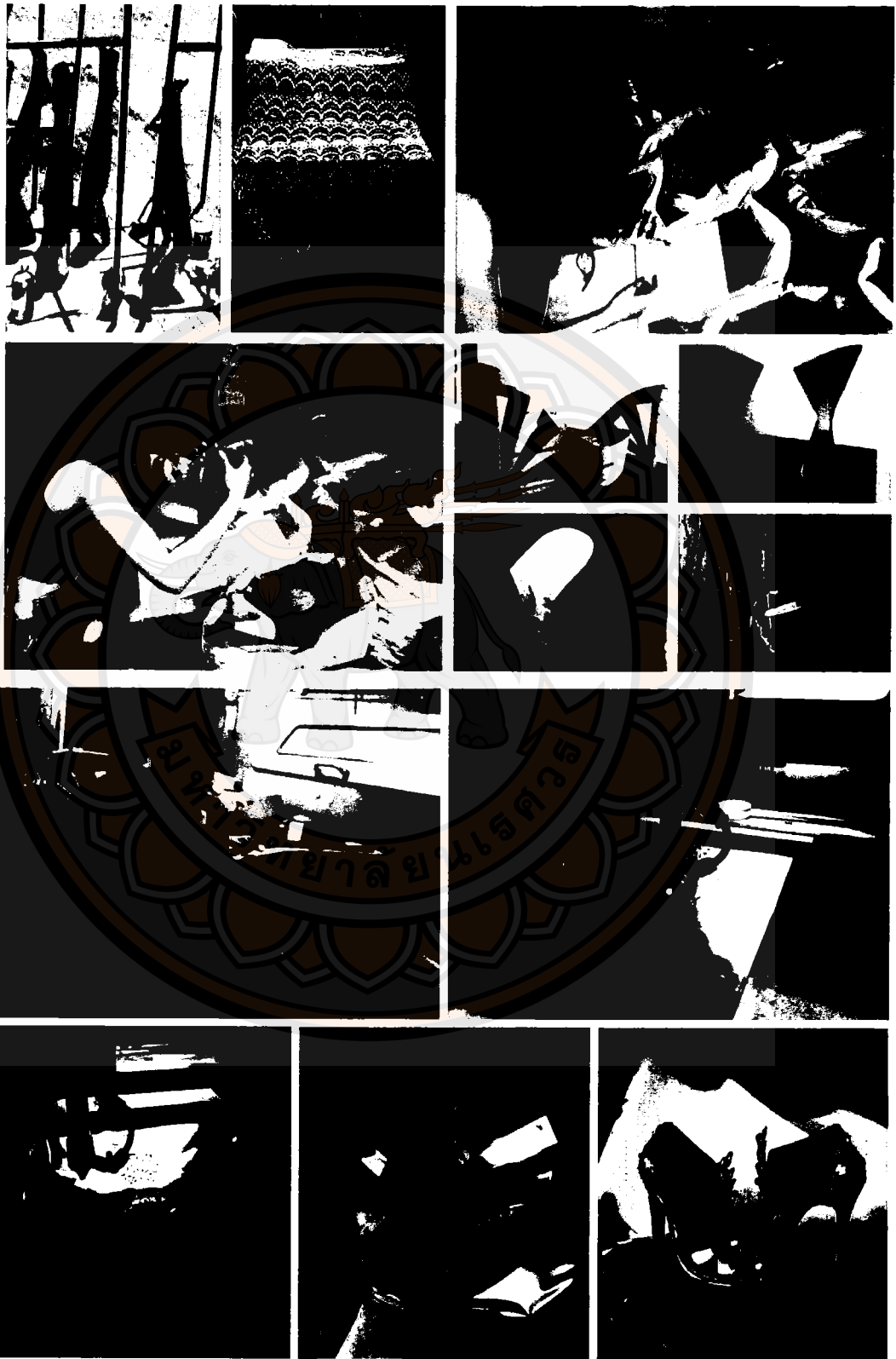
- จาริยา เกรียงไกรเดช. (2005). โครงการสร้างฐานข้อมูลการออกแบบเครื่องหนังในอุตสาหกรรมการส่งออก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสพ ลีเหมือดภัย. (2544). เครื่องหนังพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธีระชัย สุขสด. (2547). การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานบริการส่งออก. กรมส่งเสริมการส่งออก. (2547). สรุปสภาวะส่งออกเครื่องหนังไทย.
- สุธี สุทัศน์ ณ อยุธยา และวัชระ รุจิเวชพงศธร. (2533). ภายวิภาคศาสตร์ ระบบการเคลื่อนไหว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เมดิคัล มีเดีย ชุดเวชปฏิบัติและการพยาบาล.
- TCDC (Thailand Creative & Design Center). (2554). บทสรุป “เจาะเทรนด์โลกโดย TCDC” (หนังสืออิเล็กทรอนิกส์). กรุงเทพฯ: ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ(สำนักงาน)
- เว็บไซต์ประปุก. คอลัมน์อันตรายจากรองเท้าส้นสูง, 2553, เว็บไซต์.
- เว็บไซต์เทรนด์ฮันเตอร์. คอลัมน์แรงบันดาลใจศิลปะวิกตอเรีย, 2555, เว็บไซต์.
- เว็บไซต์บล็อกสปอร์ต. คอลัมน์ประวัติศาสตร์ศิลป์, 2551, เว็บไซต์.

ภาคผนวก

การดำเนินงานการออกแบบรองเท้าสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากยุควิกตอเรีย

ภาคผนวก

การจัดแสดงนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ครั้งที่ 12

วันที่ 16-20 พฤษภาคม 2557 ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า พิษณุโลก

